

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๒๗
(สมัยสามัญ สมัยที่สอง)

วันศุกร์ที่ ๑๗ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๙๑

ฉบับสำนักการพิมพ์
ครั้งที่ ๒๓ ถึง ครั้งที่ ๒๙ (สมัยสามัญ สมัยที่สอง) พ.ศ. ๒๔๙๑

ครั้งที่ ๒๗/๒๔๙๑ (สามัญ) ชุดที่ ๑

๑. พิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ
ประจำปีงบประมาณ พุทธศักราช ๒๔๙๑
ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จ
แล้ว ต่อจากการประชุมครั้งที่ ๒๖/๒๔๙๑
(สามัญ) ชุดที่ ๑ ๓๓๓๓—๓๒๒๓

รายงานการประชุมสภาผู้แทน

ครั้งที่ ๒๗/๒๔๙๑ (สามัญ) ชุดที่ ๑

วันศุกร์ที่ ๑๗ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๙๑

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๒๐ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทน : วันนี้มีสมาชิกมาประชุม ๕๕ คน เป็นองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าขอเปิดประชุมต่อไป ตามที่ได้ขอขยายมติไว้เมื่อคืนนี้ว่า เป็นการประชุมพิเศษ ฉะเพาะพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณที่ค้างมา เพราะฉะนั้น วันนี้ข้าพเจ้าจะขอเสนอให้ที่ประชุมพิจารณาตามระเบียบวาระที่ค้างอยู่ คือมาตรา ๔ งบประมาณรายจ่ายวิสามัญไม่ลงทุน ในรายการที่ ๑ ที่ ๒ ได้ผ่านไปแล้ว ตราวันเป็นรายการที่ ๓ คือค่าทดแทนความเสียหายให้แก่สหประชาชาติ ต่อไปนี้จะได้เริ่มพิจารณาปรึกษาในระเบียบวาระต่อไป

นายไถง สุวรรณทัต (ธนบุรี) : ข้าพเจ้าใคร่ขอแปรญัตติให้ตัดเงินจำนวนนี้ออกไว้ ๓๕ ล้าน คือหนี้สินที่ต้องใช้ให้แก่สหประชาชาติ หนี้สินรายนี้มีข้อผูกพันอยู่หลายอัน แต่มีบางอันซึ่งเป็นหนี้สินซึ่งเราไปยึดเมื่อคราวสงครามนั้น เรายึดจากสหประชาชาติแล้วมาทำหาย ของที่ทำหายเหล่านี้ ถ้าเป็นของเล็กน้อย ข้าพเจ้าก็ไม่ติดใจ แต่เป็นของใหญ่ที่ถ้าจะเปรียบแล้วก็เหมือนว่าได้มอบที่นาสลดแห่งหนึ่งให้กับท่านประธาน ถ้าหายไปก็ไม่ติดใจ ที่นี้ถ้าปล่อยให้รักษาพระที่นั่งทั้งอันแล้วหายไป ก็เป็นเรื่องเพลงเหมือนกัน ดูเหมือนจะเป็นเรื่องใหญ่ ขอชี้แจงว่า เมื่อปี

ธรรมดา มันอยู่บนดินใหญ่โตเท่าพระที่นั่ง แล้วก็ไม่มีคลองมีลำน้ำจะลอยไปได้ แล้วก็หายไป แล้วก็มาเกิดเงินที่เย็นงอยประมาณซึ่งเย็นเลือดเนื้อของราษฎร ยางอันก็เย็นชุ่มทั้งนั้นอย่างที่ข้างหวัดลำบ่างภาคเหนือ ขุดเขาไว้แล้วหายไป ซุงขนาดช้างสารดึกก็เอาไปไม่ได้ เมื่อหายไปได้อย่างนี้ ข้าพเจ้าว่าผู้รับผิดชอบจะต้องรับผิดชอบเงินรายนี้ ก็ชอบที่รัฐบาลจะให้ผู้ใช้ผู้รักษามาใช้ให้กับสหประชาชาติเสีย ไม่ควรจะเอาเงินงอยประมาณแผ่นดินซึ่งเย็นเลือดเนื้อของราษฎรมาใช้ แล้วเงินจำนวนนี้เอาไปก็พอที่จะรู้ตัวได้ว่าใครเย็นผู้รับผิดชอบ และไม่ใช่ของเล็กน้อย และเดี๋ยวนี้ก็แปลงจากซุงมาเย็นติดกรามใหญ่โต ก็ขอให้ไปรีดเอาจากพวกนั้นมาใช้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอตั้งงอยประมาณรายนี้เพื่อไปใช้ให้ ถ้าไม่มีทางใช้ให้ ก็อยากจะใช้คืนให้แก่ราษฎรโดยทางอ้อมหรือทางตรง เช่นเวลานี้ประชาชนเดือดร้อนเครื่องนุ่งห่ม เวลาออกลูกมาก็ต้องทิ้งให้มดกินหนอนกิน ข้าพเจ้าจึงได้แปรญัตติไว้ในโรงพยาบาลหรืออะไรซึ่งข้าพเจ้าแปรญัตติไว้แล้ว

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ กรรมาธิการ : สำหรับรายการค่าทดแทนความเสียหายให้แก่สหประชาชาติ ๑๓๕ ล้านนี้ รัฐบาลได้ตั้งไว้ตามข้อผูกพันซึ่งมีอยู่ในสัญญาสมบูรณ์แบบ เราจำเป็นต้องจ่ายให้เขาเพราะเราทำสัญญานี้กับเขาไว้ พูดในหลักการเงิน ๑๓๕ ล้าน ความจริงก็คงไม่พอ การที่จะพิจารณาให้เขาแค่ไหนนั้นทางรัฐบาลก็ได้ตั้งกรรมการขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาให้เขา เขาก็ตั้งกรรมการขึ้นมาเหมือนกันเรียกว่า กรรมการพิจารณาค่าทดแทน ซึ่งเมื่อพิจารณาเสร็จแล้วจึงจะรู้ได้ว่าเงินยอดนี้เท่าไร แต่ในขั้นแรกนี้ประมาณว่าปี ๒๔๙๑ ประมาณจะใช้ ๑๓๕ ล้าน ความจริงสหประชาชาติตั้งขึ้นมาแล้ว ๑๓๕ ล้าน

~~สำหรับรายการเพื่อการแก้ไขเยียวยา พิจารณาตามพระราชบัญญัติการ~~

เงินไปพลางก่อน และเงินก็จ่ายไปแล้ว อีกประการหนึ่งการที่จะตัดเงินงบรายจ่ายวิสามัญไม่ลงทุนไปเพิ่มให้ชัดประทานก็คือหรืออาชีวะศึกษาก็คือเป็นเงินงบประมาณสามัญ ในหลักการทำไม่ได้ เพราะว่าล้าตัด ๑๓๕ ล้าน ไปเพิ่มงบสามัญ ซึ่งสภานี้รับหลักการไปแล้วก็จะเพิ่มขึ้น ๑๓๕ ล้านก็จะทำไปไม่ได้ เพราะหลักการเรานุมัติให้จ่ายได้ไม่เกิน ๖๐๐ ล้านเศษ เมื่อเป็นเช่นนี้กรรมาธิการจึงไม่เห็นด้วยที่จะไปตัดค่าทดแทน ๑๓๕ ล้านนี้ไปตั้งในรายการอื่น ส่วนข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่ว่าเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องได้ประมาทเลินเล่อหรือได้มีการเสียหายในทรัพย์สินซึ่งได้ยึดมาเช่นนี้ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งไม่ใช่เรื่องงบประมาณนี้

๑๙.๒๕ น.

นายเทียม ไชยนันทน์ (ดาก) : ข้าพเจ้าเองก็ข้องใจในเรื่องเงินค่าทดแทนเสียหายให้แก่สหประชาชาตินี้อยู่บ้าง ข้าพเจ้าก็ได้แปรญัตติตัดค่าทดแทนความเสียหายให้แก่สหประชาชาติไปเป็นเงินค่าฉอนชนยัตรจากการหมุนเวียน คือข้าพเจ้าก็ไม่ทราบข้อเท็จจริงละเอียดนักเรื่องเกี่ยวกับค่าเสียหายเกี่ยวกับสหประชาชาติเกี่ยวกับเหมืองแร่ที่ไปยึดมาที่ไปยึดนั้นข้าพเจ้าก็เห็นด้วย แต่ยึดมาแล้วการรักษาไม่ดี นอกจากการรักษาไม่ดีแล้วยังได้ทราบว่ามีการทุจริตกันขึ้นอย่างหนักด้วย คือว่าเหมืองที่ยึดจากเขามาได้ไม่ถึงค่าเสียหายที่จ่ายแก่เขา เมื่อได้มาแล้วผู้ที่รักษาก็ไปขายให้แก่พวกเดียวกันเสียบ้าง บางคนก็เอาไป ๘—๑๐ เหมือง บางที่ของดีก็เอาไปทำเสีย ของไม่ดีก็ตกมาเป็นของรัฐบาล เหมืองต่าง ๆ ๒๘—๓๐ เหมืองก็เลยเป็นเงินของพวกมีเงินมาซื้อเดียวนี้ก็ล้วนแต่กรรมเป็นอยู่ ๆ ไปตามๆ กันนี้ และผลสุดท้ายความเสียหายนี้ก็ตก

อยู่แก่ราษฎรที่ต้องรับผิดชอบ ความเดือดร้อนแสนสาหัสนานาจะลองหัก

บัญชีดู เพราะผู้ปฏิบัติงานว่าเอาไปทำทำไมจึงเสียหายมากแล้ว เมื่อรับมาแล้วตรวจบัญชีแล้วหรือยังว่าเงินเหล่านี้ยังเหลือเท่าไร ทรัพย์สินที่ได้มาแล้วและที่ขายมีเหลืออยู่เท่าไร เมื่อมีเหลืออยู่เท่าไรเงินที่เหลือเราจะให้ใช้นั้นเอาไป เมื่อไม่พอถึงควรเอาจากราษฎร แต่นี่หาเย็นเช่นนั้นไม่ แล้วเงินที่ใช้นั้นเอาไปทำไมไม่บอกให้สภารู้ บ้าง ๆ ก็ไม่สู้มากมายนัก แต่ว่าเอาไปขายให้พรรคพวกก็ไม่ใช่น้อย ผลที่สุดเหมืองเลว ๆ ให้รัฐบาลทำก็ขาดทุนกลายเป็นองค์การอุตสาหกรรมเหมืองแร่ไป ข้ารุงนี่ก็ต้องรับผิดชอบ เท่าที่ฟังท่านกรรมาธิการชี้แจง ๑๓๕ ล้านก็ยังไม่พอ นี่เป็นแต่เพียงบันทึกให้เขา แล้วต่อไปยังหน้าจะอีกกี่ร้อยล้านก็ไม่รู้ เพราะฉะนั้นก็เป็นข้อเหลวแหลกอยู่มากทีเดียว เพราะฉะนั้นการที่ข้าพเจ้าจะให้ผ่านไปได้ก็อยากจะทราบจากกรรมาธิการ คือเงินที่ขุดมาเมื่อวันหมดแร่เรายึดมาแล้วเราขายไปหรือจัดการได้เงินมาเท่าไรแล้วตัวเงินเดี๋ยวนี้มีอยู่เท่าไร แล้วทรัพย์สินที่เรารักษาอยู่เดี๋ยวนี้ประมาณสักเท่าไร เมื่อประมาณแล้วเราควรจะรู้ว่าราษฎรจะต้องใช้อีกเท่าไร ๆ ก็ไม่รู้ จริงอยู่เราต้องรู้ว่ามันขาดทุนมากหรือน้อย เพราะฉะนั้นขอให้ท่านกรรมาธิการชี้แจงให้ฟังสักหน่อย

นายสวง อภัยวงศ์ กรรมาธิการ : บางทีที่ท่านสมาชิกจะเข้าใจผิด เพราะฉะนั้นคุยกันจะขอเรียนว่าอย่างนี้ คือเงิน ๑๓๕ ล้านบาทเป็นเงินแบ่งออกเป็นหลายจำพวก คือจำพวกที่ ๑ ก็เป็นจำพวกการแร่ เหมืองแร่ต่าง ๆ ที่รัฐบาลยึดมาในระหว่างสงครามนี้ เขาเรียนว่า "ออปเปอเรติง ปรีพิต" คำว่า ออปเปอเรติง ไปรพิตก็คือว่าเจ้าของเหมืองแร่ที่ ๆ เป็นสงครามเลิกแล้วเหมืองแร่ของเขาที่เขาเดินตลอดสงคราม [illegible] เขาเรียกร้องจากเรา เมื่อเขาออกจากเราเขาก็ยกเงินของเราที่เราฝากไว้ในลอนดอนเป็นเงิน

ปอนด์ทั้งหมด ๑๐๐ ล้าน ๒ แสน ๕ หมื่นปอนด์ เขาเอาไปแล้วครึ่งเงินไทยก็ราว ๕๐ ล้านบาท นี่เราให้ไปแล้ว ทีนี้ขุดตัวอย่างขันน้ำให้เห็นเสียก่อน ท่านสมาชิกก็เข้าใจว่าของเหล่านั้นเสียหายทำไมไม่เอาจากคนเสียหาย คนเสียหายมีอยู่ข้างเหมือนกันแต่ไม่ใช่ทั้ง ๕๐ ล้าน ระหว่างที่เรายึดครองเขานั้น บริษัทแร่และยางไทยเขาก็ทำเหมืองงานเขามา เขาก็มีเงินที่บริษัทก้อนหนึ่ง เงินบริษัทนี้ก็ต้องมาเช็คกันที่ ก.ต.ต. อะไรเหล่านี้ เพราะฉะนั้นเขารอเราไม่ได้ ราชการเช็คไม่ได้ รัฐบาลก็จำเป็นต้องจ่ายเงิน ๕๐ ล้านให้เขาก่อนเพื่อเหมืองแร่ต่าง ๆ จะได้เดิน เมื่อเหมืองแร่ต่าง ๆ เดินแล้วเราก็ขายแร่ออกไปก็ได้เงินปอนด์เงินดอลลาร์ ถ้ารอ ก.ต.ต. ชักก็ช้าไม่ทันการ ตกลง ๔ แลนไม่จ่ายเราจ่ายนี่ไปก่อนเขาเรียกว่า โอเปอเรติ้ง โคสท์ ( ) ไปเสียก่อน ๕๐ ล้าน ต่อมามีอีก ๔๕ ล้านบาท นี่ก็ต้องจ่ายค่าชดเชยเช่นเดียวกัน งานก็ประสานกันไป แล้วมีอีกอันหนึ่งค่าย่ำไม้ระหว่างที่เรายึดครองย่ำไม้ที่เขาผลัดปีทานเขาก็เรียกร้อง ๒๐ ล้านบาท ซึ่งย่ำไม้นี้ท่านสมาชิกคงทราบก็มีองค์การย่ำไม้ที่รัฐบาลช่วงมาทำ แล้วเงินนี้ก็ยังอยู่ที่องค์การย่ำไม้ แล้วก็เช็คกันว่าเท่าไร แล้วต่อมาอเมริกาตามห้างร้านอะไรต่าง ๆ ที่เรายึดครองเมื่อเขาไม่อยู่ ๒๕ ล้าน เขาคิดราคาเท่านั้น เพราะฉะนั้น รัฐบาลไทยจำเป็นต้องตั้งเงินอันนี้ไว้ ๑๓๕ ล้าน แล้วเงินนี้ไม่ใช่เงินเราเสียทั้งหมด ๑๓๕ ล้าน แล้วอีกทางหนึ่งก็ได้มี มี ก.ต.ต. อะไรได้มาชดเหลืออันนี้แค่เสียหายที่แท้จริง เรื่องเป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นท่านสมาชิกไปรดกรุณาเข้าใจว่าไม่ใช่ว่าเราเสีย ๔๓๕ ล้านนั้นรีบให้ไว้ ซื้อไปแล้วเช็คไปแล้ว ไม่ใช่อย่างนั้น เป็น ๒ กิจการะหว่างที่ไม่รู้ไม่เชื่อ เขามายอมจ่ายเงินให้ก่อนให้ของก่อน เราก็จ่ายไป ฉะนั้นเราจึงไม่ได้ขาดทุนมากเท่าไร

ริเสฟไว้ที่ลอนดอนเขาพริวีที่เรามีไว้ในลอนดอนก็คืออเมริกาก็คิ เงินที่เรา ฝากไว้เป็นทุนสำรองเราเอามาใช้ไม่ได้ แล้วเขาหักตามเขาก็ชี้แจงให้เรา ส่วนที่จะเพรย์ค่าเสียหายเราก็เช็คกัน ผลประโยชน์ทางใดเท่าใดก็ต้องอย่างนี้ ๑ ได้ไปแล้ว ข้อ ๒ ทรัพย์ที่เมืองแร่ต่าง ๆ ย้ำไม่ต่าง ๆ ก็แทนที่ขึ้น ถ้าไม่อย่างนั้นก็ไม่แทน ก็คิดอยู่ เมื่อแทนขึ้นแล้วก็ขายไม้ขายเรือ อะไรต่าง ๆ ไปต่างประเทศก็ได้เงินเหรียญเงินย่อนค์มาซื้อสินค้าอยู่เกี่ยวนั้น เพราะฉะนั้นจึงขอเรียนให้ทราบดังนี้

นายไถง สุวรรณทัต (ธนบุรี) : ถ้าหนี้สินรายนี้เย็นหนี้สินที่เราต้องจ่ายเงินไปเพื่อในงานแทน ข้าพเจ้าไม่คัดใจ แต่ไม่ใช่อย่างนั้น เพราะว่าท่านรัฐมนตรี ท่านกรรมาธิการที่เย็นรัฐมนตรีพูดว่าเรื่องนี้ไม่ใช่กงการคล้าย ๆ อย่างนั้น ในวันที่ข้าพเจ้าแปรญัตติ ข้าพเจ้าได้ถามกรรมาธิการ คือท่านปลัดกระทรวงคมนาคมยอกว่าเย็นเงินค่าย้ำไม้ที่ทำเขาให้ไป ที่นี้ที่ข้าพเจ้าทรายมาก็เย็นเรื่องเขาทำหรือยอมให้ไป ถ้าทุกคนไปทำงานอย่างที่ประธานกรรมาธิการว่าข้าพเจ้าไม่ติดใจ แต่ถ้าเย็นเรื่องอย่างนั้นให้ไม่ได้ ข้าพเจ้ายอกว่าไม่ใช่กงการ ข้าพเจ้าว่าคล้าย ๆ อย่างนี้ ข้าพเจ้าไม่ยอม

พ.ต. ควง อภัยวงศ์ ประธานกรรมาธิการรายจ่าย : ขอเรียนว่าอย่างนี้ คือที่ท่านสมาชิกเข้าใจนั้น เข้าใจว่าอย่างนี้ คือที่เราซื้อขายกันในคณะกรรมาธิการยอกว่าไม้มันหายก็มี แต่เวลานี้ยังเช็คกันไม่ออกหายไปเท่าไร ไม่ใช่หายทั้งหมด ๒๐ ล้าน หายไปข้างแต่จะเย็นเท่าไรก็ไม่รู้เหมือนกัน อย่างเหมืองแร่ เรือขุด เครื่องไม้เครื่องมือ ก่อนที่จะไปเลิกกรรมสัญญาไปข้างนี้มี ก็ต้องเช็คกันว่าเท่าไร แต่ว่าขายนี้ก็ตกอยู่กับเรา ตอนเวลาที่กรรมาธิการทำงานอยู่ ก็เย็นรัฐบาลทำหลังฉากระ

เท่าไร ก็เช็คกันเรื่อยไป แต่ที่เขาเคลมเขาก็คิดค่าเสียหายระหว่างระยะนั้นเท่านั้นเป็นเกณฑ์เอาคร่าว ๆ กันก่อน แต่อย่างไรเราก็ต้องให้เขาโดยวิธีนี้

๑๔.๕๗ น.

นายเทียม ไชยนันทน์ (ตาก) : ข้าพเจ้าก็ยังรู้สึกว่าไม่พอใจอยู่นั่นเอง คือว่าส่วนใหญ่ค่าเสียหายที่ต้องใช้เขาในจำนวน ๑๓๕ ล้าน ส่วนใหญ่ก็เรื่องเหมืองแร่นี่แหละ เรื่องป่าไม้ไม่เท่าไร คุณหมื่อนเกื้อยจะว่าไม่ต้องควักเงินเท่าไรเลย เพราะป่าไม้สักนี่เราให้สัมปทานใช้หมดไปแล้ว คิดว่าเท่าที่ข้าพเจ้าได้ทราบคือเขาไม่อยากเอาเป็นเงิน เขาอยากเอาไม้ เวลาที่เกิดสงครามที่เราซื้อไว้เท่าไรเขาเอาเป็นไม้ เราก็ให้ไม้คืนเขา และข้าไม้ต่าง ๆ ก็มอยใช้ไม้ไปแล้ว เขาก็ไม่เรียกเอาเท่าไร คือส่งคืนเขาไปตามจำนวนแล้ว และได้ทราบว่าเสร็จไปแล้ว เงินที่จะใช้สำหรับไม้ไม่เกิน ๑๐ ล้าน เกี่ยวกับอย่างอื่น ๆ ที่นี้ส่วนใหญ่เกี่ยวกับเหมืองแร่และแร่ ท่านกรรมาธิการก็ไม่ชี้แจงให้ข้าพเจ้าทราบที่เราซื้อจากเขาไปแล้วได้มาเท่าไร แล้วเราขายแร่ดีบุก แร่ถลุง แร่อะไรที่เราขายไปแล้วได้มาเท่าไร แล้วเราขายเหมืองแร่และให้เอกชนที่เขาให้แก่พรรคพวกได้เงินมาเท่าไร แล้วก็เป็นเงินที่ชำระบัญชีกัน เกี่ยวนี้มีอยู่ประมาณเท่าไร ... แล้วก็ชำระบัญชีเมื่อไรจึงจะเสร็จ เพราะว่าชำระมานานนมแล้วไม่เสร็จสักที ถ้ารัฐบาลปล่อย ๆ ก็คงจะไม่เสร็จ ซึ่งการชำระบัญชีก็น่าจะเสร็จเสียนานนมแล้ว นี่คงเพราะเรื่องยุ่ง ๆ ภายในต่างคนต่างใช้เข้าไปหาผลประโยชน์ให้กันนั่นส่วนใหญ่ ... เรื่องเหมืองแร่ ... และเหมืองแร่นี่จะเอาเงินจาก ... [illegible]

เท่าไร ... [illegible] ... และเงินที่ขายแร่ขายอยู่เดี๋ยวนี้เท่าไร

คนอยู่ทั้งเหมืองที่ใช้ได้ประมาณเท่าไร ถ้าจะเทียบกันดูว่าใช้หนี้ไปแล้วจะพอสมควรหรือไม่ และประกอบกับรัฐบาลที่ต้องใช้ทำเสียหายนั้นพอหรือไม่

นายสวง อภัยวงศ์ กรรมาธิการ : ท่านสมาชิกก็ยังไม่เข้าใจในเรื่องนี้ เหมืองแร่กับป่าไม้ผิดกัน เหมืองแร่เขาโอเปอเรตตั้ง โปะพีทเขาคิดอย่างข้าพเจ้าชี้แจงไปรายแล้ว ส่วนบริษัทแร่และยางไทยเทียบกับบริษัทไม้มันไม่ได้อย่างนั้นมันผิดกับเคลมของเรา คือที่หายไปหรืออะไรไปบ้าง และทรัพย์สมบัติที่หายไปก็ยังไม่ได้ตกลงกัน จนบัญชีเขาทำกันแล้วเคลมนั้นยังไม่มา ตกลงบัญชีทางดังกฤษก็ยังไม่ได้ตกลงกัน กำลังได้เถียงกัน เราก็ได้เถียงว่านี่ไม่ควร เหมือนอย่างญี่ปุ่นเอาไป ไม่ควรจะเอากับเรา ร้องแปดพันประการ นี่ยังไม่ตกลง ส่วนวิธีของบริษัทแร่ยางไทย เขามีกรรมการอยู่แล้วเท่าที่ทราบมา แต่เครมยังไม่มา ก็ไม่ตกลง แต่การขายแร่ต่าง ๆ เมื่อขายไปเสร็จแล้ว หักค่าเครมเท่าไรแล้ว เงินที่เหลือก็เข้าคลังอย่างที่เรียนเมื่อกี้ ที่นี้ป่าไม้ตรงกันข้าม ป่าไม้คือเจ้าของเขายอมว่าก่อนเขาไปไม้เขาเท่าไรก่อน ไม้เขาพันก่อน เราไปยึดครองป่าไม้ของเขาแล้วเราก็ขายพันก่อนออกไปเสีย ขายไปที่ไหนก็ตามใจ ตอนนี้ที่เขาเครมเรา ไม้เขาไม่เขา เขาเอาเงิน แต่ว่าเราเอาไม้ แล้วทางเราก็ต้องเงินไปซื้อไม้ต่าง ๆ สมมติว่าพันก่อน เราขายไปแล้วระหว่างสงคราม ๔ ปี เราก็ขายไม้จนหมด แล้วเราก็ไปเที่ยวซื้อพันก่อนมาคืนให้แก่เขาเป็นอย่างนี้ ส่วนระหว่างเหลือขายกันเย็นอย่างไร ลับสมองกันระเบ็นอย่างไรเราก็ไม่ส่วนก่อไป แต่เราจะเอาเงินเขาเสาไม้เราก็ต้องไปเที่ยวซื้อของเขา

เงิน ๑๓๕ ล้านเยื่นเงิน ไม่ใช่เรื่องของราย เพราะเรื่องของรายจะคิดข้างหน้าก็จะมายื่นหน้า ฉะเพราะฉนั้นข้าพเจ้าไม่คิดใจ

ประธานสภาผู้แทน : ผู้แปรญัตติก็ไม่มีคิดใจในข้อนี้แล้ว ข้าพเจ้านึกว่าคงจะผ่านไปได้ โดยที่กรรมาธิการก็ได้ชี้แจงให้ที่ประชุมฟังอย่างแน่มแจ้ง ขอผ่านไป

เลขาธิการรัฐสภา : ต่อไปหมายเลข ๔ เงินเพิ่มพิเศษประจำเดือนชั่วคราว ๕. การสำรวจการส่งเสริมทดลองค้นคว้าเกี่ยวกับอุตสาหกรรมในครอบครัว ๖. การส่งเสริมอุตสาหกรรมในครอบครัวเบ็ดเตล็ด ๗. การชลประทานรายฎร์ ๘. ค่าใช้จ่ายในการผลิต การซื้อ และการจำหน่ายข้าว

๑๔.๔๕ น.

นายกว้าง ทองทวี (กาฬสินธุ์) : สำหรับข้อนี้นั้นข้าพเจ้ายังสงสัย คือข้าพเจ้าแปรญัตติ แต่ว่าสงสัยเพราะข้อ ๘. นี้กับข้อ ๗. มีรายการจ่าย ๒ รายการ ตามรายการละเอียดหน้า ๓๖๒–๓๖๓ กรุณาเปิดดู คือว่าในหน้า ๓๖๓ นั้นให้แบ่งเงินค่าใช้จ่ายในการผลิตในการซื้อให้มีก่อข้อ ๗. การชลประทานรายฎร์ ๓ ล้าน ๔ แสนบาท แล้วไปตรงกับหน้าต้น ๓๖๒ การชลประทานรายฎร์ข้อ ๗ เหมือนกัน คือรายการตรงกันทั้งสองรายการนี้ แต่ยอดเงินต่างกัน ในหน้า ๓๖๒ รายละเอียดว่าแบ่งให้จังหวัดต่าง ๆ ไปดำเนินการก่อสร้างให้รายฎร ๕๙ จังหวัด ๑๑๖๔ ราย เป็นเงิน ๑ ๑๐,๐๐๐ บาท ข้อ ๒. กรมชลประทานจัดสร้างให้ ๓๐ จังหวัด ๕๗ ราย เป็นเงิน ๑,๓๖๕,๐๙๐ บาท ที่นี้ในข้อ ๗ หน้า ๓๖๓ ก็ว่าให้แบ่ง... การชลประทานรายฎร์ ๓,๔๐๐,๐๐๐ บาท ให้ดำเนินการ...

เป็นเงิน ๒,๔๐๐,๐๐๐ บาท นั่นผิดกันยอดเงิน แต่ว่ารายการเกี่ยวกันข้อ ข. กรมชลประทานสร้างให้ ๓๐ จังหวัด ๕๗ รายเงิน ๖๐๐,๐๐๐ บาท ก็อข้าพเจ้าสงสัยอย่างไรในยอดเงิน ๒ ยอดนี้ควรจะรวมกันได้ แต่ว่าคู่เหมือน จะเกิดจากการแปรญัตติของท่านสมาชิกผู้หนึ่งแปรไปช่วยการชลประทานราษฎร์ แต่ทำไมไม่รวมกันเข้าไปแยกไว้ ๒ รายการ และจำนวนตรงกันเปี๊ยะแต่เงินไม่ตรงกัน อย่างนี้วิธีการทำงบประมาณจะชอบด้วยวิธีการหรือไม่ เพราะยอดรายการอันเกี่ยวกันและจังหวัด ๕๙ จังหวัดสำหรับชลประทานราษฎร์ ๑๑๖๔ ราย เป็นรายการเกี่ยวกับหน้า ๓๖๒ มี ๕๙ จังหวัด แล้วข้อ ข อีก ๓๐ จังหวัด ๕๗ ราย เป็นรายการเกี่ยวกับ ๓๐ จังหวัด ๕๗ รายในหน้า ๓๖๒ หรือไม่ และจังหวัดที่ได้ไปเป็นจังหวัดเดียวหรือว่าแบ่งให้จังหวัดต่างกัน เรื่องนี้ข้าพเจ้าข้องใจ เพราะเหตุว่าสำหรับจังหวัดข้าพเจ้านั้นจะอยู่ในฐานะที่ได้รับส่วนแบ่งหรือไม่ประการหนึ่ง เพราะเรื่องการชลประทาน ข้าพเจ้าได้ร่ำร้องทั้งแต่สภาชุดก่อนโน้นเพื่อให้สร้างชลประทานในภาคอีสานบางจังหวัด เพราะฉะนั้นจึงอยากจะขอฟังรายละเอียดและข้อเท็จจริงจากท่านกรรมาธิการ

นายฟื้น สุพรรณสาร กรรมาธิการ : ข้าพเจ้าต้องขอโทษท่านสมาชิกที่นั่งอยู่ใกล้ๆ นี้ว่าท่านไม่ได้แปรญัตติอะไรไว้เลย แต่ท่านมีความสนใจ ข้าพเจ้าก็จะเรียนชี้แจงให้ท่านทราบว่า เงินเย็นงบพิเศษงบหนึ่งซึ่งต่างกับงบธรรมดา งบพิเศษก็เย็นงบที่เขาเพิ่มค่าข้าวให้เรา ๔ ปอนด์ ๔ ปอนด์นี้เขามีอัตรามา ๔ ข้อ ก็คือว่าจะต้องบำรุงชาวนา จะต้องลดราคาข้าว จะต้องอะไรต่ออะไรพวกนี้ ซึ่งข้าพเจ้าก็จำไม่ค่อยได้ เพราะฉะนั้นงบประมาณพิเศษเราอาจจะตั้งจ่ายบำรุงให้แล้วเห็นหรืออะไรๆ ต่างๆ [illegible] ส่วนที่ท่านพูดนี้เป็นงบธรรมดาเหมือนกัน เพราะฉะนี้ถ้าท่านดูในยอดทั้ง

สองยอดรวมกันไปแล้ว ท่านจะแลเห็นว่ามันต่างกัน เงินยอดรวมมันต่างกันเราได้ตั้งไว้ต่างกัน และที่ตั้งไว้เช่นนี้ก็เพื่อจะแสดงให้เขาเห็นว่าเราได้บำรุงและเราได้ปฏิบัติไปตามที่เขาได้เพิ่มราคาของข้าวให้เรา เพราะฉะนั้นถ้าเมื่อคูแล้วถ้าหากว่าท่านไม่สังเกตแล้วก็คงไม่เข้าใจที่มาของมัน ในชั้นแรกข้าพเจ้าก็เข้าใจอย่างท่านเหมือนกัน เพราะฉะนั้นสำหรับตอนแรกเงินค่าข้าว ๔ ปอนด์นี้เราจะต้องปฏิบัติตามที่เขาได้แนะนำมา กับเงินงบประมาณของเราธรรมดา ส่วนการชลประทานนั้น ทางปฏิบัติของท่านนั้นจะมีหรือไม่มีก็อยู่ในโครงการณ์ภาคอิสาณแล้ว

ประธานสภาผู้แทน : ตามที่ข้าพเจ้าได้อนุญาตให้สมาชิกพูดเมื่อกี้นี้เพราะกรรมาธิการได้แก้ยอดรายนี้ไว้

๑๔.๕๐ น.

นายโสภณ สุภรีระ (ขอนแก่น) : ข้อข้องใจของข้าพเจ้านี้ก็อยู่ที่ว่าคณะกรรมาธิการนี้ได้แก้ยอดเงินรายที่ ๘ ค่าใช้จ่ายในการผลิตการซื้อและการจำหน่ายข้าว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอประทานโอกาสท่านได้อภิปรายสักเล็กน้อย คือฉะเพาะในรายจ่ายนี้ ข้าพเจ้าเข้าใจว่าเกี่ยวกับองค์การข้าว ในองค์การข้าวนี้ก็ปรากฏว่าได้ตั้งจ่ายไว้ถึง ๒๗ ล้านบาทเศษและในข้อ ๘ ก็ปรากฏว่าคณะกรรมาธิการได้ตัดรายจ่ายออกไปเสียจาก ๙๐ ล้านบาทเป็น ๘๘ ล้านบาท แม้กระนั้นก็ตามข้าพเจ้ามีความเห็นว่าเท่าที่คณะกรรมาธิการได้ตัดไปแล้วถึง ๒ ล้านบาทนั้นแล้วก็ตาม ก็ยังไม่เข้มงวดการตัดที่เหมาะสม ข้าพเจ้าเห็นว่าเราควรจะตัดให้มากกว่านั้นเสียอีก เพราะว่าในรายการจ่ายนั้นมีการจ่ายอย่างฟุ่มเฟือย มีการจ่ายไม่หลายอย่างหลายประการ ที่ข้าพเจ้าเห็นว่าเราไม่จำเป็นจะต้องจ่ายนั้น คณะกรรมาธิการได้ตัดให้มากกว่านี้ไม่ได้หรือ ข้าพเจ้าขอ

เกี่ยวกับการส่งข้าวออกไปขายในต่างประเทศนั้น เรามีกำไรอย่างมากมาย เพราะฉะนั้นเรามีการจ่ายกับได้อย่างฟุ่มเฟือยได้ แต่ถ้าท่านระลึกดูว่า ถ้าเราจะสามารถตัดรายจ่ายนี้ให้น้อยลงไปได้แล้ว เพราะฉะนั้นเราเอง ก็ควรจ่ายกันได้อย่างฟุ่มเฟือยแต่ถ้าเรานึกว่าถ้าสมมติว่าเราสามารถที่จะตัดรายจ่ายฟุ่มเฟือยที่สุดที่จะน้อยที่ได้เงินที่เย็นกำไรนั้นเข้ามาเย็นงบประมาณประจำหรือเย็นเงินคงคลังแล้วก็คงเย็นประโยชน์แก่ประเทศชาติมากมาย ถ้าท่านทั้งหลายได้พิจารณาดูองค์การข้าวแล้วจะเห็นว่าการที่คณะกรรมาธิการได้ดัดแปลงตามที่รัฐบาลได้เสนองบประมาณนี้เข้ามานั้น ยังเห็นว่ายังมีความที่ควรดำหนิวิธีการที่ปฏิบัตินั้นอยู่ ในการที่พิจารณาองค์การข้าวนี้ข้าพเจ้าขอประทานแยกประเด็นออกเป็น ๒ ประการ ประการแรกวิธีดำเนินการขององค์การข้าวอย่างหนึ่ง ๒ วิธีจัดส่งข้าวและองค์การข้าวนี้แยกแยะวิธีดำเนินการออกเป็นคล้าย ๆ กับว่าเป็นทะเวงการใหญ่โตเหลือเกิน องค์การข้าวพิจารณาค่าใช้จ่ายและค่าคะไรต่างๆเป็นกระทรวงหนึ่งอย่างเดียวกับกระทรวงยุติธรรมแล้วจะมากกว่ากระทรวงยุติธรรมและยางกระทรวงเสียอีก ในองค์การข้าวนั้นแยกเป็น ๔ องค์การด้วยกัน ๑. องค์การข้าว ๒. องค์การบริหาร ๓. องค์การจัดหาข้าว ๔. องค์การจัดสรรข้าว แบ่งเป็น ๔ องค์การ แต่ละองค์การเป็นขนาดพอๆกันเดียว ข้าพเจ้าจึงมีความสงสัยว่าเหตุใดนคณะกรรมาธิการจึงปล่อยให้เป็นไปในรูปนั้น เราจำเป็นต้องแยกแยะออกเป็นองค์การเช่นนั้น ทำไมเราไม่รวมเป็นองค์การเดียวแล้วแยกแยะเป็นแผนกเล็กๆน้อยๆก็ได้ ตามที่รัฐบาลได้ทำงานในรูปนี้และเสนองบประมาณในรูปนี้ และคณะกรรมาธิการได้รับในรูปนี้นั้นข้าพเจ้าก็เห็นว่ายังไม่ชอบด้วยความจริง แม้ว่าเป็นวิธีการของรัฐบาลที่จะทำรูปนั้นเพราะเป็นอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมาธิการที่จะยุบหรือจะตัดค่าใช้จ่ายลงไป เพราะเหตุว่าถ้าเราแยกแยะองค์การไปเท่าไร

ก็ทำให้รำเย็นที่จะต้องมีเจ้าหน้าที่เพิ่มเติมยิ่งขึ้น คืออย่างน้อยที่สุดหัวหน้าองค์การนั้นคงต้องมีคนช่วยดูเงินเดือนก็สูงหน่อย สำหรับขององค์การความจริงมีเจ้าหน้าที่ไม่เท่าไร ถ้าตั้งเป็นแผนกเล็ก ๆ ก็ทำได้ เงินเดือนก็น้อยไม่สมเงินเดือนมากก็ไม่สม ถ้าเป็นองค์การแล้วความจริงก็อาจจะสม สำหรับประเด็นที่ ๒ เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายจะเห็นแล้วว่าเนื่องจากวิธีแยกแยะการบริหารของแต่ละองค์การข้างนี้ของเย็นทะยอง ๆ ถึง ๔ องค์การ จึงทำให้มีรายจ่ายเกี่ยวกับเงินเดือนหรือค่าจ้างอย่างมากมาย ถ้าท่านพิจารณาแล้วท่านจะเห็นได้ว่าตัวเลขขององค์การข้าวเย็นเงินเดือนค่าจ้างประมาณเกือบสองล้านบาท และยิ่งกว่านั้นนอกจากค่าจ้างและเงินเดือนแล้ว แต่ละองค์การนั้นยังมีค่าวัสดุของแยกแยะออกไปอีกองค์การละหมื่นองค์การละแสน เมื่อรวมกันแล้วก็เกือบล้านกว่าบาท รายจ่ายตรงส่วนนี้ก็เป็นผลเนื่องมาจากวิธีจัดการขององค์การข้าวนี้ คือแทนที่จะเสียเงินเดือนหรือค่าจ้างของหัวหน้าแต่เพียงองค์การเดียว ซึ่งแทนที่จะเอาส่วนจากรายจ่ายทั้งหมดเราก็เสียเพียงหนึ่ง แล้วถ้าเราทำในรูปนี้แล้ว ค่าจ้างก็ดี หรือเงินเดือนก็ดี เราก็อาจจะเอาสิ่งหารตามที่รัฐบาลได้ตั้งมานั้นเช่นเดียวกัน งบประมาณแทนที่จะเสียเยอะแยะ เราก็อาจจะเสียเพียงเอาสิ่งหารที่ได้ตั้งมา เพราะฉะนั้นแม้ว่าข้าพเจ้าเองจะไม่ได้เป็นผู้แปรญัตติก็มีความสงสัยอยู่ว่าเพราะเหตุใด เพราะว่าเท่าที่ได้สังเกตุในการอภิปรายมานี้ของวานนี้แล้ว สังเกตุดูเหมือนว่า คณะกรรมาธิการคณะนี้ได้ยึดถือมติที่เป็นที่ตั้งว่า ถ้ารัฐบาลนี้เสนอหรือชี้แจงหรือกรรมาธิการชี้แจงแล้ว ถือเหมือนว่ารับหลักการทั้งหมด สมาชิกทั้งหลายจะว่าอย่างไรก็แล้วแต่ เป็นอันว่ารับหลักการนั้นไป ในรูปนี้แม้ว่ากรรมาธิการจะได้ยอมรับตามที่ได้ชี้แจงมาแล้ว ซึ่งเราควรจะคัดค้านแต่ท่านไม่คัด ซึ่งเป็นเงิน

ถึงสิบกว่าล้านบาท เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าอยากจะทราบว่า เหตุใดนคณะกรรมาธิการจึงได้ปล่อยไปในรูปนี้

นายฟื้น สุพรรณสาร กรรมาธิการ : คณะกรรมาธิการไม่ได้ปล่อยอย่างที่ท่านเข้าใจ คือว่าจะผมได้ชี้แจงรายเรียนให้ท่านทราบ ๆ สักหน่อย แต่ไม่ยาวมาก คือว่าองค์การต่าง ๆ ที่ท่านพูดนั้น ความจริงมันก็มีจริง แต่ว่าขอให้ท่านระลึกถึงเหตุการณ์ในปีที่แล้วมาเสียก่อนว่า ปีที่แล้วมามันเกิดการข้าวยากหมากแพง ข้าวไม่มีจะส่งให้ตามสัญญาให้กับสหประชาชาติเขา แม้แต่ข้าวในกรุงเทพ ฯ ก็ยังไม่มีระบบประทานสาเหตุแห่งข้าวเย็นเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดเหตุรัฐประหาร เพราะฉะนั้นคณะรัฐบาลในขณะนั้นจึงได้ตั้งองค์การต่าง ๆ ขึ้นมาเพื่อเร่งรัดที่จะเอาข้าวส่งให้กับสหประชาชาติตามสัญญา ซึ่งขณะนั้นเรายังไม่ได้เป็นสัญญาบัตรเขาจึงได้เกิดมีองค์การต่าง ๆ ขึ้น ก็ยังองค์การต่าง ๆ ให้ข้ามาถึงคณะกรรมาธิการชุดนี้ เราได้พยายามที่จะตัดทอนองค์การต่าง ๆ นี้ ข้าพเจ้าทั้งสองฐานะ ทั้งกรรมาธิการและทั้งอยู่ทางกระทรวงพาณิชย์ก็ได้รับรองไปจากคณะกรรมาธิการว่าจะไปปรับปรุงเสียใหม่ คือว่าจะไปตัดทอนลงไปให้สั้นน้อยลงไป และขณะนี้เราก็ได้ตั้งกรรมาธิการขึ้นชุดหนึ่งเพื่อปรับปรุงและตัดทอนกิจการขององค์การที่เหลืออยู่ โดยฉะเพาะอย่างยิ่งเวลานี้ให้เข้มงวดกิจการขององค์การต่าง ๆ นั้นก็ให้เหลือน้อยลง แล้วแต่ว่าการที่เหลือน้อยลง เท่าหน้าที่ก็มีมาชี้แจงว่ายังมีงานที่ยังทำอีกเช่นองค์การ ส.ป.ข. อะไรนั้นเกี่ยวกับการควบคุม ซึ่งขณะนี้ก็ยังควบคุมอยู่ เช่น ขึ้งขณะนี้ก็ยังควบคุมการขนข้าว ภายในให้เข้าไปโดยเสรี แต่ว่าเขาก็ยังมีอยู่ เพราะฉะนั้นงานของเขาก็ยังมีอยู่ ถึงยังมีอยู่ ก็พิจารณาว่าควรจะยุบหรือควรจะปรับปรุงอย่างไรนอกเสียจากกรรมการ

ได้ตั้งมาจากสภาผู้แทนเหมือนกันเช่นคุณรงกล คุณเพ่ง ลิมปะพันธ์และคุณสงกรานต์ อุดมสิทธิ์ เพื่อจะให้รู้กันว่าเราได้ปฏิบัติการอยู่ในเวลานี้ ข้าพเจ้าทราบว่า คณะกรรมการก็ได้พิจารณาตัดทอนองค์การหนึ่งแล้ว คือองค์การค้าข้าว ซึ่งเสนอมา ข้าพเจ้าก็สั่งปรับทันที เพราะฉะนั้นเหตุการณ์ที่จ่ายฟุ่มเฟือยคณะกรรมการก็ได้ตัดลงไป ๒ ล้าน เรียกเข้าหน้าที่มาชี้แจง ก็ยอกว่าความจำเป็นก็ยังมีอยู่ อย่างองค์การข้าว ๒๗ ล้าน ถ้าหากว่าได้เลี่ยความยุ่งยากจะมีขึ้นเป็นอเนกประการ ข้าพเจ้าใคร่ขอชี้แจงให้ที่ประชุมทราบว่าเงินตราต่างประเทศที่ใช้อยู่นี้ ใช้แต่เงินค่าข้าวเท่านั้น ท่านสงสัยตาคิดดูว่ามีทางได้อะไรบ้าง นอกจากเงินค่าข้าว ถ้าหากว่าจะตั้งขึ้นเป็นกระทรวงก็เกรงจะได้และเรายังจะต้องปฏิบัติและภาระผูกพันธ์กับองค์การอาหารขององค์การข้าวเขาอีกต่อไป เพราะฉะนั้นกิจการที่จะเป็นประโยชน์กับประเทศชาติอยู่เช่นนี้แล้วการให้เงินเขาพอแก่ความต้องการ ถ้าท่านทราบข้อเท็จจริงในปฏิบัติของค์การข้าวแล้วทุกวันนี้เราซื้อข้าวเราขอกเงินตรังละ ๒๐–๓๐ ล้าน แต่ถึงกระนั้นก็เราก็พยายามตัดลงไปและเราจะตัดคนให้น้อยลงไป แต่อย่างไรก็ดีในเรื่องการข้าวยิ่งหามาเช่นเมื่อคราวหนังสือพิมพ์ลงก็ดีเช่นว่าคนแบ่งข้าวเงินเดือนสูงนักอะไรนักเรื่องปัญหาคุณภาพข้าวออกการแบ่งข้าวเมื่อเลือกแล้วแทงแล้วซักออกมาดูข้าวที่เราใช้บุคคลธรรมดาตรวจข้าว คุณภาพไม่ดีขึ้นเลยกระทรวงพาณิชย์ใคร่วิงวอนต่อสภานี้ว่าองค์การข้าวนี้ขึ้นก็ไม่อยากจะคัด เพราะไม่มีใครควบคุมแต่ขึ้นชื่อว่าองค์การข้าวแล้วเมื่อมาซักเยื่อเต็มที่ ข้าพเจ้าไม่อยากจะตัดเพราะไม่มีใครควบคุมข้าวและเราใช้

องค์การข้าว ๆ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ กลายเป็น ๓๐-๔๐ เปอร์เซ็นต์ เราไปถามเขา เขาก็บอกว่าเขาตรวจแล้วด้วยอย่างมีเอามาใช้โดยไม่ได้รู้ว่าใครปลอมข้าว แล้วกรณีเช่นนี้เมื่อไม่ถึงเมืองนอกเมืองนาจะกระทั่งยี่ห้อของเราเสียเกียรติหมดแล้ว เพราะฉะนั้นอะผมใคร่ขอเรียนว่าความสำคัญมีอยู่ในองค์การ การใช้เงินซึ่งจะต้องจ้างบุคคลชั้นเลิศมาทำงานต่อหน้าที่เราก็ต้องให้เงินเดือนเขาสูง ๆ หน่อย ถ้าไม่อย่างนั้นแล้วเขาหารายได้จากพ่อค้าให้มากกว่านี่พ่อค้าเขาเกาข้าว ๑๕ เปอร์เซ็นต์มาขายเขา ๑๐ เปอร์เซ็นต์เท่านี้เขาได้เท่าไร เพราะฉะนั้นจึงเห็นว่าองค์การข้าวเป็นองค์การสำคัญเงินค่าใช้จ่ายที่ตั้งไว้ในรายละเอียด

๑๕.๐๓ น.

นายโสภณ สุภาธีระ (ขอนแก่น) : ตามที่กรรมาธิการได้รับรองมานั้นแทนที่ข้าพเจ้าจะเห็นว่าเหตุผลที่ว่าทำไมคณะกรรมาธิการจึงยอมรับเช่นนั้น ทำให้หายสงสัยคลายความสงสัยนั้น ความจริงกลับยิ่งเพิ่มขึ้นมาก เพราะตามที่ท่านอภิปรายมานั้นถ้าสมมุติว่าท่านได้อภิปรายในสภาเมื่อ ๒๔๘๙ หรือ ๒๔๙๐ แล้ว ข้าพเจ้าไม่ได้เฉียงเลยสักคำแต่เวลานี้เป็นสภาปี ๒๔๙๑ ที่ข้าพเจ้ากล่าวเช่นนี้เพราะขณะนี้เราก็รับทันแล้วว่าองค์การนี้ไม่มีความจำเป็นเลย เพราะว่าเกือบจะเลิกกันอยู่แล้ว เพราะว่าในขณะแรกนั้นเราอาจจะตั้งตั้งเข้าหน้าที่มากมาย ต้องใช้รายมากมาย เพราะเราต้องจัดสรรค์ข้าวส่งไปนักล่าหย่าเราชาติในเวลานั้นให้มากที่สุดที่จะมากได้ แต่ปรากฏว่าในขณะนี้เราก็ความจำเป็นแล้วจะต้องส่งข้าวให้แก่ประชาชนเพิ่มขึ้นอีกเล็กน้อยเท่านั้นเอง องค์การที่ไม่มีความจำเป็นเลย [illegible]

ข้าพเจ้ายอมแต่ ๒๔๙๑ นี้ไม่น่าจะยอมไปได้ ท่านเองก็รับอยู่แล้วว่า
ในการที่ท่านต้องถูกไปนี้ถึง ๔ ราษฎรท่านนี้ถึงว่า ฟ้องเปล่า เย็นที่
รับกันอยู่แล้ว นั่นเย็นอย่างนั้น ข้าพเจ้าก็เห็นว่าเป็นของหรือไม่นี้ก็ควรที่
กรรมาธิการจะใช้อำนาจและพิจารณาเสียให้ถี่ถ้วนกว่านี้ ถ้าไม่ใช่นี่ก่อนหน้า
เลยทำมาจึงปล่อยเลยตามเลย และแม้ข้าพเจ้าจะเห็นว่าควรจะยุบ แต่
ก็ยังไม่กล้ายุบ ยังอุตส่าห์ว่าถ้าข้าพเจ้ายอมก็ไม่ทำ ท่านว่าไม่จำเป็น
แล้วทำไมไม่ยุบเสียแต่แรก ท่านเสนอมาทำไม เรื่องเป็นอย่างนั้น แล้ว
มีรายจ่ายบางประการที่เรา กรรมาธิการพยายามอย่างยิ่งที่จะจ่ายให้เย็น
การประหยัดข้าพเจ้าจะยกตัวอย่าง เช่น พ.ศ. ๒๔๙๑ จะตั้งรายจ่าย
ค่าสำรวจไว้ในองค์การหักหาข้าวถึงสองแสนหกหมื่นเจ็ดพันกว่าบาท เรา
ที่อยู่บ้านนอกทราบดีว่าคนที่สำรวจแท้จริงคือใคร ก็คือกำนันผู้ใหญ่บ้าน
ท่านอาจจะมาจริง โดยส่งเจ้าหน้าที่ไปอยู่ที่โรงสีละโรงสีข้างนั้น นั่นพวก
นั้น ค่าจ้างยังอย่างท่านตั้งไปอีกส่วนหนึ่งทำไมท่านไม่ตัดมา การ
สำรวจนี้เป็นการสำรวจทั่วประเทศ ข้าพเจ้ายอมรับแต่ถ้ากรรมา
ธิการต้องการประหยัดที่จะสำรวจท่านเราไม่ประมาณข้าวแค่ไหนนั้น ใน
ขณะนี้เราเองก็กำลังอาศัยที่เรากระทำกันมาแต่ก่อน ซึ่งแม้ไม่มีองค์การ
ข้าวเราก็ทำกันด้วยความร่วมมือของกระทรวงมหาดไทย และกระทรวง
ศึกษาธิการได้ ซึ่งเป็นการเรียบร้อย และไม่จำเป็นจะใช้จ่ายมากให้ขาดทุน
เราก็จ่ายให้ได้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงคิดว่าเป็นจำนวนค่าการข้าว
ในปี ๒๔๙๒ นี้ เราควรจะมีเพียงแสนสี่หมื่นสองพันสามร้อยสิบสี่บาท ๒ ใน ๕
ของรายจ่ายเท่านี้เอง ถนนหนทาง โรงเรียน ที่จำเป็นและความ
จำเป็นนี้ต่างกันในต่างหมวด ข้าพเจ้าขอยกตัวอย่างถึงจำนวน
ที่ [illegible] ในหมู่บ้าน

นายควง อภัยวงศ์ กรรมาธิการ : ข้าพเจ้าอยากจะอธิบายให้ท่านสมาชิกเข้าใจ เพราะเรื่องปัญหาองค์การข้าว เป็นปัญหาที่เข้าใจกันยากสักหน่อยเช่นเดียวกันกับเงิน ๑๓๕ ล้านบาทดังกล่าว ๆ กัน เพราะมีเรื่องยุ่ง ก่อนที่จะให้ท่านสมาชิกเข้าใจต้องพูดกันตั้งแต่ ก. ต่อเดิมอย่างนี้ องค์การข้าวที่จัดสรรข้าวมาในครั้งกระโน้นเมื่อเลิกสงครามใหม่ ๆ นั้น เราจะต้องทั้งองค์การข้าวเพื่อหาข้าวให้เขา เรียกว่าองค์การไรซ์ยูนิต ในครั้งกระนั้นหม่อมราชวงศ์เสนีย์ฯ เป็นนายกรัฐมนตรีก็มาหาข้าพเจ้าที่บ้าน เวลานั้นข้าพเจ้าออกแล้วไม่ได้ทำอะไรก็ยอกว่าให้ช่วยที ข้าพเจ้าก็ไปจัดการในเวลานั้น ก็มีองค์การอยู่องค์การเดียว และเราทำกันในครั้งกระนั้น เรารับซื้อข้าวส่งให้กับสหประชาชาติ แต่เจ้าหน้าที่มีน้อยเราก็ทำต่อมา เมื่อข้าพเจ้าได้ออกไปแล้วและในคราวที่หลวงประดิษฐ์ ฯ เป็นนายกรัฐมนตรีและแล้วก็หลวงธำรง ฯ เป็นนายกรัฐมนตรีแล้วในขณะนั้นข้าพเจ้าก็ต้องไปต่างประเทศเกี่ยวกับเข้าเป็นสมาชิกของยูโน ในครั้งกระนั้นทางนี้ก่อนที่ข้าพเจ้าจะไป ท่านคงจำกันได้ว่าเวลานั้นรัฐบาลได้เสนอกฎหมายมาอันหนึ่งจะยังคับกักกันข้าวและยังคับซื้อ ก่อนหน้านี้เราก็ได้ออกไปอันหนึ่ง ในครั้งกระนั้นเกี่ยวกับการกักตุนข้าว ถือว่าถ้าใครซื้อไปเก็บไว้เราอาจจะขอซื้อกลับมาได้แล้ว ต่อมาก็ออกพระราชบัญญัติอีกอันหนึ่งที่ควบคุมข้าวทุกจังหวัด ข้าพเจ้าเองเป็นหัวหน้าฝ่ายค้าน ในเวลานั้นก็ได้ค้านว่าอย่าเลยจะเกือดร้อนกันเป็นการใหญ่ แล้วทางรัฐบาลก็จะเอาให้ได้ ข้าพเจ้าก็ยอกว่าเกี่ยวจะโทษว่าหาข้าวให้ต่างประเทศ ไม่ได้จะโทษข้าพเจ้า แต่ข้าพเจ้ายืนยันว่าจะเกิดเรื่องแล้วก็ตกลงพระราชบัญญัตินั้นก็ออกมา เมื่อพูดมาถึงขั้นนี้ [illegible] ต้องการข้าวนี้ [illegible] ข้าพเจ้าได้

จัดตั้งขึ้นมา คือรับซื้อและส่งให้สันหยะชาชาติเขา แล้วอีกองค์การหนึ่งเป็นองค์การจัดสรร และอีกองค์การหนึ่งก็เป็นองค์การจัดสรร องค์การจัดสรรนี่ก็คือว่าเป็นองค์การอีกอันหนึ่งที่จะต้องเรียกว่ากัย เอส. เอ. โอ. อะไรเขาแล้ว ไม่ใช่องค์การนี้ องค์การบริหารที่คิดต่อจะแบ่งโควต้าให้ประเทศใดเท่าไรตามที่เขาขอมา องค์การบริหาร แล้วองค์การจัดสรรอยู่กับกระทรวงเกษตรซึ่งเวลานั้นต้องสำรวจดูข้าวมีเท่าไร อยู่ที่ไหน อะไรบ้าง แล้วจำนวนเท่าไร ปีนี้ทำนาได้เท่าไร แล้วอันที่ ๔ องค์การนี้องค์การจัดหา ๆ มาอยู่กระทรวงมหาดไทย คือซื้อกระทรวงมหาดไทยเป็นหัวหน้านี่ที่ยังคับข้องข้าวที่ยุ่ง ๆ อยู่นี้ แต่นี่ใช้ข้าหลวงกับนายอำเภอ แล้วก็ใช้เจ้าหน้าที่สายต่าน เรื่องก็เกิดขึ้นที่ ๔ องค์การขึ้นมี ๔ องค์การ ไม่ใช่อย่างที่ข้าพเจ้า องค์การหนึ่งก็เป็นเรื่องกระทรวงทบวงกรมใช้คนชุดเดียวกันนั่นแหละ คือนายอำเภอ กำนันผู้ใหญ่บ้าน แล้วให้เงินเขา แล้วตัวซื้อก็ได้เงินค่ารับรอง ค้าพาหนะที่เราสอบสวน ทุกแห่งก็เป็นอย่างนั้น เป็นอย่างนั้นเราก็ต้องแยกเป็น ๔ ทีนี้ในขั้นหาที่ท่านชัยใจในเรื่องทำไม ๒ แสน ทำไมเราตัดไม่ได้ พูดกันต่าง ๆ ทำไมเราตัดในองค์การ ๔ องค์การนี้ไม่ได้ ขอยกว่าองค์การเหล่านี้ใช้เงินในปี ๒๔๙๐ แล้วต้องตั้งเบิกในปี ๒๔๙๑ เงินจ่ายไปแล้วก็ไม่รู้จะไปตัดเอาอะไร ทีนี้ในเงิน ๒ แสน เงินสองแสนนี่ท่านเห็นว่าทำไม ๓ แสน ๖ หมื่น ไม่ใช่ ๒ แสน ๓ แสน ๖ หมื่นบาท นี่ก็จ่ายให้กำนันผู้ใหญ่บ้านที่ว่าการที่สำรวจทางมหาดไทยด้วย ทางเกษตรด้วย ก็จ่ายให้เป็นค่าไปสำรวจ เป็นค่าอะไรต่ออะไรได้จ่ายไปแล้ว ปัญหาที่ไม่เข้าใจนี่ปี ๒๔๙๑ ให้เขาคณะกรรมาธิการไม่ได้รู้ประมาณรัฐบาล ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะ

นั้น รัฐบาล ๑๐๐ วัน ข้าพเจ้าขัดสังขุดยาเสียนเพราะไม่มีแล้ว กับค่านกัด เมื่องกินหนักใหญ่ไม่มีประโยชน์กัด ก็เข้านอกท่านชายนครสิ่งไม่ให้ข้าวออก แล้วรัฐบาลหลวงพิบูลก็ดำเนินการอย่างนั้นคก ต่อมาก็นักรวมา— อิการเชิญรัฐบุนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์มา ท่านก็บอกว่า ท่านก็เห็นควรที่จะไม่เจาองค์การ ๒–๓ องค์การนั้นเลิกเสีย แต่องค์การที่จะซื้อข้าวแล้วขายไป องค์การเคมีเคลังอยู่ ถ้าไม่อยู่ก็ไม่มีใครซื้อใคร หาข้าวต้องคิดท่อถัยโรงสีอะไรต่ออะไร แต่องค์การบริหาร ๒ องค์การนี้ ยังอยู่องค์การบริหารนี้ชื่อแต่องค์การเท่านั้น มีคนอยู่ศัก ๖ คน คือปลัดกระทรวงแล้วก็พวกในกระทรวงพาณิชย์ และมีพวกในกระทรวงต่างประเทศอีกคนสองคนเท่านั้นที่สำหรับแจงจากนี้เขา ตัวองค์การโน้นเป็นใหญ่องค์การรักษ์ข้าว แล้วองค์กระบวนการเดียวว่าองค์การเท่านั้นเอง แล้วก็ให้เงินเดือนเพิ่มให้เข้าหน้าที่ต่ำ แล้วองค์การ ๒ องค์การชุดเหาหาไทย คลู่เกษตร เราก็จะเลิก เราจะไม่มีความจำเป็น รัฐมนตรีพาณิชย์ไฟซ์นองก็เห็นด้วยว่าจะเลิก เมื่อเลิกแล้ว ทีมงานก็ทำขึ้นว่าเมื่อเลิกแล้วท่านทำไมไม่ตัดเงินเหล่านั้น ตัดไม่ได้เงินเหล่านั้น คิดว่าเราเช็กตัวเลขกันแล้วว่ามันไม่ควรจะตั้งเลย แต่ตั้งขึ้นมันลงตายตุ่นน่อย คือเงินต่าง ๆ ที่ตั้งในปีนี้ เงินจ่ายไปแล้ว ปี ๙๐ เงิน ๙๐ มันจ่ายปี ๙๙ ก็เอามาตั้งใน ๙๐ ปี ๙๑ ก็เอาตั้งใน ๙๑ ที่นี้เราตัดไม่ได้ ที่ตั้งมาใหม่ก็ตัดเหมือนอย่างกับตัดในองค์การข้าวสิ ที่เราจ่ายล้านกว่าเราตัดในองค์การตัดซัง ๑ ล้าน เพราะทางคณะกรรมการเขาเห็นและได้เถียงกับข้าพเจ้ามากในปัญหานี้ ความที่ว่าเขาตั้งล้านหนึ่งสำหรับจะรักษาคุณภาพข้าวไม่ต่ำกว่าปัญหาจะรักษาคุณภาพข้าวอย่างนี้ เขาจะไปข้างนอกอย่างนี้ ก็จะตั้งสัก ๓ ล้าน เงินล้านหนึ่งเพื่อจ้างบริษัทสำรวจคุณโรงสีทั้งหมดในกรุงเทพ ฯ เพื่อรักษาคุณภาพ คือข้าวขึ้นโรงสีแล้ว เวลาสีเรา

คุมแล้วก็มีอ้ายนี่เป็นหัวหน้า ๓ คนแล้วก็มีเรื่องราวมาอีก ตัวเลขข้าพเจ้าจำไม่ได้ราว ๓ พัน แล้วต่อมาก็มีคนแทงกระสอบ ไม่ใช่แทงกระสอบขององค์การซื้อ แทงกระสอบขององค์การซื้อเงินเดือนนิดเดียวไม่มากเท่าไร ตู เหมือน ๖๐๐–๗๐๐ แต่ว่าแทงกระสอบรายนี้คนละ ๒ พันห้าร้อย เรื่องเป็นอย่างนั้น ข้าพเจ้าบอกว่าวิธีการอย่างนี้ใช้ไม่ได้ มันจะไปแทงอย่างไร ตั้ง ๒ พัน ๓ พัน คุมได้หรือโรงสี ๔๐ โรงคุมอย่างไร แต่ที่นี้ท่านปลัดกระทรวงอธิบายให้ข้าพเจ้าฟังอย่างนี้ คือพะม่าก็ทำ ก็คุมอย่างนี้ ผมบอกว่าท่านปลัดกระทรวง ท่านเลยไปนึกหนึ่ง คือพะม่าผู้คุมคุณภาพข้าวก็คุม ตั้งแต่ซื้อ ที่ไหนมาข้าวชนิดไหนบ้าง คือเสร็จมาจากนาที่เดียว แต่ของเราปนมาจากโน่นแล้วเราจะมาคุมปลายแถวได้อย่างไร และ ๔–๕ คน คุมไม่ได้ จึงได้ตั้งเงินเดือน ๒ พันบาท และก็เลยพูดกันเรื่อย ๆ ว่า ผมอยากจะสมัครเหมือนกัน แทงกระสอบข้าวเงินเดือน ๒ พันบาท เลิกเย็นสมาชิกสภาเลยที่เลิก ไปเย็นคนแทงข้าวทีกว่า ข่าวนี้ออกไปข้างนอก

ที่นี้นั่นนี่เราเถียงกันด้วยเหตุผล ผมก็บอกว่าทำไมไม่ฉวยวิธีเติมวิธีเติมนั้นให้เข้าของโรงสีรับผิดชอบด้วย ถ้าเราได้คนคุมคนหนึ่งปัญหาก็จะหมด แต่เรื่องข้าวนี่ข้าพเจ้าได้ผ่านมาแล้ว ไม่มีความชำนาญมากมายอะไรนัก แต่ผ่านมาแล้ว คือไม่มีปัญหาที่จะขบมันอยู่ เพราะตราวก่อนคุมกันอยู่ ๓ คน คุมข้าวจากกรุงเทพ ฯ ถึงโน่น ฝรั่งก็ตอยว่าน้ำหนักหายข้าวก็ไม่ดี ทั้ง ๆ ที่เราเช็ค แต่ไม่รู้ว่ามันหายไปได้อย่างไร ข้าพเจ้าก็ทดลองวิธีใหม่ เมื่อคราวที่ข้าพเจ้าเป็นประธานกรรมการองค์การข้าวก็เอาเจ้าของโรงสีมารับผิดชอบด้วย ถ้าอย่างนี้เหตุการณ์ก็เบาบางลงไป การต่างว่าก็จะเบาบางลงไป เมื่อเป็นอย่างนี้ข้าพเจ้าก็เลยทำอย่างนั้น ผลสุดท้าย ~~ได้เงินมาเป็นเงินมากมายก็ตกอยู่ ๗ ล้านบาท ตกน้ำเสียหายอย่างเก่า~~

ต้องเงินเก่านี้มีมากมายอยู่แล้ว รัฐบาลก็ทอนลงไป ๒ หนแล้ว เซ่น เข้าหน้าที่ของกำลังข้าวเก่าออกไปแล้ว ทีนี้มาทอนหลังเราก็เห็นว่ามากขึ้น ไม่ใช่ว่ากรรมาธิการปล่อยปละละเลยหามิได้ เห็นว่ามากก็เลยตัดออก ก็เลยตัดเสียหมด ทีนี้เราจะไปตัดตอนที่กำลังนั่งกินเงินเดือนอยู่ ถ้าแกออกไปก็ไม่รู้ว่าแกจะไปทำอะไรและจะเพื่อให้เขากินท่านอย่างโหยกรรมาธิการ แต่ข้าพเจ้าก็เห็นว่าถ้าว่าให้ออกเป็นจำนวนมากมายถึง ๓๐–๔๐ คนที่เดียว อย่างนี้แล้วละก็เกรงว่าจะไปทำความเดือดร้อนข้างนอกอีก แล้วก็ตน ๔๐ คนก็มีลูกเมียอีก เราก็ค่อย ๆ ทำ และเงินที่ตัดแล้วก็เอาเงินนี้ไปช่วยทำถนน เพราะว่าผู้แทนต่าง ๆ ก็ยอกว่า พุธโธ่ครับ คำแปรญัตติไม่เคยได้อย่างท่านว่าสักที ข้าพเจ้าก็ยอกว่าเอาละมือปู่ ๑ ล้านก็ตกลงเรียกอธิบดีกรมต่าง ๆ มา เพื่อจะได้ไปฟังกับผู้แทนราษฎรเขายอกว่า รัฐบาลนี้ควรจะสร้างถนน ก็เลยไปตัดถนน นี่ก็เหลือ ๕ แสน เพราะฉะนั้นการตัดข้าพเจ้าเข้าใจว่ารัฐบาลในเวลานี้ก็ตั้งกรรมการอยู่แล้วที่จะสะสาง เมื่อตั้งกรรมการสะสางแล้ว ข้อสังเกตของกรรมาธิการนี้ ท่านนายกรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ท่านไม่ได้บ้างแต่รัฐมนตรีสั่งราชการอยู่ที่นี่ ก็เย็นอันรับกันไป เมื่อเราไม่ถึงไม่ครบแล้วนอกจากนี้ ๗ จังหวัดชายแดนก็ให้เลิกเสียแต่ขอให้ละสางอีกที เราตัดกันลงไป นี่เย็นเรื่องที่เราทำกันแล้ว

นายเนื่อง เกษสุวรรณ์ (กระบี่) : ตามที่ท่านประธานกรรมาธิการได้ชี้แจงให้ฟังโดยละเอียดแล้วนั้นซึ่งแปลกว่ากรรมาธิการอื่น ๆ ได้พูดเข้ากับรัฐบาลเป็นส่วนมาก เพราะฉะนั้นข้าพเจ้ารู้สึกพอใจในวิธีการ [illegible] เพราะเหตุอะไรและมีความจำเป็นแค่ไหนที่จะต้องตัดงบประมาณเงินเดือนประจำตำแหน่งอยู่ เมื่อ

รัฐบาลที่จะใช้ข้อ [illegible] ผู้แทนเพื่อประโยชน์แก่ประชาชนทั่วไป

ทางราชการแล้ว จึงยังไปเพิ่มเงินอะไรต่ออะไรให้ ตลอดถึงเงินเดือนเป็นการพิเศษ อยากจะทราบว่าท่านข้าราชการผู้นั้นไปทำงานในเวลาข้าราชการด้วยหรือไม่ และทำนอกราชการในเวลาค่ำคืนหรือไม่ และมีความจำเป็นอย่างไร ในข้อนี้กรรมาธิการได้ให้ข้อสังเกตกับรัฐบาลบ้างหรือไม่

ร.ท. จงกล ไกรฤกษ์ กรรมาธิการ : เนื่องจากองค์การข้าวเป็นผู้ที่รู้อยู่แก่มวลสมาชิกที่มีหน้าที่ควบคุมรัฐบาลว่าเป็นการหมดเปลืองแล้วสมาชิกสภาผู้แทนที่เป็นกรรมาธิการพิจารณางบประมาณนี้ก็มีความรู้สึกเช่นเดียวกับท่านทั้งหลาย ทั้งนี้ท่านสวง รณรงค์ ได้ชี้แจงมาแล้ว ๘—๙ เดือน จะตัดก็ไม่ได้ต้องรอตัด ๒—๓ เดือน ที่นี้รัฐบาลได้ให้กระผมเป็นกรรมาธิการร่วมพิจารณาด้วย ก็ขอยกแก่ที่ประชุมนี้ว่ารัฐบาลได้ตระหนักว่าจะทำให้ในทางประหยัดที่สุด จะให้ผลของงานได้ผลที่สุด เพราะฉะนั้นเพื่อให้ได้ก็ต้องระมัดระวัง แล้วจะจัดครุม ๆ ไปเรื่องข้าวก็เป็นสินค้า ก็ของเมืองไทยก็ต้องระมัดระวังอยู่แล้ว ที่นี้ผู้แทนกระผมมีความข้องใจว่า รัฐบาลทำไมถึงปล่อยให้ข้าราชการไปเที่ยวรับจ้างตั้ง ๓—๔ องค์การ เมื่อคิดเงินเดือนแล้วก็มากมาย ในข้อนี้รัฐบาลก็ได้รับข้อคณะกรรมาธิการนี้ว่าจะได้พยายามจัดแจงชำระแต่งตัวใหม่ในเรื่ององค์การนี้ให้เสร็จภายในงบประมาณของปี ๒๔๘๑ เพราะฉะนั้นปี ๒๔๘๑ ก็เหลือเวลาอีก ๓ เดือน ๑๐ วันเศษ ๆ เท่านั้น หวังใจว่าคงจะเป็นที่เรียบร้อยกัน ที่นี้ขอเรียนให้เราเข้าใจเสียด้วยว่าการที่เราจะจัดแจงเรื่องข้าว ต่างต่าง ๆ ก็ต้องควบคุม ถ้าไม่ควบคุมหนี้ออกไปเกิดเป็นผลเสียหายมากมาย การควบคุมเจ้าพนักงานของหลายองค์การต่าง ๆ ไม่มีก็ต้องอาศัยมาจากไกล [illegible]

กรมการอำเภอต่าง ๆ ตามชายแดนด้วย เหตุนี้เองที่รัฐบาลได้จ้างข้าราชการประจำมาทำงาน องค์การข้าวต่าง ๆ แต่อย่างไรก็ดีเท่าที่ไปตรวจพบได้มีมติของคณะรัฐมนตรียังคงยืนยันหนักหนาว่า การที่จะจ้างข้าราชการทำงานพิเศษนั้น จะต้องระมัดระวังและให้เป็นไปในทางที่ประหยัดที่สุด ฉะนั้นเรียกได้ว่า ในระหว่างนี้เป็นการระหว่างเก่าต่อการใหม่พอพ้นระยะนี้ไปแล้ว รัฐบาลก็รับแล้วว่าจะไปพิจารณาให้เป็นทางประหยัดทุกประการ

ประธานสภาผู้แทน : ในประเด็นนี้ก็ได้ชี้แจงมามากแล้วไม่มีข้องใจ ขอให้ผ่านประเด็นนี้ไป เอาวาระต่อไป

เรื่องที่ ๑ การรัฐสภา : ๙. ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานควบคุมการจัดซื้อและจำหน่ายข้าว ๑๐. เงินช่วยเหลือเทศบาลชั่วคราวเพิ่มเติม เงินเพิ่มให้แก่พนักงานเทศบาล ๑๑. ค่าชดเชยค่าเสียหายให้แก่สถานศึกษาในกรณีที่รัฐบาลให้ทหารต่างด้าวหรือเชลยไปพักอาศัย ๑๒. การส่งเสริมอาชีวะศึกษา ๑๓. ค่าซื้อโรงเก็บเครื่องบินไปปลูกสร้างที่จังหวัดนครราชสีมา ๑๔. ค่าใช้จ่ายในการทดลองปุ๋ยในนา ๑๕. ค่าจัดสร้างและซ่อมแซมอุปกรณ์สนามบินพลเรือน ๑๖. การจัดการบูรณะพระนครและธนบุรี

นายเนื่อง เกษสุวรรณ์ (กระบี่) : สำหรับข้อนี้ ข้าพเจ้าได้ขอตัดเงินการจัดการบูรณะพระนครและธนบุรีออกเสีย จำนวน ๒ ล้านบาท จากจำนวน ๔ ล้านบาท เพื่อไปเพิ่มในการก่อสร้างทางสายกระบี่—พังงานั้น สำหรับเรื่องนี้ข้าพเจ้าจะไม่ติดใจและจะขอให้ผ่านไปเสียทีเดียว กว่าท่านนายก ฯ ก็ได้เอาใจใส่และเจ้าหน้าที่ก็รับว่าปีหน้าจะเพิ่มให้ ๓ ล้านกว่า แต่ใคร่จะขอฝากข้อสังเกตไว้หน่อยว่าอย่าตัดเลย เพราะเป็นข้าพเจ้าขอสงวนคำแปรญัตติไว้ขอสงวนคำแปรญัตติไว้แล้ว

เลขาธิการรัฐสภา : ๑๗ เงินไถ่ถอนพันธบัตร และตั๋วเงินคลัง เพื่อถอนพันธบัตรจากการหมุนเวียน ในชั้นกรรมาธิการของแก้ถ้อยคำ ๑๕.๒๕ น.

ขุนคงฤทธิ์ศึกษากร (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าได้แปรญัตติไว้ในเรื่องนี้ ว่าให้ขีดเงินจำนวนเงินจากยอดมาตรา ๔ อนุ ๑๗ ซึ่งกรรมาธิการได้แก้เป็นว่า "เงินไถ่ถอนพันธบัตร และตั๋วเงินคลังเพื่อถอนพันธบัตรจากการหมุนเวียน" ที่ข้าพเจ้าขอตัดนั้นเป็นจำนวนเงิน ๗ ล้าน ๓ แสนบาท จากยอดของคณะกรรมาธิการซึ่งตั้งไว้ ๑๑๗ ล้าน ๓ แสนบาท ที่ตัดนี้ก็เพื่อจะได้ไปเพิ่มในเรื่องการชลประทานรายฎรตามมาตรา ๔ อนุ ๗ ก็เพื่อเป็นการช่วยเหลือรายฎรในเรื่องการชลประทานรายฎรในภาคอีสาณซึ่งปรากฎว่ามีข้อยกพร่องมากในเรื่องนี้ และตลอดจนภาคอื่น ๆ ทั่วไปด้วย ให้ได้ผลดียิ่งขึ้น นี่เหตุผลที่ขอตัดนี้ก็โดยรู้สึกว่ายอดเงินจำนวนนี้ จะเป็นยอดเงินตัดจากการหมุนเวียนก็เป็นจำนวนเงินอยู่ตั้ง ๑๑๗ ล้านกว่าบาท แต่ว่าความจำเป็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับกรณีนี้ยังกว้างขวางอยู่นั้นก็มีอยู่ไม่น้อย ถ้าหากว่าจะได้ยอดนี้ไว้ให้เป็นทุนหมุนเวียนเพียง ๑๑๐ ล้านถ้วน ๆ โดยตัดเพียง ๗ ล้าน ๓ แสน ดังที่ข้าพเจ้าได้กล่าวมาแล้ว ก็จะเป็นผลดีในการที่จะไปช่วยเศรษฐกิจของชาติเป็นอันมากเหมือนกัน แต่อย่างไรก็ตามที่ข้าพเจ้าขอตัดนี้ ใช่ว่าข้าพเจ้าจะขอตัดผู้เดียวก็หาไม่ มีท่านสมาชิกอีกหลายท่านก็ได้ขอตัดเหมือนกัน แต่ว่าตัดในลักษณะโดยยอดเงินต่าง ๆ กัน และความสมควรที่จะตัดได้หรือไม่ได้ประการใดนั้น ข้าพเจ้าขอให้ท่านสภาได้เป็นผู้ตัดสิน เพราะ

~~ท่านประธานครับ ข้าพเจ้าจะขอชี้แจงให้ท่านทราบว่าได้ขอตัดมาแล้ว~~

และในการตัดจะได้มากน้อยเท่าไรนั้น ก็แล้วแต่สภาจะเห็นควร ดังที่

ข้าพเจ้ากล่าวนี้ก็เพื่อจะได้ไปบำรุงตามที่ข้าพเจ้าเสนอ และตามที่สมาชิกผู้อื่นก็ได้เสนอไว้ดังนี้ เพื่อเป็นการแบ่งเบาไปบำรุงให้ทั่วราชอาณาจักร สำหรับในเรื่องที่เกี่ยวกับการชลประทานและการอุดหนุนอื่น ซึ่งท่านสมาชิกได้แปรญัตติไว้

นายฟื้น สุพรรณสาร กรรมาธิการ : ข้าพเจ้าขยากจะขอร้องกับท่านผู้แปรญัตติว่าจะตัดเงินยอดไหนๆ ก็ตัดเถอะ แต่สำหรับเงินยอดนี้ ข้าพเจ้าขอความกรุณาเป็นอย่างมากว่าอย่าได้ตัดเลย เพราะเงินที่จะเก็บขนย้ายการหมุนเวียนนั้นเป็นนโยบายอันหนึ่งของรัฐบาลชุดนี้ที่จะได้ปรับปรุงและแก้ไขเสถียรภาพของเงินตามซึ่งเราก็ได้พูดกันมาเสมอว่าอะไรๆ ก็แพง ไม่เห็นรัฐบาลจะทำอะไรให้ถูกลงได้ และหนังสือพิมพ์ก็เอาไปลงข่าว ความจริงรัฐบาลต้องการแก้ไขเสถียรภาพของเงินตรา หรือการหมุนเวียนของเงินตามให้สมควรแก่เวลา เรายิ่งว่ากันว่าเงินเฟ้อ เงินมากรัฐบาลก็ต้องการให้เก็บขนย้ายเพื่อให้ขนย้ายมีจำนวนน้อยลง เมื่อมีจำนวนน้อยลงแล้ว ค่าของมันก็ดีขึ้น เพราะฉะนั้นจึงเป็นนโยบายสำคัญที่รัฐบาลและคณะกรรมาธิการชุดนี้อยากจะขอสงวนไว้เป็นอย่างยิ่ง ถ้าหากว่าเราไม่พยายามเก็บเงินที่ออกไปหมุนเวียนเข้ามาเวียนกันภายในธรรมดาว่ามาเผาไฟบ้างแล้วเข้าของจะไม่ถูกลงเลย อยู่ในสภาพที่เรียกว่าเงินเฟ้อ ตามที่ท่านแปรญัตติขอตัด ๗ ล้าน ๓ แสนเพื่อบำรุงการชลประทานนั้น รัฐบาลก็ไม่ได้นิ่งนอนใจในการชลประทาน เราพยายามที่จะเพิ่มให้และที่ประชุมคณะรัฐมนตรีได้เชิญอธิบดีกรมชลประทานเข้ามาว่าจะต้องการอะไรบ้างที่จะทำได้ให้เสร็จในปีนี้ และเราเพิ่มเงินกรมชลประทานในหลายๆ ครั้งประมาณเป็นจำนวนมากที่จะบำรุงการชลประทานและบำรุงชาวนา เพราะฉะนั้นจึงใคร่จะขอร้องว่า

เงินยอดนี้ก็ขอให้คงไว้ ๑๑๗ ล้านบาท ด้วยความมุ่งหมายของรัฐบาล แล้วอยากจะเก็บให้มากไปกว่านั้นอีก

ขุนคงฤทธิ์ศึกษากร (นครราชสีมา) : ท่านกรรมาธิการชี้แจงนั้น ก็ประจักษ์อยู่ในเหตุผลอันนั้นถ้าจะปรับยอดกันอีกสักนิด ๆ ก็ยังว่ามีข้าวเหลือสักหน่อย ถึงกับเอาไว้จะเย็นภัยจำเย็นต้องขนไปทิ้งเสียบ้าง เพื่อให้กินอาหารอย่างอื่น ๆ อันเป็นประโยชน์แก่ร่างกาย ถ้ายังต้องการข้าว ๆ ยังมีแต่ยังไม่กระจายไม่ถึง ข้าพเจ้าเห็นว่าเอาเฉพาะส่วนที่จำเป็นนั้นไปเพิ่มให้ ข้าพเจ้าเห็นว่าจะเป็นผลดีไม่น้อย

อนึ่งเท่าที่ท่านกรรมาธิการได้รับฟังชี้แจงมานั้น ข้าพเจ้าดูยอดการชลประทานรายภูมิแล้วตามมาตรา ๔ จนมาตรา ๗ ท่านตั้งไว้ ๑,๖๒๗,๐๐๐ บาทเท่านั้นเฉลี่ยทั่วราชอาณาจักร ขอสภานี้ได้โปรดพิจารณาดูว่าการที่ตั้งเช่นนี้แบ่งทั่วราชอาณาจักรจะเป็นการพอเพียงหรือไม่ จริงอยู่ท่านอาจจะยอกว่าน้ำจวนจะสิ้นปีแล้วกรณีอย่างอย่างอาจตั้งต้นมาแต่ต้นปีก็ได้ แต่อย่างไรก็ตามเถอะข้าพเจ้าก็ไม่อยากจะกรายเรียนมากมายขอสภานี้ตัดสินและต่อจากนี้ไปก็ขอให้เพื่อนสมาชิกผู้ชำนาญจะสนับสนุนกล่าวต่อไป ข้าพเจ้าขอยุติแต่เท่านี้

นายควง อภัยวงศ์ ประธานกรรมาธิการ : ท่านรัฐมนตรีอภิปรายแล้วก็เย็นทางในแง่ของรัฐบาลแล้วก็อยากจะเรียนอธิบายเพิ่มเติมให้ท่านสมาชิกเข้าใจเสียด้วยว่า คือเงินที่เราจะต้องถอนคืนนั้นทำไมเราจึงมีความจำเย็นต้องถอนคืนนั้น แล้วคณะกรรมาธิการนี้ไม่ยอมให้ท่านตัดมีเหตุผลอยู่ ๒ ประการ ประการแรกก็คือบุคคลธรรมดาอย่างข้าพเจ้าเวลาสงครามข้าพเจ้าไม่มีรายได้ แต่ว่ารายได้ไม่พอใช้ข้าพเจ้าก็ยังมีความจำเป็นที่จะต้องใช้เงินเก็บที่เราได้ออมไว้ ๒ พันล้านใช้ในระหว่าง ๔ ปี ๒ พันล้าน ทนีความจำเป็นของเราเมื่อ

ถึงเวลานั้นแล้วพอจะใช้ได้ก็ผ่อนใช้ ๑๓๕ ล้าน นี่หลักหนึ่ง หลัก ๒ ก็คือทางฝรั่ง ทางต่างประเทศเขาต้องการข้าวเรา เขาก็ช่วยเราหมื่อนกันพูดกันอย่างนี้เขาขอเพิ่มเงินค่าข้าวให้เราอีก ๔ ปอนด์ ในจำนวน ๔ ปอนด์นี้ เขายอกว่าย่านเอาไปใช้ในทางอื่นเสีย ท่านมีทางอื่นใช้แล้ว เพราะฉะนั้นจำนวน ๔ ปอนด์นี้ขอให้ท่านได้นำไปถอนจนบัตรที่หมุนเวียนเสียเถอะ และรัฐบาลก็ได้รับรองกับเขาว่า เอาละ ตกลงเราจะทำอย่างนั้น เขาก็ให้แก่เรามาทั้ง ๔ ปอนด์ เพิ่มขึ้นจากราคาข้าวอีก ๔ ปอนด์ เพราะฉะนั้นในฐานะของกรรมการก็จำเป็นที่จะต้องรักษาคำพูดอันนี้ไว้ และก็เป็นประโยชน์แก่เราด้วย คือหนี้สินของเราได้ลดน้อยลงไป เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วจำนวน ๔ ปอนด์เก่าตามที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ก็ว่าไว้ว่า ๗ แสนตัน เราก็เอาจำนวน ๔ ปอนด์คูณเข้าไป ก็ได้หนึ่งล้านสองแสนกว่าบาท ก็เป็นเงินในยอดนั้นอีกอันหนึ่ง เงินที่รัฐบาลเก็บที่เกี่ยวเรามีเงินเหลือใช้อยู่หกล้าน เราได้ใช้ไปแล้วถอนจนบัตรมาเงินสองยอดที่ท่านว่า ๑๑๗,๐๐๐,๐๐๐ บาทที่เราถอน เพราะฉะนั้นที่ท่านสมาชิกจะไปตัดนั้น กรรมาธิการเห็นใจในข้อหาชลประทาน แต่ว่าที่ท่านสมาชิกไปตัดนั้นก็แปลว่าเราไม่รักษาคำพูดของเราไว้ และในวันข้างหน้าแทนที่เราจะได้เขาก็ไม่ไว้วางใจเราอีก เพราะฉะนั้นเราก็จะปลดหนี้ของเราได้น้อยไปในสองพันล้าน ถ้าพูดกันถึงในแง่เศรษฐกิจแล้ว ข้อหาในการลดค่าครองชีพซึ่งนับว่าเป็นข้อหาใหญ่นั้น ถ้ารัฐบาลได้ถอนจนบัตรจากการหมุนเวียนลงไปแล้ว ก็จะเป็นจุดสำคัญจากธรรมดาและหลาย ๆ จุดก็จะทำให้ค่าครองชีพลดลงไป และเป็นจุดหนึ่งที่สมควรจะทำอย่างนั้น เพราะถอนนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าถ้าเป็นชลประทานแล้วก็มีความเห็นเช่นเดียวกันว่าเป็นการลดหนี้ ซึ่งเป็นเรื่องที่ทำได้

เช่นกัน ที่ในข้อหาโครงการชลประทาน ซึ่งข้าพเจ้าเห็นว่ากรรมการ

มานานแล้ว ก็ได้เคยดูเรื่องนี้มามาก ปัญหาเรื่องชลประทานทำไม่ละยิดละย่อยไม่เข็นไปตามโครงการแล้วผลไม่ได้ แต่ปัญหาเช่นนี้ต้องทำเข็นงบประมาณทีละต่อ เมื่อครั้งข้าพเจ้าๆ มีความเห็นว่า จำเป็นจะต้องหาเงินอื่นมาทำ แต่ชลประทานในยี่สิบเจ้าหน้าที่ก็บอกว่าอิ่มแล้ว เพราะฉะนั้นท่านสมาชิกจะตัดปลดหนี้สิ้นแล้ว หนี้สินก็พัวพันอยู่แล้ว มีหน้าซ้ำเรายังต้องใช้ตัดออกเบี้ยให้แก่เขาอีก ๔ เปอร์เซ็นต์ครึ่ง ๓ เปอร์เซ็นต์ ๒ เปอร์เซ็นต์ ท่านคิดว่าเท่าไรบ้างๆ เพราะฉะนั้นมีโอกาสแล้วเขาให้เรามาด้วย บางทีถ้าเขาเห็นว่าเราทำถูกต้องรักษาคำพูดถูกต้องคราวหน้าถ้ารัฐบาลเข้าใหม่หน่อยก็บางทีจะถึงมาได้ ก็ยังเพิ่มเข้ามา ก็จะว่าอย่างนั้น บางทีจะไม่ได้ก็ได้

ขุนคงฤทธิ์ศึกษากร (นครราชสีมา) : บางเจ้าญท่านสมาชิกอื่นก็ยังไม่พูด เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าก็ขอพูดว่า ชลประทานราษฎร์ในที่นั้น ข้าพเจ้าเข้าใจว่า เป็นการทำเพื่อราษฎรในส่วนท้องที่เช่นเกี่ยวกับทำนบเหมืองฝายอะไรต่ออะไรเหล่านี้ ส่วนชลประทานใหญ่นั้น ข้าพเจ้าก็ทราบแล้วว่า มีงบประมาณแต่นี้พูดเรื่องชลประทานราษฎร์

ประธานสภาผู้แทน : ท่านคิดใจอีกหรือเปล่า

ขุนคงฤทธิ์ศึกษากร (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าคิดใจ

ประธานสภาผู้แทน : คิดใจ จะได้ขอมติในประเด็นนี้มีว่า ท่านขุนคงฤทธิ์ฯ ขอตัดเงินถอนยอนยัตรจากการหมุนเวียนก็ไม่เกิน ๗ ล้าน ๓ แสนบาทไปเพิ่มในยอดเงินการชลประทานราษฎร์ กรรมาธิการได้ชี้แจงในข้อนี้ว่ามีความจำเป็นว่าไม่สามารถจะยอมให้ตัดได้ ท่านผู้แปรญัตติที่ขัดข้องในความเห็นนี้ ข้าพเจ้าก็ดังชลประทานที่ประชุมต่อไป

ประเด็นว่า จะเห็นตามกรรมาธิการหรือเห็นตามผู้แปรญัตติ ท่านผู้ใดเห็นว่าให้คงเป็นไปตามกรรมาธิการ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๒๓ คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นตามผู้แปรญัตติ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๔ คน

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เห็นตามผู้แปรญัตติ ๔ เห็นตามกรรมาธิการ ๒๓ เป็นอันว่าเป็นไปตามกรรมาธิการ คือตามร่างเดิม

เลขาธิการรัฐสภา : มาตรา ๕ รายจ่ายสามัญ และรายจ่ายวิสามัญประเภทไม่ลงทุน มาตรา ๖

ประธานสภาผู้แทน : เดี๋ยว คุณโสภณ คือว่าในมาตรานี้มีหลายรายการ เพื่อความสะดวกจะพิจารณาเป็นรายการที่ ๑ – ๒ – ๓ ไปอย่างที่เคยทำมา แล้วส่วนยอดเงินรวมก็เป็นที่ทราบกันแล้วว่า เมื่อแก้รายการยอดเงินก็แก้ตามกันไปด้วย เพราะฉะนั้นเราทำดำเนินการพิจารณาก็เริ่มรายการที่หนึ่ง เช่นว่างบภาษีอากรอะไรอย่างนี้เลยเพื่อความสะดวก แล้วที่ผู้แปรญัตติก็ให้กำหนดด้วย

เลขาธิการรัฐสภา : ๑. งบภาษีทางตรง

๑๕.๔๕ น.

นายโสภณ สุภรัตน (ขอนแก่น) : การที่ข้าพเจ้าคิดใหม่นี้มาอภิปราย ก็เนื่องจากปรากฏว่าในภาษีทางตรงคณะกรรมาธิการแทนที่จะตัดให้น้อยลงกลับปรากฏว่าให้เพิ่มขึ้นมาอีกถึง ๓ แสนกว่าบาท ข้าพเจ้าเห็นว่าเมื่อเศรษฐกิจของบ้านเมืองเราเป็นอยู่เช่นนี้ ทางคณะกรรมาธิการน่าจะมองเห็นว่ารายได้ของเราจะสามารถเสีย

ภาษีได้เพิ่มขึ้นยิ่งกว่าที่รัฐบาลได้เสนอขึ้น ถ้าท่านสมาชิกทั้งหลายได้ระลึกถึงวันที่รัฐบาลนี้ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณฉบับนี้เข้าสู่สภาแล้ว ข้าพเจ้าผู้หนึ่งพยายามที่จะคัดค้านอย่างยิ่งในเรื่องการตั้งงบประมาณรายรับของรัฐบาลในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ยังอยู่เย็นที่รับกันว่ารายรับนั้นเราตั้งตามใจตามรายจ่าย เพราะว่าวิธีการงบประมาณนั้นเราตั้งรายจ่ายไว้ก่อนแล้วเราตั้งรายรับให้สมดุลย์เช่นกันก็ตาม เราเองก็จำเป็นต้องพิจารณาโดยรอบคอบว่ารายรับที่ตั้งนั้นเพื่อให้สมดุลย์นั้นจะไปได้หรือไม่ ตามงบประมาณภาษีอากรทางครั้งนั้นแยกออกเป็น ๕ ประเภทด้วยกัน คือ ๑ ภาษีเงินเดือน ๒ ภาษีโรงค้า ๓ ภาษีโรงค้าและตึกแพ ๔ ภาษีธนาคารและประกันภัย ๕ ภาษีรถยนต์ ซึ่งคณะกรรมาธิการได้ยอมรับว่าจะต้องเก็บได้เป็นเงินประมาณ ๕๖ ล้าน ๓ แสน ๗ หมื่นกว่าบาท ข้าพเจ้ามีความสงสัยเป็นอย่างยิ่งว่าทำไมถึงเป็นไปได้ถึงเช่นนั้น ฉะเพาะภาษีที่ข้าพเจ้าคิดว่าที่คือมีภาษีอยู่ ๒ ประการ คือ ภาษีเงินได้และภาษีโรงค้า ถ้าเราจะได้พิจารณาดูงบประมาณในปี ๒๔๙๐ แล้วจะเห็นว่าฉะเพาะภาษีเงินได้นี่เราตั้งเข้าไว้ ๑๔๙ ล้านบาท มาปีนี้รัฐบาลตั้งไว้ถึง ๓๗ ล้านบาท ซึ่งเพิ่มขึ้นถึง ๑๘ ล้านบาท ถ้าตามความเห็นของข้าพเจ้าแล้วแทนที่จะเพิ่มเป็น ๓๗ ล้าน มันควรจะเหลืออยู่เพียง ๑๐ ล้านกว่าบาท เมื่อรวมยอดแล้วควรจะเป็น ๕๖ ล้าน ควรจะเหลือ ๔๐ ล้านหรือ ๔๐ ล้านกว่า นี่คณะกรรมาธิการกลับไปเพิ่มขึ้นอีกตั้ง ๓ – ๔ แสนบาท ข้าพเจ้าอยากจะให้ระลึกถึงภาษีเงินได้ว่าเป็นได้หรือไม่ว่า หลังสงครามมาแล้วปี ๒๔๙๑ รายฎรของเราจะมีรายได้เพิ่มขึ้น ภาษีรายได้นี้ตามพระราชบัญญัติภาษีรายได้เรานี้ มีอยู่ ๒ ประเภท ที่จะรายได้ที่ได้จากเงินเดือนและรายได้ที่ได้จากการค้า ท่านทั้ง

หลายพึงระลึกเพื่อจะพิจารณาดูว่าเงินนี้ ประเภทบุคคล ๒ ประเภท

ธรรมดาและนิติบุคคลนั้นจะมีรายได้เพิ่มขึ้นมากขึ้นดังที่รัฐบาลคาดหมายหรือไม่ ฉะเพาะบุคคลธรรมดานั้นเป็นที่ทราบแล้วว่าหลังสงครามมานี้เราหาเงินรายได้น้อยลงมาเช่นนี้อำนาจการเสียภาษีเราจะหามาจากไหน มันยิ่งน้อยลง นอกจากนั้นยังปรากฏว่ารัฐบาลได้ยกเว้นการเสียภาษีให้แก่ข้าราชการ ตลอดจนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วย แล้วภาษีเงินได้นี้มันก็ยิ่งลดลงไป ข้าพเจ้าเห็นอย่างนั้น เพราะภาษีเงินได้นั้นที่เป็นภาษีที่เก็บได้จากบุคคลนั้นเป็นของที่พึงได้ยาก เช่นพวกชาวนาที่นกมีรายได้ไม่แน่นอน ก็เป็นการเก็บที่พึงจะรู้ได้ว่านกจะต้องเสียภาษีรายได้เท่าไรแน่ โดยมากเราก็ได้จากบุคคลธรรมดาที่มีเงินเดือน ค่าเช่า และเอกสารที่แน่นอน แต่ปรากฏว่าบุคคลส่วนมากในประเภทนี้ได้รับยกเว้นจากรัฐบาลแล้วเช่นนี้ทำไมภาษีรายได้จากบุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น มันควรจะลดลงจาก พ.ศ. ๒๔๙๐ จึงจะถูก มาหวนพูดถึงภาษีเงินได้ที่จะเก็บได้จากนิติบุคคล การที่ตั้งองค์การซึ่งเป็นนิติบุคคลขึ้นโดยมากก็เพื่อประสงค์ในการค้าแล้วยังเพื่อหลบภาษีรายได้ เพราะภาษีรายได้ที่จะเก็บจากนิติบุคคลนั้นก็เก็บจากรายได้สุทธิไม่ใช่จากเงินปริวัตของนิติบุคคลซึ่งเป็นการใช้หมุนเวียนในการค้า เพราะฉะนั้นบริษัทหรือนิติบุคคลเหล่านี้จึงมักใช้เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลนั่นเองเป็นผู้ไปทำตรวจสอบยอดขึ้น ทั้งนี้เพื่อประสงค์อะไร ก็เพื่อประสงค์ที่จะหลบกำไร ไม่ต้องเสียภาษีรายได้นั่นเอง และยิ่งสมัยนี้เป็นสมัยคอรัปชั่นด้วยแล้ว ภาษีรายได้จะเก็บได้จากบุคคลที่ธรรมดาจึงเป็นเรื่องที่หวังยาก เพราะฉะนั้นภาษีรายได้จึงทำให้ข้าพเจ้าเป็นห่วงว่าที่ตั้งไว้ ๓๗ ล้านนั้นมีเหตุผลอย่างไร ทำไมกรรมาธิการจึงไม่พยายามที่จะตัด

ลำดับต่อไปภาษีประการที่ ๒ ข้าพเจ้ายังคิดไปในเรื่องภาษีการค้า

นี่ก็เหมือนกัน ข้าพเจ้าอยากจะให้เพื่อนสมาชิกทั้งหลายได้ไปรดดูว่า ภายหลังสงครามนี้ การค้าขายหรือโรงค้าต่าง ๆ ได้เพิ่มขึ้นหรือยุบเลิก ถ้าเราพยายามสนใจในข่าวที่ปรากฏในหน้าหนังสือพิมพ์ก็ดี หรือในบริเวณใกล้ชิดแวดล้อมก็ดี จะเห็นได้ว่าแม้แต่บริษัทใหญ่ ๆ ซึ่งเป็นนิติบุคคลซึ่งทำการค้ามาเป็นเวลานานนี้ ปรากฏว่าได้ยุบเลิกไปหลายบริษัท ทั้งนี้ก็แสดงให้เห็นแล้วว่าการค้าภายหลังสงครามนี้ นับวันจะลดน้อยถอยลงไป แล้วทำไมภาษีโรงค้าจะเพิ่มไปได้ ท่านจะยกว่าเพิ่มได้ ข้าพเจ้าก็ยอมรับว่าเพิ่มได้ แต่การเพิ่มเช่นนั้นเป็นการให้มีผลไปถึงความเดือดร้อนของราษฎร ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น ที่ข้าพเจ้ากล่าวเช่นนี้เพราะเหตุว่า ถ้าข้าพเจ้าเป็นรัฐบาลข้าพเจ้าจะเพิ่มภาษีโรงค้านี้แล้วจะเอาสักกี่ร้อยล้านก็ได้ และมีความประสงค์อยากจะได้ภาษีโรงค้ามากจะเอาสักกี่ล้านก็ได้ แต่ในการวิตรายฎรทำไมเอาได้ ที่เอาได้เพราะเหตุว่าภาษีโรงค้าเป็นภาษีทำนองเอาเปรียบกับราษฎรเป็นอันมาก เพราะว่าการประเมินภาษีนั้นไม่ใช่ประเมินโดยวิธีการอย่างการเสียภาษีบำรุงท้องที่ แต่ประเมินทุกปีไป คำว่าประเมินอย่างไร ประเมินค่าเช่าคือเรียกว่าค่ารายปี คือค่าเช่าซึ่งคณะกรรมาธิการพิจารณาแล้วเห็นว่าควรจะได้แม้แต่ความเป็นอยู่ของแก ควรจะเสียค่ารายปีปีละ ๒๔๐ บาท ถ้าเจ้าหน้าที่เห็นว่าควรจะประเมินได้พันบาทก็จำเป็นต้องเสียพันบาท ค่ารายปีขึ้นทุก ๆ ปี ทั้ง ๆ ที่ได้มีพระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขันซึ่งความเช่าขึ้นไม่ได้ แต่การประเมินก็ขึ้นทุก ๆ ปี แต่เมื่อมาดูยอดประมาณก็หายแปลกใจ ที่หายแปลกใจก็เพราะเหตุว่าข้อประสงค์ที่ต้องการจะได้ภาษีมากนั้นเอง นี่เป็นอย่างนี้ แล้วเมื่อเป็นดังนั้นแล้วความเดือดร้อนก็จะอยู่กับใคร ก็อยู่กับ

~~ราษฎรทั้งหลาย ซึ่งจำเป็นจะต้องเช่าบ้านเขาอยู่~~

ดังบัญชีมาณ ๒๘ ๙ ๑ ก็ปรากฏว่าได้มีการลงทุนการส่วนภูมิภาคไป

เร่งรัดภาษีโรงค้า คือจะไร ๆ ก็เป็นภาษีโรงค้าไปเสียหมด แม้แต่ราษฎรอยู่ถึงกับตั้งกฎเกณฑ์ว่า ราษฎรคนไหนขายไม้ขีดไฟ ขายกากลองก็ซักหรือขายปลาทูเค็มหรือมีกรเย็บผ้า ถ้ามีอย่างใดอย่างหนึ่งใน ๓ ประการก็ถือว่าเป็นโรงค้าแล้วพวกแผงลอยหาบเร่ซึ่งขายของในตลาดสดของเทศบาล ในกรณีเช่นนี้เจ้าหน้าที่ก็ประเมินว่าเป็นโรงค้า แต่ท่านกรรมาธิการว่าในกรณีเช่นนั้นกฎหมายในเรื่องภาษีก็ให้อำนาจผู้ที่ต้องเสียภาษีมีอำนาจอุทธรณ์คำสั่งของเจ้าพนักงานได้ คืออุทธรณ์สรรพากรสรรพากรไปข้าหลวง ข้าหลวงไม่ชี้ก็ฟ้องศาล ซึ่งอยู่กฎหมายนี้เป็นกฎหมายเอาเปรียบราษฎร การที่ว่าเราอุทธรณ์ได้ กฎหมายฉะบับนี้ให้ตัดสินราษฎรว่า ถ้าแกอุทธรณ์แล้วแกจำเป็นจะต้องวางเงินค่าภาษีชั่วระเงินค่าภาษีเท่าที่เจ้าหน้าที่ได้ประเมินไปเสียก่อน มิฉะนั้นแล้วก็เป็นการตัดสิทธิคือว่าเราถือว่าการเสียภาษี การเสียภาษีเมื่อเป็นดังนี้แล้วก็เป็นการยุ่งยาก ทั้งนี้แล้วราษฎรที่เป็นพ่อค้าเล็ก ๆ น้อย ๆ จะเอาใจใส่หรือสามารถในการอุทธรณ์ภาษีและนำคดีขึ้นฟ้องศาลได้ เมื่อเป็นดังนี้แล้วความเดือดร้อนก็มีอยู่ แต่ความจริงราษฎรไม่รู้ว่าจะทำอย่างไร นอกจากจะทรายกันจากผู้แทนราษฎร ที่ข้าพเจ้ากล่าวนี้ได้แก่ตัวข้าพเจ้าเอง ซึ่งขณะนั้นข้าพเจ้าจะมีคดีพิพาทกันต่อโรงศาลเหมือนกันว่าโรงค้า ข้าพเจ้าเข้าใจว่าไม่ใช่โรงค้าขอต่อสู้จะอุทธรณ์ต่อไป เรื่องเป็นอย่างนี้ ข้าพเจ้าได้พยายาม เมื่อมาพบคณะกรรมาธิการแทนที่จะตักตังข้าพเจ้ากลายเป็นเรียนแล้วเพลินเห็นแก่ราษฎร แต่กลับไปเพิ่มให้รัฐบาล แทนที่จะไปตักกลับไปเพิ่มขึ้น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอประทานคำชี้แจงจากคณะกรรมาธิการว่ามีเหตุผลประการใดบ้าง เชื่อแน่ใจว่าคงจะชี้แจงยอกว่าเจ้าหน้าที่ว่าได้อยู่

ไม่ต้องพูดอะไรกันอีก เพราะเสียงของกรรมาธิการรายรับส่วนมาก

ท่านก็เป็นผู้แทนราษฎร ท่านก็ย่อมทราบข้อเท็จจริงดังที่ข้าพเจ้าอภิปรายเป็นอย่างดี ท่านพยายามรับไว้ ๆ ทั้ง ๆ ที่ข้อเท็จจริงเป็นอย่างที่ข้าพเจ้ากราบเรียนมานั้น

นายใหญ่ ศวิตชาต กรรมาธิการ : ก่อนที่จะได้ตอบข้อข้องใจของท่านสมาชิก กรรมาธิการขอให้แก้ข้อความในหน้า ๔๖๖ ในข้อ ๑๗ แก้ถ้อยคำนิดหน่อยคือข้อ ๑๗ เงินถ่ายถอนพันธบัตร ขอให้เติมคำว่า "คลังตั๋วเงินคลังเพื่อถอนพันธบัตรจากการหมุนเวียน" เพราะว่าคลาดเคลื่อนไป หน้า ๔๖๖ คือว่าเงินถ่ายถอนพันธบัตรเพื่อถอนพันธบัตรจากการหมุนเวียน เงินถ่ายถอนพันธบัตรคลังตั๋วเงินคลังเพื่อถอนพันธบัตรจากการหมุนเวียน เติมคำว่า "คลัง" อีกตัว แล้วบรรทัดที่ ๒ "พันธบัตร" เปลี่ยนเป็น "ธนบัตรจากการหมุนเวียน"

ตอบข้อข้องใจของสมาชิก กรรมาธิการเห็นว่าในรายการภาษีทางตรงที่กรรมาธิการแก้ไขมีอยู่ยอดเดียวคือยอดเงินภาษีทางธนาคารภาษีธนาคารและประกันภัยที่แก้จากเดิมทั้งมา ๓ แสนบาทเป็น ๕ แสนบาท นั้น กรรมาธิการมีเหตุผล ๒ ประการ ๆ แรกที่เดียวได้ถามทางกระทรวงการคลังว่าทำไมตั้งอย่างนั้นในเมื่อยกลายไม่เป็นเช่นนั้น ก็ยอกว่านโยบายรัฐบาลตั้งใจจะลดภาษี แต่ว่าไม่มีการยอกกฎหมายแล้ว กรรมาธิการเห็นว่าอย่างไรก็ดีเงินที่เก็บได้ก็ตั้งเป็น ๕ แสน ได้เรียกบัญชีต่าง ๆ มาสอบก็ได้ความว่าเก็บได้ ๔ แสน ๕ หมื่นบาท เงินได้ที่ตั้งไว้ ๕ แสนก็เป็นเงินที่เก็บได้จริง กรรมาธิการแก้ก็มีรายการเดียวส่วนรายการอื่น ๆ ซึ่งสมาชิกข้องใจว่าไม่ยุติธรรม กรรมาธิการก็รู้สึกเสียใจเพราะว่าไม่สามารถจะพิจารณาบกเหนือไปอย่างใดได้ แต่อย่างไรก็ดีกรรมาธิการเห็นว่าคำถามที่สมาชิกถามว่าจะเก็บภาษีเป็นส่วนมาก ถ้าหากว่าได้ความสะดวกในการประเมินคือเก็บภาษี

ขึ้นได้ สมมติว่าจะไม่มีการประเมินค่าภาษีสูงเกินกว่าเหตุก็ให้ใช้ดุลยพินิจด้วยความเป็นธรรม โดยละเพราะอย่างยิ่งขอให้เห็นใจร้านค้าคนไทยซึ่งเป็นร้านค้าเล็ก ๆ น้อย ๆ ซึ่งอาจจะเดือดร้อน นี่ก็ปรากฏในคำชี้แจงแล้ว ความจริงกระทรวงการคลังก็รับข้อสังเกตุขึ้นพิจารณา เมื่อกรรมาธิการมีข้อแก้ประการเกี่ยวกับที่มีข้อชี้แจงให้ท่านสมาชิกได้ทราบเพียงเท่านี้

เลขาธิการรัฐสภา : ๒. งบภาษีอากรทางอ้อม ๓. งบรัฐสามิตต์ ๔. งบรัฐพาณิชย์ ๕. งบค่าธรรมเนียมใบอนุญาตและค่าปรับ ๖. งบรายได้อื่น ๆ ๗. งบพิเศษ มาตรา ๙ นอกจากตัวมาตรา ขึ้นต้นแต่ข้อ ๑. ค่าใช้จ่ายโรงงานกระดาษไทย

๑๖.๐๒ น.

นายบุญช่วย อัตถากร (มหาสารคาม) : ในมาตรา ๙ นี้ ข้าพเจ้าได้นั่งปรบัตติไว้โดยทั้งหมด คือตกตัดยอดเงินจำนวนนี้จากยอด ๑๘๒ ล้าน คัดลง ๑๐ ล้านบาท เพื่อไปสร้างการชลประทานรายฎร์ตามลำแม่ชี สร้างทางชลประทานตามที่มีโครงการณ์ไว้ในภาคอิสาณและซ่อมทางหลวงจังหวัดซึ่งได้ทำยุ่ และซ่อมและสร้างสายโทรเลข ที่ถูกคัดในเวลาสงคราม เหตุที่ข้าพเจ้าได้ขอแปรญัตติในเรื่องนี้นั้น ขอได้มีความประสงค์ที่ว่า ถ้าหากมีการสร้างและซ่อมการชลประทานรายฎร์ตามที่ข้าพเจ้ากล่าวนั้นก็จะเกิดประโยชน์แก่ประชาราษฎรในจำนวนไม่น้อยกว่า ๔ ล้านคน

อีกประการหนึ่ง การชลประทานรายฎร์ โดยละเพราะมีอยู่แล้วนั้นไม่พอแก่ความต้องการ โดยละเพราะอย่างยิ่งจังหวัดชัยภูมิ ขอแต่เพียงกิโลเมตรสองกิโลเมตรเท่านั้น ซึ่งมีพอเป็นจำนวน ๓-๔ ล้านไร่ ประมาณการกระทรวงเกษตรก็ได้ ซึ่งจากนี้ต่างน้ำมันอย่างยิ่ง เจ้า

หากว่าได้ตัดเงินจำนวนนี้ไปช่วยเหลือราษฎรดังที่ข้าพเจ้าได้ว่านั้นแล้ว ก็ย่อมจะอำนวยประโยชน์ให้แก่ราษฎรไม่น้อยทีเดียว

อีกประการหนึ่งเกี่ยวกับการซ่อมทางหลวงจังหวัด จะเห็นได้จาก ๔–๕–๖ จังหวัดที่กล่าวมานั้นมีทางหลวงน้อยเต็มที เช่นเยี่ยงจังหวัดเช่นเยี่ยงต้นว่าร้อยเอ็ด มหาสารคาม กาฬสินธุ์ มีทางหลวงติดต่อไปยังอำเภอต่าง ๆ น้อยมาก ยางจังหวัดไม่มีเลย จะเห็นได้จากจังหวัดมหาสารคามเป็นต้น ไม่มีทางหลวงจังหวัดไปติดต่อกับอำเภอซึ่งอยู่กับจังหวัดของตนเลย เป็นความเดือดร้อนแก่ราษฎรซึ่งอยู่ในจังหวัดนี้เป็นอันมาก ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงได้ขอแปรญัตติตัดเงินจำนวนนี้ไปเพื่อจะได้สร้างทางชลประทานราษฎร์ และการชลประทานอื่น ๆ ตามโครงการณ์ที่อยู่ในภาคอีสานนั้น อีกประการหนึ่ง สายโทรเลขและโทรศัพท์ซึ่งได้ถูกตัดสมัยสงครามเป็นจำนวนหลายอำเภอด้วยกัน อำเภอเหล่านั้นนอกจากการคมนาคมและการติดต่ออื่น ๆ ไม่พอด้วยแล้วยังไม่มีการโทรเลขโทรศัพท์อีกด้วย ย่อมทำความเดือดร้อนให้แก่อาณาประชาราษฎรเป็นที่ยิ่ง อีกประการหนึ่งโดยทางราชการส่งข้าวสารถึงกันนั้นก็จะได้รับความลำบาก เนื่องจากว่าระยะทางนั้นไกลเป็นต้นว่าทางตั้ง ๘๐๐ เส้น ๑,๐๐๐ เส้นบ้าง ถึง ๒,๕๐๐ เส้นก็มี ซึ่งไม่มีโทรเลขโทรศัพท์ขึ้นเลย เวลาเกิดความจำเป็นเช่นโจรผู้ร้ายชุกชุมอย่างเมื่อเร็ว ๆ นี้ มีการปล้นที่ชายแดนในระยะทาง ๒,๐๐๐ เส้น ก็ไม่มีสิ่งข่าวหรือของกำลังไปปราบปรามโจรผู้ร้ายได้ทันท่วงที ปล่อยให้โจรผู้ร้ายถึงกับฆ่าเจ้าหน้าที่ตายไปหลายคน ย่อมก่อให้เกิดความเดือดร้อนอย่างมาก ฉะนั้นข้าพเจ้าขอตัดเงิน [illegible] เพื่อการชลประทานราษฎร์ตามโครงการณ์สร้างทางหลวง และการสร้างโทรเลขโทรศัพท์ อีกประการหนึ่ง เงินจำนวนนี้ข้าพเจ้าขอตัดออกไปเพื่อการ

สร้างโรงพยาบาลจังหวัดมหาสารคามด้วย ทั้งนี้ก็เนื่องจากว่าเนื่องจากจังหวัดใกล้เคียงโดยทั่วไปมีโรงพยาบาลอยู่โดยทั่วไปแล้ว แต่สำหรับจังหวัดมหาสารคามและจังหวัดกาฬสินธุ์มีพลเมืองเกือบ ๑ ล้านคน แต่ไม่มีโรงพยาบาล ปล่อยให้ราษฎรได้รับความเดือดร้อนไม่ใช่น้อย อย่างไรก็ดีข้าพเจ้าได้ระบุฝากข้อสังเกตุไว้ โดยฉะเพาะวิชัยาลัย ภาคอีสานมีพลเมืองเกือบ ๖ ล้านเศษ และจังหวัดทั้งกล่าวนี้มีพลเมืองตั้ง ๓ ล้านเศษ ในขณะนี้ก็ปรากฏว่ามีพวกปลุกปั่นในทางที่ไม่เป็นมงคลแก่ชาติเป็นอย่างหนัก ถ้าปล่อยแล้วจะเป็นผลเสียหายแก่ชาติในเรื่องปลุกปั่นไม่ดีไม่งามประการสำคัญที่สุดก็คือ การทำนุบำรุง ถ้าหากว่ารัฐบาลไม่เอาใจใส่ระมัดระวังในการทำนุบำรุงก็จะทำให้เป็นการลดล้มลำพูน ระยิ่งส่งเสริมการปลุกปั่นเป็นอันมาก จึงอยากจะขอกราบเรียนวิงวอนต่อคณะกรรมาธิการขอตัดเงินยอดนี้ลงไป ความจริงเงินยอดนี้มีจำนวนเกือบ ๒ ร้อยล้าน ข้าพเจ้าขอตัดเพียง ๑๐ ล้านเท่านั้น เพื่อประโยชน์ของราษฎรทั่วไปแล้วก็ไม่ใช่ทำให้กรรมาธิการหนักใจอย่างไร ข้าพเจ้าขอกราบเรียนวิงวอนตามที่ข้าพเจ้าขอแปรญัตติมานี้ด้วย

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ กรรมาธิการ : กรรมาธิการได้พิจารณาคำแปรญัตติของท่านผู้แปรญัตติแล้ว เห็นว่าไม่สามารถจะอนุโลมตามคำขอของท่านได้ ในประการแรกก็คือว่า คำขอแปรญัตติเลื่อนลอย ไม่มีทางที่จะพิจารณาได้ว่าของตัดรายการใด เท่าไร แล้วสำหรับรายการที่ขอเพิ่มนั้นก็เป็นการคุลมไปเช่นเดียวกัน คือไม่ได้ขอกล่าวต้องการจะทำอะไรจำนวนเท่าใด เมื่อเป็นเช่นนี้กรรมาธิการก็ไม่สามารถจะพิจารณาได้ว่ารายการเหล่านี้สมควรหรือไม่ อย่างไร ข้าพเจ้าขอเรียนว่าในขณะนี้งบรายจ่าย ๑๙๒ ล้านมีไว้หรือด้วย เป็นจำนวน ๒๐

จะตัดได้ทั้งหมด ๑๘๒ ล้าน ตัดไปเพียงหมื่นเจ็ดพันกว่าบาทเท่านั้น เมื่อเย็นเช่นนี้ไม่สามารถจะให้เย็นไปตามคำแปรญัตติของท่านผู้แปรญัตติ

นายบุญช่วย อัตถากร (มหาสารคาม) : ตอนที่ท่านกรรมาธิการ โดยฉะเพาะท่านรัฐมนตรีสังคลังได้ว่าคำแปรญัตติของข้าพเจ้าเลื่อนลอย ไม่รู้ว่าใช้จ่ายในการใดเท่าใด ความจริงจะเรียกว่าคำแปรญัตติของข้าพเจ้าเลื่อนลอยไม่ได้ ทั้งนี้เนื่องจากว่ามาตรา ๑๐ ได้บังไว้ชัดแล้วว่าตั้งของจ่ายเย็นจำนวน ๑๘๒ ล้านบาท มียกเป็นญัตติประกฎชัดการที่จะตัดยอดนี้ ๑๐ ล้านบาทแล้วใช้จ่ายในรายการต่าง ๆ ซึ่งข้าพเจ้าเสนอแปรญัตตินี้จะเรียกว่าเลื่อนลอยอย่างไรได้ อีกอย่างหนึ่งมีทางที่จะทำได้ เช่นเราอาจจะตัดยอดต่าง ๆ ที่ปรากฏใน ๒๐ รายการที่กล่าวโดยส่วนเฉลี่ยก็เย็นทางที่จะทำได้ไม่ใช่เย็นสิ่งเหลือวิสัยที่มนุษย์จะทำข้าพเจ้าว่าทำได้แน่ ๆ จะเฉลี่ยเปอร์เซ็นต์ หรืออะไรก็ทำได้ ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าไม่เย็นทางที่จะทำให้เกิดความลำบากในการที่จะต้องตัดไป อีกประการหนึ่งข้าพเจ้ารู้สึกว่ากรรมาธิการไม่ว่าคณะหนึ่งคณะใดมักจะมีข้อแก้ตัวอยู่ในลักษณะนี้อยู่เสมอ ผู้ที่แปรญัตติไม่ได้เคยรับผลจากการแปรญัตติแม้แต่ ๑๐ เปอร์เซ็นต์เลย ข้าพเจ้าเห็นอย่างนี้ตลอดมา จึงอยากจะขอให้เย็นแง่คิดในเรื่องนี้ไว้ด้วยว่ากรรมาธิการควรจะเห็นอกเห็นใจ โดยฉะเพาะอย่างยิ่งรัฐบาลคงจะเห็นใจในเรื่องนี้อยู่มาก ขอวิงวอนอีกครั้งหนึ่งว่าขอตัด ๑๐ ล้านจะได้ไหม

นายฟื้น สุพรรณสาร กรรมาธิการ : ท่านสมาชิกผู้แปรญัตติซึ่งท่านเองก็หวังดี แต่ว่าความหวังดีของคณะกรรมาธิการนี้ไม่ตรงกับท่านก็เลยไขว้เขวกัน ความจริงระเบียบการแปรญัตตินี้ตระเบียบการก่อสร้างต่างที่ที่แปรญัตติมา ๑๐ ล้าน ถ้าเราเอาไปทำเขื่อนประทาน

ที่ท่านจะไปสร้างนั้นเย็นอย่างไร สมมุติว่าสร้างโรงพยาบาลเย็นศึก โรงพยาบาลเย็นโรงไม้โรงอิฐ หรือโรงปูนกว้างเท่าไรยาวเท่าไร จะต้องจ่ายเงินเท่าไร จะต้องพิจารณาตามระเบียบอย่างนี้ท่านก็ไม่มีจะไรให้กรรมาธิการพิจารณา แล้วในการที่จะตัดเงินส่งไปให้ท่านก้อนหนึ่งเช่นนี้นั้น ข้าพเจ้าก็ได้เคยเป็นกรรมาธิการมาแล้ว ๘ ปี ก็ไม่เคยทำมาสักทีเดียว เพราะฉะนั้น ในการที่ท่านจะมาลงโทษกรรมาธิการนั้นนั้นว่าในการที่ท่านสมาชิกได้แปรญัตติมานั้น มีความสำเร็จไม่ถึง ๑๐ % หรืออะไรนั้นก็ตาม ความจริงข้าพเจ้าก็เป็นผู้แทนเช่นเดียวกันกับท่านเหมือนกัน ข้าพเจ้าก็รู้สึกว่าเราควรจะมีความเห็นอกเห็นใจกันมากกว่าอย่างอื่น ถ้าหากเรามีหลักฐานที่จะยืนยันและมีเหตุผลพอเราก็อาจจะให้ท่านได้ ของท่านได้โปรดตรวจพระราชบัญญัติงบประมาณ การแปรญัตติที่สำเร็จสมประสงค์ก็มีเหมือนกัน เพราะฉะนั้นเราจะเห็นได้ว่าการแปรญัตตินั้นเราก็จะต้องชาติยเหตุผล ทั้งเหตุผลที่ทางรัฐบาลเขาได้เสนอมานั้นเขามีรายการปลีกย่อย สมมติว่าเขาจะสร้างโรงพยาบาล แผนผังในการสร้างเขาก็มีอยู่แล้วเขาก็ส่งแผนผังมาแล้วก็ตะมาด้วยว่าอย่างนั้นเท่าไรอย่างนี้ราคาเท่าไร เมื่อเย็นเช่นนี้เราก็ให้เขาไปได้ เพราะฉะนั้นเมื่อใครมีเหตุผลก็เราก็ให้ เรื่องมันเย็นอย่างนี้ และส่วนหนึ่งในการที่ท่านจะเอาไปสร้างการชลประทานนั้นข้าพเจ้าของรายเรียนในสภานี้ว่า ของให้ท่านพลิกไปงบประมาณของการสร้างการชลประทานเราก็ได้ตั้งไว้แล้วเย็นจำนวนเงินตั้ง ๑๓ ล้านบาทที่กระทรวงชลประทาน ซึ่งเราจะใช้บำรุงในการชลประทานนี้ ๑๓ ล้านบาท และในการชลประทานราษฎร์หรือชลประทานหลวงหรืออะไรก็ตามท่านจะพลิกดูได้ แต่ถ้าจะดูเดี๋ยวนี้ก็จะเป็นการเสียเวลาแต่อย่างไรก็ตาม เจ้าหน้าที่กระทรวงชลประทานเราก็ได้ระดมงานอยู่แล้ว

ไม่ได้ ท่านนายกรัฐมนตรีเองก็อยากจะยังตัดใจให้เขาทำใหม่มากๆ แต่มันเหลือกำลังเราก็ไม่รู้จะทำอย่างไร ระยะเวลามันก็เพียง ๓ เดือนเท่านั้น

นายบุญช่วย อัตถากร (มหาสารคาม) : ตามที่ท่านรัฐมนตรีกรรมาธิการได้กล่าวว่าที่จริงผู้ที่แปรญัตติควรจะได้เสนอรายการละเอียดมาให้ทราบด้วยนั้น ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเป็นการอภิปรายที่นอกเหนือไปจากทางปฏิบัติที่ชอบที่ควรซึ่งสมาชิกจะปฏิบัติได้ ความจริงเรื่องโครงการณ์ก็คือเรื่องแบบแผนผังหรืออะไรก็คือนั้นเป็นหน้าที่ของทางฝ่ายบริหารที่จะต้องปฏิบัติ และความจริงทางกระทรวงการสาธารณสุขก็ทราบแล้วว่าทางจังหวัดมหาสารคามได้ทุนจากรายภูรก็มากอยู่แล้ว แต่ยังไม่สามารถที่จะสร้างโรงพยาบาลในจังหวัดของตนเองได้ และข้าพเจ้าก็ได้เคยรับคำสัญญาจากทางกระทรวงการสาธารณสุขว่าจะให้ทุน ๑ แสน ๒ หมื่น บาท ข้าพเจ้าจึงได้ไปถามท่านรัฐมนตรีเพื่ออยากจะทราบความชัดแจ้งว่าจะได้หรือไม่ข้าพเจ้ายังสงสัย ส่วนเรื่องที่พูดกันว่าท่านเห็นอกเห็นใจข้าพเจ้าแต่ก็มีบางเรื่องที่ข้าพเจ้าได้แปรญัตติก็สำเร็จไปแล้วก็มี ข้าพเจ้าก็รับว่าเป็นความจริง และข้าพเจ้าขอขอบคุณไว้ในที่นี้ด้วย แต่นั่นเป็นการแปรญัตติไว้ในลอนต้นๆ เท่านั้น แต่มีบางสิ่งบางอย่างเช่นเป็นต้นว่าจังหวัดบางจังหวัดเพียงจังหวัดเดียวได้เงินเฉลี่ยประทานถึง ๒ ล้าน เช่น จังหวัดนครนายก ส่วนจังหวัดภาคอีสานซึ่งมีประชาชนเป็น ๑ ใน ๓ ของประเทศได้เพียง ๓ ล้านบาท ข้าพเจ้าจึงรู้สึกแปลกใจมาก ที่จังหวัดเพียงจังหวัดเดียวได้ถึง ๒ ล้าน แล้วทางภาคอีสานซึ่งมีถึง ๑๕ จังหวัดได้เพียง ๓ ล้านเท่านั้น ข้าพเจ้าจึงแปลกใจว่าทำไมจึงเป็นอย่างนั้นจังหวัดเดียวได้ ๒ ล้าน ส่วนอีก ๑๕ จังหวัดได้ ๓ ล้านมีคนมีจำนวนมากซึ่งน้อยเนื้อ

ใช่ข้าพเจ้ามาคัดค้าน ดอยเมื่อเหตุผล ... แปรญัตติหนึ่งสาขา ... ทรเลขาธิการ

คัพท์เรื่องนี้ข้าพเจ้าติดต่อรัฐบาลก่อนรัฐประหารท่านได้ตั้งเงินงบประมาณเพื่อสร้างสายโทรเลขโทรศัพท์ และบอกชัดว่าอำเภอไหนอำเภอรอยต่อมหาสารตามถึงขอนแก่น บ้านผู่และอำเภออื่นก็ตั้งไว้ให้และบ่งชัดไว้ในงบประมาณ แต่งบประมาณฉะบับนี้หาได้กล่าวไว้ด้วยไม่ เจ้าหน้าที่ทำไมตัดหมดแปลกใจและปลาดใจมหัศจรรย์ใจเป็นที่ยิ่ง ทำไมทำเช่นนั้น และอีกประการหนึ่งในเรื่องการชลประทานซึ่งมีการชลประทานตามลำน้ำชี ซึ่งเป็นโครงการณ์ ๕ ปีว่าก็จะแล้ว ๖ ปีก็จะแล้ว ๑๔ ปีนยังก็ยังไม่ทำ ข้าพเจ้าแปลกใจทำไมเจ้าหน้าที่ไม่เสนอมาสู่งบประมาณโครงการณ์ชลประทานราษฎร์ตามลำน้ำชี นี้ข้าพเจ้ายังสงสัยเหตุผลโดยย่อที่ข้าพเจ้ากราบเรียนให้ท่ารายทราบว่าคงกรุณา ขอวิงวอนอีกครั้งหนึ่ง

นายใหญ่ ศวิตชาติ กรรมาธิการ : ก่อนที่กรรมาธิการจะพิจารณานั้น ข้าพเจ้าจะเรียนต่อที่ประชุมให้ท่ารายเสียก่อนการแปรญัตติของท่านสมาชิกที่จะตัดมาตรา ๗ ทั้งมาตรายอกท่านว่าไม่ได้ไม่พิจารณาตามรายการที่ตัดเพื่อจะไปทำประโยชน์นั้นก็ต้องการทุกคน นี้เงินมีจำกัดเลือกจากสิ่งที่จำเป็นความจริง ปัญหานี้ก็ยุ่นกับกรรมาธิการว่าเอาไปแล้วทำเท่านั้นทำเท่านี้กรรมาธิการไม่มีหน้าที่ และไม่รู้จะชี้แจงอย่างไร เรื่องนี้สภาน้ำให้รัฐบาลไปแล้ว รัฐบาลจะทำหรือไม่ทำก็เป็นหน้าที่ของสมาชิกที่จะว่ารัฐบาล ทางกรรมาธิการเรียนไม่ได้จริงๆ กรรมาธิการมีหน้าที่จะพิจารณาที่ของมานั้นตัดให้ได้ไหน เมื่อพิจารณาดูรายการแล้วถ้าจะตัดรถไฟเสียหลายคนในสภานี้ก็ว่ารถไฟไม่ค่อยจะพอเดินตัดไม่ได้ตัดแล้วจะเดือดร้อน เพราะรถไฟไม่มีถ้ากรรมาธิการจะตัดจะตัดสหกรณ์หลายคนไม่เห็นด้วยสหกรณ์กรรมาธิการพิจารณาว่าในรายการทั้งหลายในมาตรา ๗ ของร่าง พ.ร.บ. นี้ ~~ที่ได้ตัดไปแล้วนี้ก็ตัดไปแล้วนี้ก็ยังทำตามที่~~

ข้อยังคับเสนอสภาน้ำ ได้เปรียบกับข้อยังคับข้อ ๙๐ ผู้แปรญัตติลงชื่อประมาณ

แผ่นดินให้ใช้บังคับข้อ ๙๐ วรรคต้น โดยอนุโลมมีสมาชิกรับรอง ๙ คน และแปรญัตติดังต่อไปนี้ ขอลดหรือลดอัตราจำนวนของอนุญาตจ่ายของตั้งจ่ายขึ้นใหม่และเพิ่ม ไม่ใช่ของลดและตัดจำนวนที่ไม่สมควร เมื่อแปรญัตติของลด ลดไม่ได้ก็ให้ไม่ได้ เรื่องเป็นอย่างนี้ทั้งตามข้อบังคับจริง ๆ ท้านอกเหนือตัวอย่างที่ว่าก็ยาก สมาชิกก็อยากได้ด้วยกัน แต่เงินจำกัด เช่นนั้น กรรมาธิการไม่รู้จะเอาที่ไหนมาให้ แปรญัตติจะให้ก็ให้ไม่ได้ ความจำเป็นอย่างนี้เห็นใจก็เห็นใจเงินไม่มีก็ไม่รู้จะทำอย่างไรน่าจะเห็นใจกรรมาธิการต้องรับผิดชอบรายได้รายจ่าย คือว่า ทำงบประมาณไม่สู่ดุลย์ รัฐบาลก็บริหารราชการไม่ได้ คือว่าก็กรรมาธิการทำงบประมาณไม่งบดุลย์ แต่ว่าเงินจำกัดทั้ง ๆ ที่เราได้จำกัดอย่างนี้ก็ยังถูกว่าเห็นใจก็เห็นใจกัน แต่ว่าเหตุผลก็มีอยู่อย่างนั้น จึงขอเรียนให้ทราบว่าให้ไม่ได้จริง ๆ ตัดไม่ได้ เพราะผิดข้อบังคับก็เลยเพิ่มให้ไม่ได้

นายบุญช่วย อัตถากร (มหาสารคาม) : กระผมยังยืนยันเหตุผลดังตัดตามที่ท่านกรรมาธิการ ข้าพเจ้าเข้าใจว่าเมื่อลดไม่ได้ก็ให้ไม่ได้นั้นก็เป็นหลักธรรมดาที่ถูกต้อง ถึงแม้ว่าเรื่องนี้จะแพ้ไปก็ขอฝากข้อสังเกตุไว้สำหรับกรรมาธิการ ขอได้โปรดรับไว้ด้วย งบประมาณในปี พ.ศ. ๒๔๙๒ ขอได้รับความกรุณาด้วย ซึ่งผมเห็นว่าเป็นการสำคัญเหลือเกิน อย่าให้ติดปากและพูดในทางที่ไม่เป็นมงคลเลย ก็จะเป็นพระคุณอยู่แล้ว

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ใช่อย่างนั้น ว่ากันตรงไปตรงมา ถ้าเปะปะ ๆ ไม่ค่อยจะเหมือนกัน เราว่ากันในเรื่องงบประมาณ ในรายการที่สมาชิกขอตัด เหตุผลมีอย่างไรก็อภิปรายอยู่แล้ว และกรรมาธิการก็ได้ชี้แจงให้ฟังแล้ว ผู้แปรญัตติยังจะยืนยันในประเด็นของคุณช่วย ๆ ได้ แปรญัตติว่าของลดรายจ่ายนี้สามล้านสองแสนสี่หมื่นล้านบาท ไปตั้งใช้ในการ

~~ซักประวัติความเป็นมาของสำนักงาน ตรวจเงินแผ่นดิน สำนักงานเงินตรา~~

และสร้างสายโทรเลข เป็นห้าหกอย่างด้วยกัน จึงขอตัดสิบล้านบาทนี้ไว้ทางกรรมาธิการคือในการที่คุณขุญช่วย ฯ ขอตัดยอดที่ตั้งจ่าย มาตรา ๗๖ โดยไม่ระบุรายการว่าเป็นอย่างไร แล้วก็ในมาตรานี้ตามรายงานของกรรมาธิการไม่ได้นักไขยอดนี้ให้เปลี่ยนไปจากเดิม จึงเป็นข้อสงสัยว่าจะยอมให้คุณขุญช่วยตัดหรือจะให้คงไว้ตามร่างเดิม ก็ขอคงไว้ตามที่กรรมาธิการได้ชี้แจง ข้าพเจ้าจะขอปรึกษาที่ประชุม ท่านผู้ใดเห็นว่าควรให้เป็นไปตามที่กรรมาธิการชี้แจง ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือขึ้น ๑๘ คน

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดเห็นว่าควรจะเป็นไปตามที่ผู้แปรญัตติโปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือขึ้น ๙ คน

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมให้เป็นไปตามที่กรรมาธิการ ที่จะว่าเป็นรายการ ๆ ไป ของคุณขุญช่วย ฯ เริ่มยกในรายการโปรดกรุณากำหนดด้วยว่า ผู้แปรญัตติไว้ในรายการใด ก็ขอให้ได้พูดในรายการนั้น

เลขาธิการรัฐสภา : ๒. ค่าใช้จ่ายโรงงานทอผ้าไทย ๓. การส่งเสริมการเกษตร ๔. การชลประทาน ๕. การสหกรณ์ ๖. การบำรุงการขนส่ง ๗. การไปรษณีย์โทรเลข ๘. เงินทุนสำรองสร้างทาง ๙. การก่อสร้างทาง

นายเสน เสนสุวรรณ์ (กรอบี) : เท่าที่ข้าพเจ้าได้สังเกตดูในข้อ ๘ และข้อ ๙ เกี่ยวด้วยเงินทุนสำรองสร้างทางและการก่อสร้างทางนี้ รู้สึกว่าของเดิมนี้มีเพียงหนึ่งล้านบาท และรู้สึกสงสัยว่าทำไมจึงมีการตั้งยอดทุนบำรุงในเรื่องการสร้างทางนี้น้อยไป เพราะในขณะนี้เราก็ประสพค่าครองชีพสูง ถ้าไม่แก้ในเรื่องการสร้างทางแล้ว เป็นที่หวังได้

ยากเหลือเกินในการที่จะทำให้ค่าครองชีพลดลงได้ และในเรื่องนี้ข้าพเจ้าก็ได้ขอความกรุณาโดยถามจากท่านอธิบดีกรมทางและท่านกรรมาธิการแล้วซึ่งแจ้งว่าที่ดั้งน้อยในปีนี้เนื่องด้วยว่าเวลาระยะสั้น แต่อย่างไรก็ดีท่านอธิบดีกรมทางได้ขอกล่าวข้าพเจ้าว่าการสร้างทางจำเป็นทางกรมทางเตรียมพร้อมในการที่จะทำ แต่อย่างไรก็ดี การที่จะรอให้รัฐบาลตั้งงบประมาณการสร้างทางนั้นมา แล้วก็ผู้แทนทุก ๆ ท่านและทุก ๆ จังหวัดมีความจำเป็นและราษฎรต้องการ เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วก็จะต้องมีการแปรญัตติหรือมีการวิงเต้นขอร้อง และทางอธิบดีรับว่าท่านป่วยหัวเหลือเกินเมื่อคราวที่แล้วยางคนวิ่งไปขอท่าน ท่านก็ต้องยื่นโน่นยื่นนี่มาให้กันยุ่งเพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ถ้าหากว่าทางผู้แทนหรือทางคณะรัฐบาลพิจารณาในการที่จะขอเงินเพิ่มจากคลังมาเป็นสำรองโดยกระทรวงคมนาคมตกลงกับกระทรวงการคลังไว้เป็นเงินสักก้อนหนึ่ง จะไม่เป็นการรบกวนในการตั้งงบประมาณ แล้วทางกรมทางก็จะได้ดำเนินการสร้างเป็นจังหวัด ๆ หรือเป็นปี ๆ ไป เช่นนี้แล้วจะเป็นประโยชน์มาก เพราะฉะนั้นสำหรับในเรื่องนี้.....

ประธานสภาผู้แทน : อภิปรายอย่างนี้ก็เป็นเชิงแนะนำว่าให้ทำอย่างนั้นอย่างนี้ ไม่ใช่เวลาเสียแล้ว กาละเทศะมีมี ในประเด็นนี้มีว่าถ้าผมยอมให้คุณพูดก็มีว่าในรายการที่ ๘ – ๙ ยอดมีแก้ไข ก็ยอมให้พูดในยอดนั้น คุณพูดเรื่องแก้ไขทั้งได้ แต่เรื่องแนะนำขอเสียที เพราะว่าไม่ใช่ประเด็นที่ว่าในขณะนี้

นายเนื่อง เกษสุวรรณ์ (กระบี่) : พอใจครับ

๑๖.๒๘ น.

นายยงยุทธ พึ่งภพ (อุบลราชธานี) : ข้าพเจ้าได้ขอแปรญัตติ

ขอตัดเงินทุนสำรองสร้างทางจากรายการที่ ๒ คือว่าทางหลวงของแผ่นดิน เย็นเงิน ๗ ล้านบาท ขอตัด ๑ ล้านบาท เพื่อไปเพิ่มทางหลวงของจังหวัด ๑ ล้าน รวมเย็น ๓ ล้าน เพราะฉะนั้นขอเงินที่ตัดนี้ไปสร้างทางจากจังหวัดอุบลไปอำเภอตระการพืชผล ซึ่งอำเภอนี้เย็นอำเภอที่ได้ใช้เงินบำรุงท้องที่สร้างไปแล้ว ๔๐๐ เส้น ยังเหลืออีก ๘๐๐ เส้น แล้วก็ยังเอาเงินบำรุงท้องที่ไม่มี ข้าพเจ้าจึงขอตัดเงินจากทางหลวงของแผ่นดินไปเพิ่มทางหลวงของจังหวัดแล้วก็มาเพิ่มสร้างทางสายนี้ต่อไป แล้วก็ขอสนับสนุนจากที่ข้าพเจ้าขอแปรญัตติอันนี้ก็เนื่องจากว่าทางที่ข้าพเจ้าว่าข้าพเจ้าเคยติดต่อหรือว่ามีหนังสือไปถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมแล้วหนหนึ่ง แล้วก็มีหนังสือถึงนายกรัฐมนตรีฉบับหนึ่ง แล้วก็มีหนังสือของคณะกรมการจังหวัดถึงอธิบดีกรมทาง แล้วมีหนังสือกรมการจังหวัดที่อุบลถึงกระทรวงมหาดไทยขอให้ติดต่อยังกระทรวงคมนาคมอีกเป็น จำนวนหลายฉบับด้วยกัน แต่ว่ารวมความแล้วหนังสือต่าง ๆ เหล่านั้นไม่ได้รับผล ข้าพเจ้าจึงแปรญัตติขอตัดเพื่อขอความกรุณาต่อคณะกรรมาธิการขอตัดเงินจำนวนนี้ แต่ว่าในวันที่มาขอแปรญัตติเมื่อกรรมาธิการบอกว่าเงินจำนวนนี้ไม่มี ไม่สามารถจะตัดให้ได้ ซึ่งข้าพเจ้าเห็นว่าเงินมี แต่ว่ากรรมาธิการไม่สามารถที่จะตัดให้ข้าพเจ้าได้ เพราะว่าเงินจำนวน ๗ ล้านบาท ข้าพเจ้าไม่ได้ถึง ๑ ล้านบาท ข้าพเจ้าขอว่าขอเพียง ๒ แสน ๑ แสนหรือหมื่น ๒ หมื่น ข้าพเจ้าก็เอาละ แต่กรรมาธิการบอกว่าไม่มีเลย ซึ่งทั้งนี้ข้าพเจ้าจึงมาขอแปรญัตติขอพูดในสภาอีกครั้งหนึ่งว่าทางอำเภอนี้เย็นทางที่ลำบากจริง ๆ เพราะอำเภอนี้เย็นอำเภอใหญ่มีคน ๘๖,๐๐๐ คนแล้วก็เย็นอำเภอที่ทำนามากที่สุดในจังหวัดอุบล แล้วอำเภอนี้เย็นทางขุระกันดารเช่นทางเกวียนเดิน ๒ วัน แล้วเมื่อวันที่ ๗ คณะกรมการอำเภอโดยนายอำเภอมาเบิกเงินที่จังหวัดก็ถูกปล้นไป ๑ แสนบาท เรื่อง

เป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอให้กรรมาธิการตัดเงินจำนวนใด จำนวนหนึ่งในจำนวน ๗ ล้านบาท ขอให้ไปเพิ่มสมทบกับของทางหลวงจังหวัดบ้าง แต่ว่าทางกรรมาธิการไม่สามารถที่จะตัดได้เพราะไม่มีเงิน อันนี้ข้าพเจ้ามีหลักฐานยืนยันได้ว่ากรรมาธิการมีเงินเหลืออยู่แต่ไม่ยอมให้ข้าพเจ้า ทั้งนี้ข้าพเจ้ามีหลักฐานว่าทำไมกรรมาธิการยอกว่าไม่มีเงินเหลืออยู่ไม่ยอมให้ข้าพเจ้า ขอประทานโทษที่ข้าพเจ้าต้องออกชื่อของรองประธาน รองประธานของแปรญัตติที่หลังข้าพเจ้าขอตัดเงิน แล้วก็รองประธานได้เงินไป ๑ หมื่น ๗ พัน อันนี้มีเงินอยู่แล้ว ๆ กรรมาธิการยอกว่าไม่มีเงินเลย ยอกว่าไม่สามารถจะตัดได้ ข้าพเจ้ายอกว่าเงิน ๗ ล้านตัดได้ เพราะว่ามีรายการอื่นซึ่งจะสร้างทางจำนวนเยอะแยะ อย่างจากระยองถึงจันทบุรีเป็น ๒ ล้าน ๘ แสน เรื่องเป็นอย่างนี้ข้าพเจ้าถึงต้องมาพูดนี้ เพราะฉะนั้นขอให้กรรมาธิการแถลงสักหน่อย

หลวงอรรถพรพิศาล กรรมาธิการ : ในการที่ท่านขอตัดนั้น ท่านขอตัดจากเงินการสร้างทาง ที่นี้เงินที่ตัดได้หมื่นเจ็ดพันกว่าบาทนั้นไม่ตรงกับเงินที่ท่านขอตัดไว้ และนอกจากนั้นการที่ให้แก่ผู้แปรญัตติไปอีกรายหนึ่งโดยไม่ได้ให้ท่านนั้น เพราะว่าท่านขอตัดไว้ ๑ ล้าน แต่มีเงินอยู่หมื่นกว่าบาทเท่านั้น ก็เห็นว่าทางที่ผู้ขอแปรญัตติคือผู้แทนจังหวัดสระบุรีควรที่จะได้เงินจำนวนนี้ไป เพราะเหตุว่าเขามีทางที่จะต้องบำรุงเป็นจำนวนเงินเล็กน้อย แต่ส่วนของท่านนั้นเป็นจำนวนที่จะต้องใช้จ่าย ถ้าหากว่าท่านคิดว่าที่จะสร้างทางสายนี้แล้วควรจะขอมาในงบประมาณปี ๒๔๙๒ เพราะตอนนี้เรามีเวลาอยู่อีก ๓ เดือน ถึงจะตั้งได้ท่านก็สร้างไม่เสร็จ ขอประทานกราบเรียนว่าปีนี้ได้มีการเปลี่ยนแปลงวิธีการงบประมาณปี

ออกนอกกรมทางในปี ๙๒ เลย

นายยงยุทธ พึ่งภพ (อุบลราชธานี) : ในเรื่องการคิดต่อสร้างทางตามที่กรรมาธิการแนะนำนั้น ข้าพเจ้าทำอยู่แล้วและโดยฉะเพาะท่านนายกก็มีหนังสือตอบข้าพเจ้าว่าจะจัดการสร้างให้ในปี ๒๔๙๓ แต่อธิบดีคมนาคมคอยว่าไม่สามารถที่จะจัดให้ได้ หนังสือของท่านนายกรัฐมนตรีกับหนังสือของอธิบดีคมนาคมแตกต่างกัน ท่านนายกบอกว่าจะตั้งงบประมาณให้ในปี ๒๔๙๓ แต่ว่าทางอธิบดีคมนาคมบอกว่าทางนี้เป็นทางของจังหวัดให้ไม่ได้ เรื่องมันเป็นอย่างนี้ เรื่องนี้ข้าพเจ้าก็ติดต่อไปแล้วตามที่กรรมาธิการแนะนำมาข้าพเจ้าทำก่อนแล้วขอขอบคุณ แต่ที่ข้าพเจ้าพูดนี้ข้าพเจ้าได้บอกแล้วว่ามีเท่าไรก็ขอเถิด จะเป็นหมื่น ๒ หมื่น หรือพันสองพันเอาทั้งนั้นขอให้ได้หน่อย ข้าพเจ้าไม่ต้องการมาก ต้องการล้าน แต่ถ้าไม่ถึงล้านแสนก็เอา แสนไม่ได้หมื่นก็เอา ข้าพเจ้าพูดแล้วในวันที่ไปชี้แจง

หลวงอรรถพรพิศาล กรรมาธิการ : คือในรายการที่ตัดให้ไปนั้นเป็นการสร้างทางหลวงแผ่นดินซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญกว่าทางหลวงจังหวัด เพราะฉะนั้นกรรมาธิการไม่สามารถจะตัดให้ท่านได้ และนอกจากนั้นท่านยอกว่าอธิบดีคมนาคมคอยว่าไม่สามารถจัดการให้ท่านได้เพราะเป็นทางจังหวัด แต่ส่วนที่ท่านนายกรัฐมนตรีว่าจะจัดให้ท่านในงบประมาณปี ๙๓ นั้น ท่านก็ควรจะถือคำของท่านนายกเป็นใหญ่ เพราะท่านเป็นหัวหน้ารัฐบาล ทางหลวงนั้นก็ไม่ใช่ว่ามีทางที่จังหวัดของท่านเท่านั้น ยังมีที่อื่นอีก ขอให้ท่านเห็นใจในข้อนี้

นายยงยุทธ พึ่งภพ (อุบลราชธานี) : เรื่องความเห็นอกเห็นใจของท่านนายกรัฐมนตรีนั้น ข้าพเจ้าเห็นใจอยู่แล้ว ข้าพเจ้ามีหนังสือกราบเรียนท่านไปขอกวามกรุณา แล้วก็ส่วนที่กรรมาธิการไม่เห็นใจข้าพเจ้าบ้าง ข้าพเจ้าเห็นว่ากรรมาธิการโดยมากในจังหวัดต่าง ๆ ที่

กรรมาธิการอยู่โดยมากได้ง่ายประมาณมากเหลือเกินเช่นระยองจันทบุรี ได้ ๑ ล้าน ๘ แสน จันทบุรี ตราด ของท่านเองได้แสนยาท อย่างนี้เป็นต้น....

ร.ท. จงกล ไกรฤกษ์ กรรมาธิการ : ท่านประธาน ฯ

ประธานสภาผู้แทน : ขอให้พูดให้จบเสียก่อน

นายยงยุทธ์ พึ่งภพ (อุบลราชธานี) : อย่างเช่นนครปฐม ซึ่งสร้างเสร็จแล้วได้ ๔ หมื่น ๕ พันอย่างนี้เป็นต้น กรรมาธิการ ส.ส. นครปฐมเขาเป็นกรรมาธิการอยู่ด้วยดูๆ แล้วรู้สึกว่าที่ท่านเป็นกรรมาธิการดูเหมือนจะได้เงินมากมายเหลือเกินไม่เสมอต่อเสมอไหล่กันเลย ข้าพเจ้าขอสักหมื่นสองหมื่นก็ไม่ได้ เรื่องเป็นอย่างนั้น

หลวงอรรถพรพิศาล กรรมาธิการ : ท่านพูดถึงการที่ได้ค่าทำทางจากสายระยอง – ตราดมากนั้น ขอท่านได้โปรดระลึกดูว่าท่านอยู่ถึงจังหวัดอุบล แล้วจังหวัดอุบลนั้นได้มีทางรถไฟไปถึงจังหวัดแล้ว แต่จังหวัดตราดถนนยังไม่ถึง ต้องเดินทางทะเลต้องฝ่าคลื่นลมมาก เพราะฉะนั้นการที่รัฐบาลให้จ่ายไม่ใช่เรื่องของกรรมาธิการ เพราะเหตุว่างบประมาณตั้งมาก่อนตั้งกรรมาธิการ ขอท่านโปรดคิดอย่างนี้ ไม่ใช่เพราะเหตุว่าพวกข้าพเจ้าได้เป็นกรรมาธิการแล้วได้โอกาส ด้วยเหตุนี้ในการที่ท่านไม่เห็นใจทางจังหวัดตราดข้างนี้ได้โปรดอภัยเถิด

นายยงยุทธ์ พึ่งภพ (อุบลราชธานี) : ที่ข้าพเจ้าพูดนี้ ข้าพเจ้าก็พูดเพราะความจริงไม่รู้ความจริงนี้ว่ากรรมาธิการเป็นคนเพิ่มเอง ไม่รู้ว่าเพิ่มเมื่อไร ถ้าเพิ่มก่อนกรรมาธิการแล้วข้าพเจ้าก็ขอโทษ เพราะเห็นว่าจังหวัดที่กรรมาธิการมันมีมากมายได้มากกว่าทุกๆ จังหวัด จังหวัดนครสวรรค์ก็ได้มาก จังหวัดอุ ซึ่งข้าพเจ้าทั้งสองแสนอย่างนี้เป็นต้น ซึ่งกรรมาธิการชุด [illegible] ก่อนแล้วข้าพเจ้าก็ขอขอบคุณที่ท่านได้ [illegible]

นายล้วน เวกชาลิกามเมท์ (นครปฐม) : ข้าพเจ้าขอชี้แจงหน่อย แม้ว่ากรรมาธิการเองแม้แต่จังหวัดของกรรมาธิการก็ตัดเหมือนกัน แต่สิ่งใดจำเป็นจริงคณะกรรมาธิการก็พิจารณาให้ได้ประโยชน์ ข้าพเจ้ารับสารพากว่าในจังหวัดของข้าพเจ้าเองก็ตัดไปสองหมื่นให้จังหวัดอื่นท่านเขาจำเป็น

๑๖.๔๐ น.

นายสมบูรณ์ เดชสุภา (ปราจีนบุรี) : ในเรื่องทางนี้ข้าพเจ้าไม่ได้ขอแปรญัตติไว้ แต่เห็นกรรมาธิการขอแก้ก็อยากจะทักท้วงกรรมาธิการสักเล็กน้อย ข้าพเจ้าตรวจดูรายการก่อสร้างทางก็รู้สึกว่าท่านกรรมาธิการขอพูดซ้ำสักนิดหนึ่งได้เปรียบจังหวัดอื่น จังหวัดปราจีนของข้าพเจ้าไม่ได้เลยแล้วเป็นทางยุทธศาสตร์สำคัญ ๆ หลายสาย ก็ให้เพียงครึ่งทางเท่านั้น ทางจากย่ากให่มากระยินทร์นั้นควรทำได้แล้วสองสาย เป็นสายยุทธศาสตร์ก็ไม่ทำมาถึง ไม่ทราบเหตุผลประการใดด้วยเหตุนี้จึงทักท้วงท่านนายกรัฐมนตรีขึ้นขุขันธ์เพื่อสังวรณ์ในงบประมาณปี ๒๔๙๒ ด้วย

ประธานสภาผู้แทน : คุณสมบูรณ์ เดี๋ยว ขอโทษ ทักท้วงอย่างนี้จะต้องทักท้วงระหว่างสมาชิกกับกรรมาธิการถึงจะรู้เรื่องกัน ถ้าไปทักท้วงรัฐบาลหรือผู้อื่นมันสอนรัฐบาลไม่ใช่เวลานี้ ไว้สอนวันหลัง ผมก็อยากจะให้สัดส่วนเหมือนกัน ไว้วันต่อไป ในที่นี้งบประมาณระหว่างสมาชิกกับกรรมาธิการจะเข้าใจร่วมกัน อันไหนเกี่ยวข้องถึงรัฐบาล กรรมาธิการเขาชอกกัน ต้องเป็นอย่างนั้น

นายสมบูรณ์ เดชสุภา (ปราจีนบุรี) : ของประทานโทษประธานที่กรุณาทักเตือน เพราะเหตุที่กระผมยังเป็นเด็กกว่าท่านประธานแล้วเด็ก

กว่านายกรัฐมนตรี จึงขอถอนคำพูดเมื่อกี้ แล้วเย็นที่เคารพของผมด้วย แล้วมีทางสำคัญทางยุทธศาสตร์ จากอำเภอประจันตคามไปศรีมหาโพธิ แล้วไปพนมไปจังหวัดจันทบุรี จะช่วยไปอีกสายหนึ่งเหมือนกัน ทางการได้เคยสำรวจมานานแล้วไม่มีใครได้ต่อให้เย็นทางกันได้ ข้าพเจ้ามารับตำแหน่งเย็นผู้แทน รู้สึกว่าอยากจะให้ บ้านเมืองเจริญจริง ๆ อยากจะให้ถนนยุทธศาสตร์นี้สำเร็จในปี ๒๔๙๒ จึงได้วิงวอนต่อคณะรัฐบาลนี้ให้ทรายไว้ด้วย แล้วตอนอีกสายหนึ่ง มหาสารคาม ปราจีณบุรีไปตำบลโคกปี่ย ตำบลนี้สำคัญต่อสายอำเภอพนมจะช่วยไปจันทบุรี ระยอง ตราดได้ แล้วข้าพเจ้าเคยตั้งกระทู้ถาม เย็นเรื่องที่คณะรัฐมนตรีรู้อยู่แล้ว

ประธานสภาผู้แทน : คุณสมบูรณ์ เมื่อกี้นผมทวังคุณที่ คุณขอโทษที่แล้ว คืออย่างนี้ ในขณะนี้พิจารณางบประมาณ เมื่อกี้ผมชี้แจงคุณสมบูรณ์ไปที่หนึ่งแล้ว คืออย่างนี้ เวลานี้ขณะนี้พิจารณางบประมาณและพิจารณาในวาระที่ ๒ อย่างที่คุณไม่ได้แปรญัตติไว้ก็ระงับปรายได้ เฉพาะประเด็นที่กรรมาธิการแก้ไขหรือสนับสนุนข้างใดข้างหนึ่งอะไรเช่นนั้นก็ได้ นี่คุณพูดขึ้นมาใหม่แล้วยกว่าทางสายนั้นทำไมไม่สร้าง นี่ไม่ใช่ประเด็นแล้วเมื่อคุณข้องใจข้อไหนก็ชี้แจงข้อนั้นก็ได้

นายสมบูรณ์ เดชสุภา (ปราจีณบุรี) : ในการที่จะพูดก็พยายามจะทวังกรรมาธิการ ว่าในการที่ทางสายปราจีณไม่ใช่ทางสายที่กรรมาธิการได้ขอนั้นเย็นของสำคัญที่สุด

ประธานสภาผู้แทน : ขออีกหนเถิดจะทวังอย่างนั้นก็ไม่ถูก ถ้าเราต้องการอย่างนั้นก็แปรญัตติเข้าไปแล้วก็ทวังกัน นี้จะทวังได้ก็เฉพาะรายการที่ ๗ – ๘ – ๙ แก้ยอดเพราะเหตุใด ทำไมถึงแก้ แก้แล้วเอาไปใช้ที่ไหน ผลมยอมให้ว่าได้ในประเด็นเช่นนั้น ถ้าไม่อย่างนั้นคุณก็ต้องสนับสนุนใครคนใดคนหนึ่งในนี้ แต่ไปทวังว่ากรรมาธิการ

ไม่สร้างทางสายปราจีนให้ยังงย่างนี้ไม่ได้ ถือกรรมาธิการไม่มีหน้าที่สร้างทาง กรรมาธิการพิจารณางบประมาณมีเพียงหน้าที่ให้รัฐบาลไปทำงานนี้ วิธีการเป็นอย่างนี้ ขอโทษภัยที่ต้องท้วงเป็นครั้งที่ ๓

นายสมบูรณ์ เดชสุภา (ปราจีนบุรี) : ถ้าหากว่าท่านประธานท้วงสิ่งที่ผมพูดไปยังงแล้ว ขอยากจะให้รัฐบาลรับรู้ไว้เพราะกระผมก็ไม่ค่อยได้พูด และขอสงวนเวลาไว้ในที่นี้ด้วย

๑๖.๔๕ น.

นายโสภณ สุภธีระ (ขอนแก่น) : สำหรับรายการนี้ข้าพเจ้าได้แปรญัตติขอตัดเงินไว้ ๒ ล้านยาทสำหรับก่อสร้างทางสายขอนแก่น–ยางตลาด ความจริงข้าพเจ้าขอประทานกรายเรียนเท่าที่ข้าพเจ้าขอเสนอตัดมาและระบุชื่อว่าเป็นการก่อสร้างทางสายขอนแก่น – ยางตลาดนั้นก็ดูประหนึ่งว่าข้าพเจ้าเห็นประโยชน์สำหรับจังหวัดข้าพเจ้าเท่านั้น แต่ถ้าท่านได้ทราบข้อเท็จจริงของทางสายนี้ นั้นท่านก็จะทราบว่าทางสายนี้นั้น เป็นทางเชื่อมโยงทางอีกตลายจังหวัดในภาคอีสาน ถ้าสมมุติว่าสภานี้ได้อนุมัติให้ข้าพเจ้าแปรญัตติเงินยอดนี้ไปทำทางสายนี้ได้สำเร็จแล้วเราก็มีหวังว่าการติดต่อ การขนส่ง การเดินทางระหว่างทางนี้ของจังหวัดของแก่น กาฬสินธุ์ สกลนคร นครพนม ก็จะเชื่อมติดต่อกันได้ดีอย่างนี้ สำหรับทางสายนี้ปรากฏว่าได้ทำการสร้างกันมาร่วม ๑๐ ปี จากท้องที่ของจังหวัดขอนแก่นเป็นระยะทางในราว ๒๐ กิโลเมตร จัดทำทางพูนดินเสร็จ ทำดินเสร็จจากยางตลาดถึงกาฬสินธุ์ ดินพูนดินเสร็จ ทำดินเสร็จมีระยะทางระหว่างยางตลาดกับขอนแก่นเท่านั้น ซึ่งมีระยะทางไม่ถึง ๔๐ กิโลเมตร ซึ่งยางแห่งทางระยะนี้ได้ทำการพูนดินเสร็จแล้ว แต่หากว่ายางแห่งเท่านั้นไม่ได้ทำ เมื่อมีความจำเป็น ข้าพเจ้าจึงขอแปรญัตติตัด

เพื่อที่จะให้ทางสายนี้ได้สำเร็จลุล่วงไป ข้าพเจ้าได้พิจารณาตลอดมาระยะเวลาที่เป็นผู้แทนราษฎรมาว่าราษฎรว่าโครงการณ์สร้างทางหลวงแผ่นดินก็ดี หรือโครงการณ์สร้างทางตลวงจังหวัดก็ดี เหล่านี้มักจะไม่มีโครงการณ์ที่แน่นอน รัฐบาลไม่มีโครงการณ์ที่แน่นอน มักจะปล่อยไปตามอารมณ์ของเจ้ากระทรวงเจ้ากรมหรือเจ้าหน้าที่ และตามอารมณ์ของการเมืองจึงเป็นดังนั้น บางทีก็ยอกว่าทางหลวงนี้ไม่ใช่ทางหลวง เป็นทางสายแผ่นดินนี้ทำเพื่อหลีกเลี่ยง บางทีทางสายจังหวัดไม่สำคัญต้องเป็นทางสายแผ่นดิน และทางสายจังหวัดแม้จะมีความสำคัญอย่างไรท่านก็ยอกว่าเป็นทางสายแผ่นดินแม้แต่ทางของข้าพเจ้าสายนี้ ฟังเสียงกรรมาธิการว่าอื้นยันแก้ตัวเสียมาก ท่านเองท่านก็เลาคำของใครมากล่าว และคงเอื้นคำของเจ้าหน้าที่รัฐบาลนั่นเอง ข้าพเจ้าได้เรียนแล้วว่าการสร้างทางเป็นไปตามอารมณ์ของเจ้าหน้าที่ เป็นไปตามอารมณ์ของการเมือง การเมืองเปะปะไปหมด แม้แต่ทางการเมืองก็ไปเปะปะเสียด้วย เมื่อเป็นเช่นนี้แม้รัฐบาลเองตั้งรายการไว้ในเรื่องการสร้างทาง ๑๗–๑๘ ล้านบาท ข้าพเจ้าเองไม่พอใจ อยากจะให้ระบุแน่นอนว่าทางสายอะไรกัน และจะทำกันที่ไหน เพราะว่าถ้าระบุเข้ามาเป็นรายการให้ชัดแจ้งในงบประมาณไม่ใช่รายการละเอียดชั้นกรรมาธิการแล้วก็เป็นของยากที่เจ้าหน้าที่ก็ดี หรือว่าเจ้ากระทรวงก็ดีเจ้ากรมก็ตาม หรือทางรัฐบาลผันผวนไปได้ เว้นแต่ซึ่งอนุมัติจากสภานี้ไปแล้ว ข้าพเจ้ามีความประสงค์เช่นนั้ ด้วยเหตุนี้เอง ข้าพเจ้าจึงขอแปรญัตติตั้งรายการนี้ไว้เพื่อจะก่อสร้างทางของแก่นและยางตลาดที่ข้าพเจ้าขอแปรญัตตินี้สมมุติว่าทำได้แล้ว จังหวัดอื่นหลายจังหวัดในภาคอีสานจะมารวมกัน ถ้าท่านสร้างโครงการณ์สร้างทางเศรษฐกิจทางภาคอีสาน จะเห็นว่าจังหวัดของแก่นนั้น เป็นเซ็นเตอร์เชื่อมต่อไปอีกหลายจังหวัด

คือจังหวัดเลยไปอุดร ไปหนองคาย ไปนครพนมไปสกลนคร ไปให้ทุกๆ จังหวัด เมื่อทางนี้สำเร็จแล้ว ความผันผวนและความยากลำบากที่ได้กล่าวมาแล้วก็จะหยุดชะงัก และเมื่อกรรมาธิการได้ชี้แจงแล้วก็จะพอใจคงเหมือนไม่ระบุว่าเป็นถนนหรือคลอง แต่ขอกว่าเป็นส่องน้ำให้ ๔ หมื่นกว่าบาท ๖ หมื่นกว่าบาทจะทำอะไรได้ เรื่องเป็นดังนั้น เพราะฉะนั้นไหนๆ จะกรุณาแล้วก็กรุณาเถอะให้เป็นก้อนสมควรจะทำได้แล้ว กรุณาระบุให้ชัดแจ้ง ทั้งนี้เพื่อไม่ให้เป็นไปตามอารมณ์ของบุคคลหรือการเมืองมันผันผวนไปได้.

ร.ท. จงกล ไกรฤกษ์ กรรมาธิการ : ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติมีความข้องใจที่มาของทรายในการสร้างสายยางตลาด แสดงว่าท่านรู้ไกลมาก เพราะฉะนั้นกรรมาธิการก็ขอเรียนตอบท่านในฐานที่คนรู้ๆ อะไร ท่านบอกแล้วว่า ถ้าตีวงประมาณทางหลวงแผ่นดินให้เป็นทางจังหวัดเช่นนี้ก็น่า จะเป็นความจริง ทางหลวงแผ่นดิน ก็ต้องสำคัญกว่าจังหวัด เพราะฉะนั้นคณะกรรมาธิการจะเชื่อฟังท่านไปก็ไม่ได้ก็ต้องถือหลักแต่อย่างไรก็ตามคณะกรรมาธิการก็เห็นอกเห็นใจท่าน ก็บอกแล้วได้ ๔ หมื่น แต่ท่านบอกว่าไม่พอ แต่ว่าก็ไม่รู้จะทำอย่างไรได้ที่นี้คณะกรรมาธิการนี้ก็พยายามทำความพอใจให้แก่เพื่อนสมาชิกเหมือนกัน แต่ว่าทางเทศนิคเจ้าหน้าที่เขาจัดไว้แล้วจะไรทุกอย่างทุกประการ อย่างที่รู้ๆ เวลานี้ก็ ๒–๓ เดือนก็จะสิ้นปี เขาตระเตรียมงานไปแล้วจะไรแล้วจะไปยุ่งจังหวัดโน้นจังหวัดนี้ไม่ได้ เพราะฉะนั้นท่านระบายความอะไรต่างๆ คณะกรรมาธิการ ก็พร้อมกับรัฐบาลด้วยแล้วหวังใจว่าคงจะเห็นอกเห็นใจและเคารพเชื่อถือความเห็นของท่านทุกประการเหมือนกัน.

๑๖.๕๔ น.

นายกว้าง ทองทวี (กาฬสินธุ์) : ข้าพเจ้าขึ้นมาสนับสนุนท่าน

สมาชิกผู้แปรญัตติก็เพราะเหตุว่า เรื่องนี้ข้าพเจ้ากับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
นั้นได้ตกลงไว้ก่อนแล้วเพราะเหตุว่าเป็นประโยชน์ร่วมระหว่าง ๒ จังหวัด
คือจังหวัดกาฬสินธุ์กับจังหวัดขอนแก่น ซึ่งเรียนด้วยความเคารพว่า เรื่อง
เดิมนั้นข้าพเจ้าได้ติดต่อกับกระทรวงคมนาคม ขอให้ยกฐานะทางหลวง
จังหวัดสายนี้ขึ้นเป็นทางของจังหวัดขึ้นเป็นทางหลวงของแผ่นดิน แล้วกระ
ทรวงคมนาคมได้ตอบว่าไม่สามารถจะยกได้ ข้าพเจ้าจึงมาด้วยกระ
ทรวงมหาดไทยสั่งไปยังจังหวัดกาฬสินธุ์ ว่าเห็นชอบด้วยที่ท่านจะให้สร้าง
ทางจากยางตลาดไปเชื่อมขอนแก่น เพื่อเชื่อมจังหวัดกาฬสินธุ์ซึ่งทางเดิม
เสร็จแล้วแต่ว่าจะต้องพิจารณาดังนี้ ๑. งดสร้างทางสายกาฬสินธุ์–
สกลนครลง หรือว่าจะเอาทางสายขอนแก่น ข้าพเจ้าจึงกลับไปจังหวัดไป
หาข้าหลวง ข้าหลวงกาฬสินธุ์ได้ตอบจึงมาหาดไทยว่าของดสร้าง
สายขอนแก่น–สกลนครไว้ก่อน โดยสร้างสายยางตลาดขอนแก่น เพราะ
กาฬสินธุ์เป็นจังหวัดที่ถูกยึด เป็นจังหวัดที่ถูกตั้งอยู่ในระแวกเขา จึงไกยุ่ย
ไปครั้งหนึ่ง เราจำเป็นจะต้องหาทางออก ทางออกทางหนึ่งนั้นอ้อมหลังจัง
หวัดมหาสารคามแล้วมายังบ้านไผ่แล้วจึงจะขึ้นรถไฟ ระยะทาง ๑๑๐ กิโล
แต่ถ้ากาฬสินธุ์มายางตลาด ๑๒ กิโล ยางตลาดไปขอนแก่น ๑๐ กิโล
เป็น ๗๐ กิโล ทางที่เสร็จไปแล้วรวม ๒๔ กิโล เหลืองทางอยู่อีก ๔๐
กิโลกว่าเท่านั้น ขอให้พิจารณายกฐานะนี้ จังหวัดตอบขึ้นมาถึงกระทรวง
มหาดไทยก็ยอมกว่าพิจารณากับกระทรวงคมนาคมแล้ว ให้ไม่ได้ขัดกับ
คำสั่งของกระทรวงมหาดไทยสั่งไปในสายกาฬสินธุ์–สกลนคร พอทาง
จังหวัดตอบขึ้นมาก็ให้ไม่ได้ ฉะนั้นข้าพเจ้าสนับสนุนเพราะเกี่ยวด้วยประ
โยชน์ของประชาชนหลายจังหวัดไม่ใช่จะเพาะจังหวัดข้าพเจ้า มหาสาร

กาฬสินธุ์มาขอนแก่นได้เพื่อจะได้ผ่านสถานีรถไฟสารคามและกาฬสินธุ์ได้เป็น

สายสำคัญมากซึ่งจะพุ่งเข้าสู่ตะวันออกเฉียงเหนือ และต่อเชื่อมกับมุกดาหาร สุวรรณเขตซึ่งเป็นของอินโดจีน เมื่อเปิดทางสายนี้สินค้าซึ่งอยู่ระแวกชุมทางนั้น จะหลั่งไหลสู่เส้นทางรถไฟนี้ จะทำให้ประชาชนในระแวกนั้นได้กระตือรือร้นในการประกอบการทำมาหากิน เช่น สวนครัว เลี้ยงสัตว์ เวลานี้สัตว์และข้าวของจังหวัดกาฬสินธุ์ ต้องส่งมายังรถไฟบ้านไผ่ทำให้เสียประโยชน์ของชาติไปมาก สุดท้ายนี้กระทรวงคมนาคมได้ตอบข้าพเจ้ามาอีกดังนี้ว่า เห็นใจบ้างได้ยอมให้เงินก้อนหนึ่ง เป็นจำนวน ๓๔,๐๐๐ บาท ไม่ใช่ ๔๐,๐๐๐ บาท สำหรับการบูรณะทางสายนี้ ซึ่งโยชาจังหวัด จะเป็นผู้พิจารณาทำให้ในเงินจำนวนสามหมื่น ๔ พันนี้ ข้าพเจ้าคิดดูแล้วสำหรับทาง ๔๘ ก.ก. กับอีก ๔๒ ก.ก. จากกาฬสินธุ์ไปท่านคิดอย่างไร และถ้าท่านมุ่งให้เกิดประโยชน์จริง ๆ แล้วก็ควรที่จะพิจารณาให้ความเป็นธรรมบ้าง คือขอให้คิดถึงทาง ๑๒๐ กับ ๔๐ ก.ก. มันมีความเหลื่อมล้ำต่ำสูงกันอย่างไร ข้าพเจ้าขอรับรองว่าที่ท่านสมาชิกเสนอมานี้เป็นความจริง ข้าพเจ้าใคร่ขอความกรุณาจากท่านกรรมาธิการ เพราะเหตุว่าทุก ๆ นัดทุก ๆ ครางข้าพเจ้าก็ยกมือให้ท่านเสมอมา แต่ในเรื่องนี้ข้าพเจ้าก็จะต้องช่วย เพราะเหตุว่ามันเป็นประโยชน์แก่จังหวัดของข้าพเจ้าและอีกหลายจังหวัด และก็อยู่ระยะเวลาเพียง ๓ เดือน ในทาง ๔๐ กิโลนี้ ถ้ามีเงินเหลือแสนสองแสนแล้วก็จะได้รีบขุนดิน เมื่อทำแล้วแล้วนี้รถยนต์ก็จะเดินมาถึงบ้านไผ่ได้ทันที แล้วทำให้ค้าขายเปลี่ยนในการขนส่งหรืออะไรต่ออะไรถูกลงกว่ากันเยอะมาก และก็ยังเป็นการลดค่าครองชีพของพลเมืองได้อีกประการหนึ่งด้วย ท่านจะใจดีใจดำไปได้อย่างไร ข้าพเจ้าเห็นชอบในข้อที่ว่า ถ้าเป็นจังหวัดของท่านกรรมาธิการก็เอาได้เอาได้ แต่ส่วนจังหวัดอื่น ๆ ไม่ได้ ท่านได้โปรดนึกดูถึงชาวหัวเมืองบ้าง ถ้าหากว่าท่านนึกถึงชาวภาคอีสาน ซึ่งอยู่ในทางที่แร้นแค้นแล้ว

เมื่อท่านไปทำถนนให้ข้าพเจ้าจะได้จำรักษาไว้ที่หัวถนนว่า มีใครบ้างที่เห็นด้วยกันในการนี้จะได้เป็นบุญเป็นกุศลไว้ในกาลข้างหน้า และเมื่อท่านผ่านไปข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างมากว่าท่านจะได้รับการรับรองอย่างเต็มที่

ร.ท. จงกล ไกรฤกษ์ กรรมาธิการ : กรรมาธิการขอแสดงความขอบคุณที่ท่านได้พยายามในส่วนที่จะเป็นคุณประโยชน์แก่ส่วนรวม แต่อย่างไรก็ดีเราก็ได้พยายามให้ท่านด้วยเหตุผลอย่างดี แต่กรรมาธิการก็ไม่รู้ว่าจะไปตัดเอาอะไรมาให้ท่านดี มีน้อยให้น้อยมีมากให้มาก ที่นี้มีสามหมื่นก็ให้สามหมื่น แล้วข้าพเจ้าขอเรียนต่อไปในเรื่องทางอีกทีคือว่ามันเป็นทางตั้ง ๔๐-๕๐ กิโล กิโลละ ๑๕๐,๐๐๐ บาท เพราะฉะนั้นข้อข้องใจมันก็มีเพราะเรามีเงินจำกัด เพราะว่าเคยวันของมันแพง เงินมันก็มีจำกัด เพราะฉะนั้นจึงขอพูดอย่างเก่า คือขอให้เป็นปีหน้า คือปี ๒๔๙๒ ก็ขอให้ท่านได้โปรดติดต่อกับรัฐบาลแล้วสำหรับปีนี้มีเงินจำกัด

๑๗.๐๐ น.

นายโสภณ สุภะธีระ (ขอนแก่น) : ความจริงข้าพเจ้าขอขอบคุณท่านกรรมาธิการเป็นอย่างมากที่ได้กรุณาชี้แจงอย่างน่าเห็นอกเห็นใจมาก แต่แม้กระนั้นก็ตาม ข้าพเจ้ายังมีข้อติดใจอยู่บางประการ ที่ท่านกรรมาธิการชี้แจงแล้วข้าพเจ้าเห็นว่ามันไม่น่าจะเป็นเช่นนั้น ประการแรกยอดว่าตัดให้ไม่ได้ เพราะรายการมันติดตัวความจริงถ้าท่านกรรมาธิการได้ฟังคำอภิปรายของท่านผู้แทนจังหวัดกาฬสินธุ์เมื่อกี้ นี่ยันแล้วน่าจะตัดได้ มีรายการอยู่รายการหนึ่ง การก่อสร้างทางสายสกลนครมากาฬสินธุ์ ทำไมท่านไม่ตัด ท่านเชื่อเจ้าหน้าที่ว่าสำคัญกว่าท่านจึงไม่ตัด แต่ความจริงกาฬสินธุ์ – สกลนครนั้นไม่สำคัญเท่ากับยางตลาดหมาขอนแก่นทำไมข้าพเจ้าถึงกล่าวเช่นนี้ เพราะพวกเราเป็นเพื่อนบ้านกัน ข้าพเจ้าจะได้ความรู้

สงค์ตัดผลประโยชน์ ของจังหวัดสกลนคร ที่จะได้รับแล้ว มอบให้จังหวัดข้าพเจ้า ที่ข้าพเจ้ากล่าวเช่นนั้น เพราะเหตุว่าแม้ว่าเราจะจ่ายเงินอีก ๒ แสนบาท ไปให้สายสกลนครมากาฟสินธุ์นั้น ผลประโยชน์จังหวัดสกลนคร ไม่ได้รับผลประโยชน์อะไรเลยทางเส้นนั้น สกลนครมากาฟสินธุ์มาขอนแก่นทางจากสกลนครมากาฟสินธุ์มาบ้านไผ่ไกลกว่ามาทางอุดร ที่สร้างนั้นไม่มีความสำคัญ และมีความจำเป็นเมื่อเย็นดังนี้แล้วทำไมท่านไม่ทำข้าพเจ้าเท่ากับให้เห็นกรรมาธิการตัดไม่ได้ตัดได้ทำไมจะตัดไม่ได้ ขอความกรุณาให้ชี้แจงว่าตัดได้ไหมชี้แจงให้ท่านตัดสายสกลนครมากาฟสินธุ์ ๒ แสนบาทตัดได้ไหม ถ้าเพิ่ม ๒ แสนบาทข้าพเจ้าจะสาธุพอใจเหมือนกัน ที่นี้ปัญหาอยู่ที่ว่าถ้าตัดมาให้ข้าพเจ้าแล้วอีก ๒–๓ เดือน งบประมาณก็สิ้นปีจะจ่ายไม่ทัน ข้อนี้ข้าพเจ้าก็ว่าท่านกรรมาธิการนั้นจะเข้าใจผิดในเรื่องวิธีการของการทำงบประมาณ ขอให้กรุณาให้มาเฉพาะเจ้าหน้าที่กรมคลังไม่เหลวไหลก็ใช้ได้ ใช้ได้โดยวิธีการที่ว่าเมื่อจวนสิ้นปีเขาไปก็เอาเงินเข้ามาและคิดประมูลก็ทำได้ วิธีการคลังเขาอย่างนั้นก็หวังใจว่าท่านคงจะกรุณาข้าพเจ้าเห็นเช่นนั้น

นายฟื้น สุพรรณสาร รัฐมนตรี : ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย ๆ ข้าง ๆ ๒ นายเมื่อประมาณให้เหตุผลคิดท่านนายกรัฐมนตรีสั่งว่าให้คณะกรรมาธิการเพิ่มให้และท่านบอกว่าท่านจะเอาเพียงแสนเดียว ๒ คนนั้น คมนาคมว่าอย่างไร ไม่ขัดข้อง คณะกรรมาธิการไม่ขัดข้อง

นายโสภณ สุภธีระ (ขอนแก่น) : ขอขอบคุณรัฐบาลที่ได้กรุณาฉะเพาะอย่างยิ่งท่านกรรมาธิการสำหรับทางกรรมาธิการพอใจข้าพเจ้าไม่คิดใจขอให้ผ่านไป

นายยงยุทธ ติงภพ (อุบลราชธานี) : ผมขอทักท้วงหน่อยเถิด

ผมก็ได้พูด เพราะเหตุว่างบประมาณที่กรรมาธิการพิจารณามานั้นเรียกว่าแต่ละจังหวัดก็เห็นความจำเป็น แต่ก็ว่าจะเพิ่มสายยางตลาดเมากาฟ-สินธุ์ โดยตัดเงินสายจังหวัดสกลนครแล้วผมก็ขัดใจ เพราะฉะนั้นขอให้กรรมาธิการตัดยอดในรายการอื่น

ร.ท. จงกล ไกรฤกษ์ กรรมาธิการ : เรื่องคณะนี้กรรมาธิการจะต้องขอติดต่อกับทางรัฐบาลก่อน

นายเสวิตร เปี่ยมพาศีสานต์ กรรมาธิการ : สำหรับรายการกาฬสินธุ์สกลนคร สองแสนยาทนี้ อยากจะให้ที่ประชุมนี้ได้พิจารณาด้วยในสายกลาง ความจริงในขั้นสายนี้ตั้งไว้สามแสนยาท แต่ขั้นนี้เราตั้งไว้สองแสนเพื่อจะทำงานต่อไป แต่สำหรับรายการที่ขอใหม่นั้นจากขอนแก่นไปยางตลาด ถ้าหากว่าผู้แทนสกลนครจะได้ปรึกษาหารือมกับผู้แทนของท่านเอาคนละแสนจะได้หรือไม่ คือว่าให้ปรึกษาหารือมกันเอาคนละแสนจะได้หรือไม่

นายเจียม ศิริขันธ์ (สกลนคร) : ระยะอย่างไรก็ตาม เรื่องงบประมาณของจังหวัดสกลนครนั้น มีความมุ่งหมายในเรื่องของการจะเปิดสรรพสินค้าที่มีอยู่ในภูเขาพาย ส่งมาทางกาฬสินธุ์ แม้ว่าจะไม่ถึงขอนแก่นก็อยากจะมาถึงบ้านไผ่ซึ่งสำเร็จแล้ว และทางนี้ก็ต้องมือและทำสมบูรณ์เกือบจะเสร็จอยู่แล้ว ถ้าได้เงินสองแสนไป และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมก็ได้ย้อกว่าจะภายในเงินจำนวนนี้ ถ้าหากว่าจะเอาไปเสียจังหวัดสกลนครก็จะขยับเขยื้อนไปมากอีกนานการขนสินค้าที่ขอนแก่นก็มีรถไฟ พูดถึงในด้านเศรษฐกิจนอกจากความเจริญไปเราต้องมาที่อุดรอีกเป็นระยะทางประมาณ ๑๖๐ กิโลเมตร แล้วมาขึ้นรถไฟที่บ้านไผ่ก็ยังดีกว่า ถ้าจะว่าจะมีใครมาเรียกร้องเพิ่มเติมเรื่องที่ทำลายจังหวัดไรก็แล้วแต่ ข้าจังหวัดสกลนครเป็นอันมาก เพราะทางสายนี้ผ่านรายมานานแล้ว

นายกล้าน ทองทวี (กาฬสินธุ์) : สำหรับท่านสมาชิกสกลนคร นั้นก็ได้คัดเลือกมาคณะหนึ่งมาและเคยไปดูการสร้างทางสายสกลนคร –กาฬสินธุ์ และมีความจำเป็นอย่างที่ท่านว่า แต่ว่าสายสกลนคร–กาฬสินธุ์ นี้ได้สร้างมาหลายปี และเวลานี้เฉพาะเขตที่ข้าพเจ้าจากกาฬสินธุ์ –สกลนครนั้นได้โรยหินเรียบร้อยแล้ว สามารถจะใช้รถยนต์ไปถึงได้ ส่วนงานสร้างก็มีโรยหินบางตอนแล้วก็มีงานข้ามห้วยเขา ซึ่งข้าพเจ้านั้นเรียบร้อยแล้ว ที่ได้หินนั้นแสนนั้น ข้าพเจ้าอยากจะขอปรารภปรานอมกันนิดหน่อยเกี่ยวกับเงินเอาคนละแสนเป็นอย่างไร ขอความกรุณา แล้วปีหน้า ๒๔๙๒ ผมช่วยเท่านี้ ผมก็ต้องการที่อยากจะให้พี่น้องชาวสกลนครมาร่วมกันเพราะสกลนคร–ขอนแก่น เป็นทองแผ่นเดียวกัน เวลาแต่งงานกัน คุยพบเกี้ยวไป ข้าพเจ้าก็เห็นใจ เพราะฉะนั้นขอปรารภปรานอมขอคนละแสน ขอความกรุณาเป็นที่พึ่ง

นายเจียม ศิริขันธุ์ (สกลนคร) : ความจริงข้าพเจ้าก็เห็นใจและก็ได้เคยพูดกับผู้แทนจังหวัดกาฬสินธุ์มาก่อนแล้วและเราก็ได้รับหลักการกันก่อนแล้วว่าการไปติดต่อทางกระทรวง เราจะรวมกับทางสายขอนแก่น–สกลนคร โดยข้าพเจ้าเองได้ไปติดต่อและคำนวณด้วยตนเองในทางสร้างทาง ซึ่งโทษที่ข้าพเจ้าต้องเรียนสักหน่อยว่า ข้าพเจ้าก็เคยเป็นผู้รับเหมาทำทางมานาน ในจำนวนเงิน ๒ แสนนี้ ขั้นต้นข้าพเจ้าจะขอปรารภดังนี้ ๓ แสน เพื่อกาฬสินธุ์ สักแสนหนึ่งเพื่อให้สำเร็จในปีนี้ ท่านบอกว่าทางสำเร็จเป็นส่วนมากแล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าพอใจกับการพิจารณาใหม่ ๒ แสน ซึ่งงานนี้กำลังจะสำเร็จอยู่แล้ว และ ~~ส่วนสายที่เป็นใจรับเงินนี้ จังหวัดนครพนมและแถวนี้~~

แม่น้ำของเคยอยู่ จวนจะสำเร็จอยู่แล้ว ๆ ถนนสายสกลนคร – นาแก

เพราะฉะนั้นการแปรญัตติครั้งนี้จึงไม่มี แต่อย่างไรก็ตาม ในเรื่องการจะตั้งเงินทางสายสกลนคร–ขอนแก่นมาให้ทางอำเภอยางตลาด มาให้ขอนแก่นนั้น ถ้าพูดถึงวิธีการทำ ข้าพเจ้าคิดว่ากองทางกำลังทำกันอยู่อย่างรีบเร่งไม่ได้หยุดระยะแล้วไม่ต้องมีพิธีเตรียมการอะไรทีเดียว ทำอยู่ทุกวันทุกคืน ทั้งหล่อท่อและทำสพาน คิดว่าถ้ากรุณา ๒ แสนแล้ว ทางสกลนครก็จะได้รับความสดวกขึ้นอีกเป็นอันมาก รวมทั้งนครพนมด้วย และในระหว่างที่เป็นญาติกันนี้ ข้าพเจ้าไม่ยุติเสีย แต่ในเรื่องนี้ขอ

นายโสภณ สุภาธีระ (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าเองได้ฟังคำอภิปรายของท่านผู้แทนจังหวัดสกลนคร ความจริงข้าพเจ้าเองได้ถือรายเรียนแต่ต้นแล้วว่า การที่แปรญัตตินี้ไม่ได้มุ่งหมาย เห็นแก่ประโยชน์ฉะเพาะส่วนจังหวัดของข้าพเจ้า ความจริงข้าพเจ้าเองก็ได้เห็นอกเห็นใจทางท่านผู้แทนจังหวัดสกลนครเช่นเดียวกันแต่ข้าพเจ้าอยากจะเรียนว่า แม้ว่าสภานี้จะได้อนุมัติเงิน ๒ แสน ยาทให้ในการทำทางจากจังหวัดสกลนครถึงจังหวัดกาฬสินธุ์ไปแล้วก็ตาม แต่ผลที่เกิดแก่ราษฎรนั้น ข้าพเจ้าขอประทานกราบเรียนต่อสภานี้ว่าจะไม่ได้ผลอะไรเลย ที่ข้าพเจ้ากล่าวเช่นนี้ก็เพราะเหตุว่า ขอให้ท่านได้โปรดไปดู ท่านได้เคยดูแผนที่แล้ว ท่านจะเห็นได้ว่ามีทางหลวงแผ่นดินสายหนึ่งที่ยาวยืดที่สุดในภาคอีสาน คือทางหลวงที่เดินจากจังหวัดสกลนครมาถึงจังหวัดอุดรธานี แล้วจากจังหวัดสกลนครไปจังหวัดนครพนมตลอดถึงอุบล ทางสายจากจังหวัดอุดรไปถึงจังหวัดสกลนครนั้นเป็นทางหลวงแผ่นดินซึ่งได้เบิดให้รถยนต์เดินทำการขนส่งมาเป็นเวลาตั้งเกือบ ๗–๘ ปีแล้ว และเป็นทางหลวงแผ่นดินชั้น ๑ ชั้นการยุตโรยหิน เพราะฉะนั้นพูดถึงว่าจังหวัดสกลนครนั้นแม้ว่าจะมีเงินก้อนนี้ขึ้นมาก็ตาม ก็ยังทำไม่ได้ เพราะจังหวัด

สกลนครก็จะไม่ได้รับความลำบากอะไรเลย และแม้ว่าจะได้มาเพื่อทำให้สำเร็จประโยชน์ที่จะเกิดแก่ราษฎรที่จังหวัดกาฬสินธุ์ ก็ไม่มีเช่นเดียวกัน ด้วยเหตุนี้เองจึงขอความกรุณาต่อท่านผู้แทนจังหวัดสกลนครและข้าพเจ้าขอความเห็นอกเห็นใจต่อสภานี้ว่าหากมีการลงคะแนนเสียงโดยไม่มีทางปรารถนาดีปรานอมแล้วก็ขอความกรุณาเห็นอกเห็นใจข้าพเจ้าด้วย ความจริงข้าพเจ้าได้เรียนแล้วว่าข้าพเจ้าเองไม่ได้ทักทำเพื่อประโยชน์ความประสงค์ก็ได้กล่าวเรียนมาแล้วว่าไม่ได้ตัดประโยชน์ของจังหวัดใดจังหวัดหนึ่ง ก็หวังได้ว่ากรรมาธิการแม้ตัดไม่ได้ยอดใดยอดหนึ่งข้าพเจ้าก็พอใจเพียง ๑ แสนก็เอา

นายฟื้น สุพรรณสาร กรรมาธิการ : ตามคำแปรญัตติของท่านสมาชิกนั้นท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมยินยอมให้ตัดยอดค่ายางแอสฟัลต์ ๙ แสน ๖ หมื่นบาท ให้แก่ผู้แปรญัตติไป ๑ แสน

นายโสภณ สุภชีวะ (ขอนแก่น) : กระผมขอขอบคุณรัฐบาลและท่านกรรมาธิการใดกรุณาผู้แทนจังหวัดขอนแก่นและกาฬสินธุ์

นายยงยุทธ พึ่งภพ (อุบลราชธานี) : ในเรื่องการตัดค่ายางแอสฟัลต์ ๙ แสน ๖ หมื่น ต้องคัดค้านกรรมาธิการ ข้าพเจ้าขอคัดกรรมาธิการก็คัดให้ข้าพเจ้าไม่ได้แล้วทำไมวันนั้นถึงคัดได้ ข้าพเจ้าสงสัยเหลือเกินเวลาข้าพเจ้าขอทำไมขอไม่ได้แล้วเพิ่งมาคัดกันเดี๋ยวนี้แพรวะอะไร

นายวงศ์ วีระชาติพลี กรรมาธิการ : ข้าพเจ้ารู้สึกสงสัยวิธีปฏิบัติของกรรมาธิการในขณะที่ข้าพเจ้าเป็นกรรมาธิการด้วยก็รู้สึกว่าจะเกิดความน้อยเนื้อต่ำใจที่ท่านสมาชิกว่าเมื่อกันนั้นแล้ว ๆ มาได้ผ่าน ๆ แล้วทั้งสมาชิกก็ได้มีการแปรญัตติ แล้วถ้าหากว่าทางรัฐบาลยอมให้กันนั้นไปแล้วสมาชิกอีกหลายคนต้องเอาให้ได้เพื่อความยุติธรรมมันต้องเป็นอย่างนั้น ข้าพเจ้ามีความเห็นว่าจะเกิดเป็นเรื่องกันใหญ่ จึงขอเรียน

นายฟื้น สุพรรณสาร กรรมาธิการ : การแปรญัตติและการที่เรามาว่ากันอยู่นี้ เราก็มาว่ากันอีกครั้งหนึ่งเป็นวาระที่ ๒ เพื่อฟังเหตุและผลของผู้แปรญัตติๆ อาจจะชะนะโหวตในสภา เราก็แก้ไขให้ได้เหมือนกัน สำหรับยอดนั้น แต่ที่ว่ากันมา ๒ วัน ๒ คืนนี้มีเหตุผลแต่ไหนนั้น ก็มาว่ากันอีกทีหนึ่ง ส่วนของคุณโสภณ ฯ หรือของคุณกว้าง ฯ นั้นก็แปรญัตติมาทางรัฐบาลก็ไม่ขัดข้อง เห็นใจและเห็นความจำเป็นในการอภิปรายของเขา เราจึงยอมให้เขา คือเราฟังกันด้วยเหตุและผล ขอได้โปรดเข้าใจอย่างนั้น ถ้าหากจะพูดอย่างกรรมาธิการเพื่อข้าพเจ้าคนหนึ่งว่าจะต้องไม่ได้ไปเสียเลยเราจะมาพูดกันทำไม ๒ วัน ๒ คืน มีทางที่จะได้ขอให้ท่านพูดให้ดี ให้ได้เหตุได้ผลให้ตราตรึงใจผู้ฟังได้ มันก็อาจจะได้เหมือนกัน

นายสวน พรหมประกาย กรรมาธิการ : ข้าพเจ้าสงสัยเหมือนกัน ในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นกรรมาธิการคนหนึ่งสงสัยในการที่ว่าโดยมากฝ่ายรัฐบาลซึ่งมีเจ้าหน้าที่เทคนิคจะเป็นกรมทางหรืออะไรก็ตาม เจ้าหน้าที่เทคนิคมักจะกล่าวเสมอว่า แม้จะให้เงินไปทำเท่าไร ๆ นั้น ต้องคำนึงถึงเวลาทำงาน อย่างงบประมาณถ้าจะให้แสนข้าพเจ้าก็พอใจให้เหมือนกัน แต่ว่าท่านเจ้าหน้าที่เทคนิคนั้นเขารับรองท่านแล้วหรือว่าการที่ท่านให้เขาไปแล้ว ทางเทคนิคได้สำรวจแล้วหรือยังว่าเงินจำนวนนี้จะเอาไปทำทันไหม หรือว่าจะต้องส่งคืนให้ไป เราให้ไปแล้วถ้าทำอะไรไม่ได้ผลมันก็ไหม ข้าพเจ้าเชื่อว่าที่รัฐบาลว่าจะตั้งให้เขาในงบประมาณปี ๙๓ ก็หวังว่าเขาทั้งสองนั้นคงพอใจแล้ว ข้าพเจ้าสงสัยว่าเมื่อเราให้เงินไปแล้วทำไม่ได้ ผลสุดท้ายจะเป็นอย่างไร อีกประการหนึ่งที่ว่าสมาชิกทั้งหลายก็ต้องใจว่าตามที่เราให้เขาไปนั้นมีเหตุผลเพียงพอ แต่

เราต้องเอาเวลาเย็นใหญ่ว่า ๓ เดือนจะทำทันไหม ข้าพเจ้าจำได้ว่าเจ้าหน้าที่เท็คนิคกรมทางบอกว่าแม้กรรมาธิการจะให้เงินไปหมื่นหรือแสนก็ตาม แต่เราไม่รับรองในการทำงาน ถึงแม้ว่าท่านหรือข้าพเจ้าจะเอาเงินให้เขาหมื่นแสนเขาก็ไม่รับรอง เงินนั้นจะแหลกเหลวอย่างไรท่านควรจะคำนึงถึงด้วยในฐานะที่เป็นรัฐบาล ข้าพเจ้าขอเรียนถามรัฐบาลว่ารัฐบาลรับรองแล้วหรือยังว่าจะทำทันไหม การให้นั้นข้าพเจ้ายินดีให้เสมอ แต่ขอให้นึกถึงวิธีปฏิบัติการด้วยไม่ใช่ว่าใครขอมาพอใจก็ให้ไปจะมีประโยชน์อะไร ขอให้ท่านได้ไปรคพิจารณาด้วย

ประธานสภาผู้แทน : เรื่องระยะนี้ความเห็นของกรรมาธิการไม่ตกลงกัน นี่ตามข่าวกรรมาธิการต้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน แล้วยืนยันอันนั้นจะมีความเห็นอย่างไร มีอะไรนั้นจะตัดสินลำบาก

นายฟื้น สุพรรณสาร กรรมาธิการ : ในเรื่องนี้ท่านพูดถึงเท็คนิคที่จริงเราเป็นกรรมาธิการไม่น่าจะไต่เถียงอะไรกัน แต่ว่าพูดถึงเท็คนิคหรือเท็คอะไรก็ตามเมื่อเจ้าหน้าที่ทุกกระทรวงทบวงกรมโดยมีรัฐมนตรีเขายอมรับว่าจะไปปฏิบัติให้ ทางคณะกรรมาธิการก็ไม่ขัดข้องอะไรและผ่ายเพื่อนสมาชิกว่า ในฐานะที่ว่าเราเป็นผู้แทนราษฎรด้วยกัน ข้าพเจ้าเองก็เป็นผู้แทนราษฎรซึ่งใครจะมีโอกาสได้ไปก่อนหรือหลังนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าขอให้ผ่านไปจะเป็นทางพิจารณาในแง่หลักและถ้าเราคัดค้านเสียเองแล้วผลที่สุดทั้งหมดจะไม่มีใครได้

ประธานสภาผู้แทน : คืออย่างนี้ ข้าพเจ้าเดือนนี้ข้าพเจ้าอยากจะให้กรรมาธิการมีความเห็นเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเสียก่อน เพื่อปฏิบัติในระหว่างสมาชิกสะดวกขึ้นเป็นให้บ้าง ไม่ให้บ้าง

หลวงอรรถพรพิศาล กรรมาธิการ : คือว่า

ประธานสภาผู้แทน : กรรมาธิการเล่นงานข้าพเจ้าอย่างนี้ก็แย่

หลวงอรรถพรพิศาล กรรมาธิการ : ตามข้อบังคับจะเปลี่ยนหรือไม่เปลี่ยน กรรมาธิการถ้าตกลงกันก็ไม่ได้ ต้องฟังเสียงสภา

ประธานสภาผู้แทน : คืออย่างนี้ ผมคิดว่าวิธีปฏิบัติของกรรมาธิการ คือว่าเดี๋ยวนี้ไม่อยากจะให้เป็นรูปนี้ ความประสงค์ไม่อยากจะเป็นไปในรูปนี้ ไม่อยากจะให้มีขัดแย้งกันแล้ววิธีของแก้ไขกรรมาธิการขอแก้ไขใด้ โดยปกติเป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นกรรมาธิการก็เกิดขัดกัน พูดไม่รู้จักจบกันสักทีเรื่องเย็นอย่างนี้ คือไม่อยากจะให้กรรมาธิการเย็นรูปนี้ ให้ตกลงกันอย่างก็ให้ตกลงไปหรือจะให้ตามประเด็นนี้ไปและต่อไปก่อน ไปตกลงกันเพื่อให้เย็นไปทางใดทางหนึ่ง ประโยชน์ก็ประโยชน์ร่วมกันทั้งนั้น

นายล้วน เวกชาลิกานนท์ กรรมาธิการ : เรื่องนี้มักจะเกิดเย็นยืดยาดไม่เหมาะสมแล้ว เพราะเหตุว่าอยู่ๆ เรื่องนี้กรรมาธิการก็เสมือนเป็นสื่อระหว่างสมาชิกสภากับทางรัฐบาล เมื่อเรารับหน้าที่ไปจากสภานี้แล้วก็จำเป็นต้องไปพิจารณาตามมติโดยยายที่รัฐบาลมอยให้ไปทำ เมื่อคณะกรรมาธิการรับงานแล้วก็มีสิทธิของรัฐบาล คือทางรัฐบาลส่งเจ้าหน้าที่ไปทำการพิจารณาด้วยทุกรายการ ว่ารายใดควรจะตัดได้ รายการใดควรจะให้แก่ผู้ประญัตติไปได้ก็ต้องซักซ้อมไต่ถามเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลทุก ๆ กรม ทุก ๆ กระทรวง ด้วยความพินิจพิเคราะห์อย่างดี แล้วต่อมากรรมาธิการเองก็ไต่ถามเจ้าหน้าที่แล้วว่าทุกรายการที่ทำไปนั้นตัดไม่ได้ คณะกรรมาธิการชุดนี้มีความประสงค์และยินดีจะให้ตามคำแปรญัตติของสมาชิกทุก ๆ ท่าน และโดยที่ให้ไปไม่ได้ โดยเหตุที่เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลยังไม่พร้อมที่จะดำเนินการหรือปฏิบัติงานตามที่แปรญัตตินั้น คณะกรรมาธิการเห็นว่าเป็นสิทธิของเขาอย่างนี้ แล้วเขาก็รับรองรัฐบาลก็ยอมรับว่าจะ

ให้เงินจำนวนนั้นแก่ผู้แปรญัตติ แต่อย่างไรก็ตามเมื่อสมาชิกเจตนาต่อจังหวัดของตนทุกท่านแปรญัตติมามากมายยกใหญ่ ถ้าให้ผู้ใดผู้หนึ่งก็โปรดพิจารณาคิดดูให้ทั่วไป แต่กรณีเช่นนั้นแล้วไม่ใช่เรื่องของกรรมาธิการชุดนี้จะวินิจฉัยและไม่ใช่เรื่องของรัฐบาล คงเป็นสภาวินิจฉัยว่าจะให้เงิน ๑ แสนบาทแก่ผู้แปรญัตติหรือไม่ เพราะฉะนั้นขอท่านได้โปรดกรุณาให้สภาวินิจฉัยเถอะ

๑๗.๒๕ น.

นายโสภณ สุกธีระ (ขอนแก่น) : ที่ท่านกรรมาธิการกรุณาชี้แจงเมื่อกี้นั้น ความจริงเป็นการถูกต้อง ข้าพเจ้าเองก็ไม่ได้ขัดข้อง แต่ก่อนที่จะลงมติข้าพเจ้าใคร่ขอความกรุณาตั้งข้อสังเกตสักเล็กน้อยว่าท่านสมาชิกหลายท่านได้อภิปรายแต่แรกแล้วว่า เราเป็นสมาชิกอุตส่าห์ไปแปรญัตติเหน็ดเหนื่อยเท่าไร เมื่อมาถึงขั้นสภาแล้วเราไม่มีโอกาสได้อะไรเลย แล้วยังเอาญัตติของข้าพเจ้าเป็นรายแรกคือว่าเป็นนิมิตรอันดีของพวกเราว่าข้าพเจ้าได้แล้วยังมีหน้าท่านอาจจะมีโอกาสได้ ถ้าไม่ได้ก็เป็นนิมิตรบ่งหน้าไม่ได้ก็ไม่มีเจตนาอะไร แล้วรัฐบาลกรุณาคัดท้อนให้นี่เป็นงบไม่กระทบกระเทือนแก่การบำรุงท้องที่จังหวัดใดจังหวัดหนึ่ง เพราะฉะนั้นในลงมตินี้ข้าพเจ้าขอความกรุณาได้เห็นอกเห็นใจรัฐบาลและเพื่อนสมาชิกทั้งหลายทุกท่าน ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติ ผู้ใดรับรองโปรดรับรองด้วย

ประธานสภาผู้แทน : คุณโสภณเขียดอภิปรายแล้วขอลงมติไม่ได้ ไม่เป็นอันลง ให้ต้นอื่นอภิปรายต่อไป

๑๗.๒๗ น.

นายเพียร ราชธรรมนิเทศ (ประธุมธานี) : งบประมาณเรานี้ได้ว่ากัน ๒ วันกว่าแล้ว แล้วก็เรียบร้อยมาตลอด แต่ทว่าตอนนี้ข้าพเจ้า

กลัวว่าเรื่องจะล่มเมื่อจอด ทั้งนี้ก็ไม่ใช่อะไรอื่น คือว่าท่านนายกรัฐมนตรีด้วยความกรุณาความเห็นอกเห็นใจ ดังที่มีผู้กล่าวมานั้น ท่านมีความประสงค์จะให้แล้วเสร็จหนึ่ง แล้วให้ที่แรกที่นี่ของจังหวัดนี้ ความจริงจังหวัดขาดแคลนหน่อย งานเก่าก็ไม่เสร็จ เพราะฉะนั้นขอให้เสร็จ ถ้าหากว่าเดาทางนี้แสนหนึ่ง ทางโน้นแสนหนึ่ง ก็ไม่เสร็จทั้งสองฝ่าย เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าอย่างไรก็ตามผู้แทน ๒ จังหวัดก็ได้ความกรุณาของรัฐบาลว่าท่านจะช่วยเหลืออยู่แล้ว และทั้งเวลาเดียวกันนี้ก็ได้ความเห็นอกเห็นใจจากกรรมาธิการและจากสมาชิกสภาผู้แทน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าอยากจะขอวิงวอนท่านได้รับกู้ควันเช่นนี้แล้วขอวิงวอนให้ท่านระงับใจไว้ เดาไว้ทั้ง ๒๘๙๒ บางทีจะได้ดีกว่านี้แล้วสมาชิกพวกนี้ก็ยินดีช่วยท่าน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าอยากจะขอร้องให้ท่านแสดงน้ำใจอันกว้างขวางว่าไหน ๆ ท่านก็ได้รับเจตนาดีของรัฐบาลแล้ว เพราะฉะนั้นขอให้ระงับอีกสักอีกใจหนึ่ง เพราะว่างบประมาณนี้ผ่านไปแล้วโดยเรียบร้อย

๑๗.๓๐ น.

ร.อ. ประเสริฐ สุดบรรทัด (สระบุรี) : ผมต้องขอประทานโทษที่ต้องลงจากยัลลังก์ก็ในฐานะที่ขอแปรญัตติไว้ โดยเหตุที่ในกองทางนี้ตามข้อ ๘–๙ ข้าพเจ้าได้แปรญัตติเอาเงินทางหลวงแผ่นดิน ๒ แสน แล้วทางจังหวัด ๓ หมื่น แล้วอีกแสนหนึ่งเป็นค่าบำรุงทาง รวมสามแสนสามหมื่น ข้าพเจ้าได้แปรญัตติไว้ขอสร้างทางที่จังหวัดสระบุรีซึ่งเป็นเมืองที่โลกเขาลืมแล้วไม่เคยมีในหน้า ๔๐๖–๔๐๗–๔๐๕ ทั้งๆที่สระบุรีเป็นเมืองยุทธศาสตร์และเป็นเมืองลดค่าระวางซึ่งไม่ได้ตั้งไว้เลย มีไปหลงแต่บำรุงท้องถิ่นที่เป็นเมนลายซึ่งข้าพเจ้าก็ได้ขัดค้านแล้วในกรรมาธิการ แต่ข้าพเจ้าก็เมื่อยากจะพูดอะไรมาก แต่เพราะเหตุว่าหน้าที่ยังคงมีข้าพเจ้า

ขอร้องต่อกรรมาธิการแล้ว ท่านก็เห็นใจอยากจะให้และข้าพเจ้าก็พอใจได้เห็นพฤติการณ์ที่กระทำอยู่นั้นนั้น หน้าที่ของกรรมาธิการก็รู้สึกว่าชอบกลอยู่ก็ต้องลงมา แล้วการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารข้าพเจ้าก็วิงรถมาตั้งแต่วันนั้น พูดไม่เหมือนพูด ข้าพเจ้าได้จากประธานกรรมาธิการเป็นเงิน ๑๗,๒๒๔ บาท ท่านยอกว่าเข้าก่อนให้มาแล้วให้ยืมคืนไม่ได้ ถ้ามีลูกให้ลูก ข้าพเจ้าแปลกใจว่าคืนไม่ได้แล้วทำไมคืนได้มา ข้าพเจ้าขอร้องว่าอย่างนี้ ที่ดินของข้าพเจ้า ๕ แสนซึ่งกระจายประมาณ ๓ แสน ๓ หมื่น ถ้าให้ข้าพเจ้าขายเพียง ๑๗,๒๒๔ แต่ทางขุนลอยากจะได้เมื่อคืนข้าพเจ้ายังสละให้เลย ที่แปรญัตติมานั้นในปี ๒๔๙๒ ที่รับรองก็ไม่ได้รับรอง แล้วที่ท่านประธานกรรมาธิการจะว่าอย่างไร ว่าคืนไม่ได้ เคยวันคืนได้หมด ยางแดสพัสท์ ๙ แสนสัก ๕ หมื่นจะได้หรือไม่ คือว่าสระบุรีได้นิดเดียว

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : ความจริงเรื่องก็มาเย็นที่เรียบร้อย แต่ความผิดของข้าพเจ้าเอง ที่ได้ฟังคำอภิปรายของทั้งสองจังหวัดนั้นแล้วก็ข้าพเจ้าไม่ได้ค่อยสนใจ ว่าจะเป็นกิจการสำคัญซึ่งจะต้องเฉลี่ยกันก็เห็นว่า ๒ จังหวัดนั้นเขาขอมา ก็เห็นว่าน่าฟัง และที่เขายอกว่าทางสันก็เลยปรึกษากับ รัฐมนตรีคมนาคมว่าจะตัดได้หรือไม่ แต่ข้าพเจ้าไม่ได้นึกเลยว่า ไปดึงอย่างคนโน้น ท่านสมาชิกก็ยอกว่า คัดของข้าพเจ้าไม่ได้ ข้าพเจ้าก็ไม่รู้จะทำอย่างไร ก็ยอกว่าจะให้เขาหาเงินกองกลางจากกรมทาง เพราะยางแอสฟัลต์ก็มี เขาไปแบ่งให้สัมมาชิก ๒ จังหวัดนั้นและเมื่อให้ไป ๒ จังหวัดแล้ว และยอกหลาย ๆ จังหวัดก็คงยากจะ[illegible]

แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อเสร็จจากการพิจารณาวาระที่ ๒ ข้าพเจ้าก็ขออนุญาตท่านประธาน ข้าพเจ้าอยากจะชี้แจงต่อท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายว่า ในเรื่องที่มีการประชุมงบประมาณตั้งแต่เมื่อวานนี้ ทางทางรัฐบาลโดยฉะเพาะอย่างยิ่ง ตัวผมนี้ได้มีข้อสังเกตุและได้เห็นความคิดเห็นของท่านสมาชิก ก็รวมได้ความว่าในเรื่องการทางในเรื่องการชลประทานราษฎร์ และในเรื่องเงินเดือนของกำนันผู้ใหญ่บ้าน และอื่น ๆ เหล่านี้ ความจริงทางรัฐบาลก็ได้ตระเตรียมงานอยู่แล้ว เพื่อที่จะทำในงบประมาณปี ๒๔๙๑ ซึ่งในเดือน พฤศจิกายนอาจจะได้เสนอมา กล่าวคือทางรัฐบาลได้เห็นใจเขื่อนอันมาก แต่ก่อนมาเราได้ขัดขวางทาง ซึ่งเขื่อนกลุ่มชนใหญ่ กล่าวคือทางหลวงของแผ่นดินซึ่งมาถึงปลีกย่อยจนกระทั่งถึงประชาชนส่วนย่อย ๆ เช่นอำเภอก็ดี ตำบลบ้านก็ดี แม้จนครอบครัวก็ดีนั้น เราไม่ได้ตั้งงบประมาณไว้ เพราะฉะนั้น ในปีหน้าจึงได้มีการดำริกันว่าจะตั้งงบประมาณในเรื่องนี้ให้มาก กล่าวคือว่า ในเรื่องชลประทานราษฎร์ในปีหน้า และขณะนี้เราก็กำลังได้ตระเตรียม ให้ข้าหลวงประจำจังหวัดให้ไปสำรวจภูมิให้นายอำเภอสำรวจดู และถ้าเรียบร้อยก็ให้แจ้งมายังกระทรวงมหาดไทยและสั่งให้ยิบดีกรมชลประทาน เพื่อจะได้รวบรวม และก็จะได้ตั้งงบประมาณในปี ๒๔๙๒ ให้เป็นจำนวนมาก และนอกนั้นสำหรับทางก็ได้เพิ่มยิบดีกรมทางตั้งงบประมาณ สำหรับสร้างทางหลวง เท่าที่มีโครงการณ์ครบและนอกจากนั้น จะให้ตั้งงบประมาณในเรื่องทางหลวงจังหวัดไปยังอำเภอให้ครบรูป และก็จะงบประมาณไว้จะใช้สักกี่ปี หรือจะรวมเสนองบประมาณปี ๒๔๙๒ คิดว่าเสร็จจากการพิจารณาวาระที่ ๒ แล้วก็จะเรียนต่อสมาชิกผู้มีเกียรติว่า ในเดือน พฤศจิกายน เราจะทำงบประมาณปี ๒๔๙๒ ก็อยากจะขอความกรุณาจากธรรมดาท่านสมาชิกผู้มี

ต้องการถนนสายไหนอย่างแล้ว นอกจากนั้นการชลประทานรายภูร์ของท่านท่านมีความประสงค์อย่างไรอย่างแล้ว ถ้าจะกรุณาเสนอมายังรัฐบาล หรือกระทรวงมหาดไทย หรือยังกระทรวงคมนาคมก็ได้ แล้วเราจะได้รวบรวมพิจารณาพร้อมกับของข้าหลวง และนายอำเภอที่เขาส่งมา เขาจะได้รวบรวมเข้นงบประมาณขึ้น ก็หวังใจว่าเรื่องชลประทานรายภูร์ ในเรื่องทางนี้หน้าเราจะตั้งงบประมาณ ให้มากให้พอกับความต้องการ และความตั้งใจของสมาชิกสภาผู้แทน และยังมีเรื่องอื่น ๆ ที่ผมพูดต่อไปเพราะฉนั้นในเรื่องผิดพลาดตั้งแสนสองแสนเมื่อกัน ผมนึกว่าเวลาอีก ๓–๔ เดือนเท่านั้น เพราะฉะนั้น ถ้าของท่านผู้ใดมีก็โปรดตั้งมา ในงบประมาณปี ๒๔๙๒ ก็มีบ้าง ก็เพิ่งเท่านี้ หวังใจว่าจะเย็นที่พอใจของท่านสมาชิก

นายกว้าง ทองหวี (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานที่เคารพ ถ้าพูดถึงความยุติธรรมแล้ว ข้าพเจ้าที่รู้สึกว่าเย็นผู้เห็นแก่ตัวไป และข้าพเจ้าขอขอบใจท่านนายก ฯ ที่กรุณาตลอดทั้งท่านกรรมาธิการทุกท่านอย่างไรก็ดีเพื่อไม่ให้มีปัญหายุ่งยากเกิดขึ้นหลาย ๆ พวกข้าพเจ้าเห็นแก่ส่วนตัว แต่วิธีการรับรู้ ท่านนายก ฯ พึงด้วยเหตุผล แต่ข้าพเจ้าขอเรียนด้วยจริงใจว่าไม่มีอย่างนั้น เมื่อมีการกระทบกระเทือนเพื่อนสมาชิกซึ่งได้คัดค้านกันตั้งญัตตินี้ก็ขอถอน ไม่เอาแล้ว

สมาชิกในที่ประชุมปรบมือ

นายกว้าง ทองหวี (กาฬสินธุ์) : แต่ขอเรียนสักเล็กน้อยว่าในปี ๒๔๙๒ โปรดได้กรุณาเต็มที่ เท่านี้ก็พอใจ

นายเนื่น เกษสุวรรณ์ (กระบี่) : ในข้อนี้ข้าพเจ้ามีสิทธิ์ในการที่จะตั้งข้อสังเกตุกรรมาธิการได้ แต่รู้สึกว่าตามที่.....

ประธานสภาผู้แทน : ของใหญ่ ๆ จะตั้งข้อสังเกตุไม่ได้ในระยะนี้

นายเนื่น เกษสุวรรณ์ (กระบี่) : ขอประทานโทษ ขอทัง

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ได้ทั้งนั้น

นายเนิ่น เกษสุวรรณ์ (กระบี่) : ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทน : เห็นจะผ่านไปได้แล้ว คือคงเป็นไปตามนั้น ไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง

เลขาธิการรัฐสภา : ๑๐. การรถไฟ ๑๑. การขัดช่องและบูรณะการประปา ของเทศบาลนครกรุงเทพ ๑๒. ค่าขยายสนามบินพาณิชย์ที่ดินเมือง ๑๓. ทุนหมุนเวียนซื้อฝ้าย ๑๔. ค่าสร้างการไฟฟ้าต่างจังหวัด ๑๕. การขัดสร้างประปาต่างจังหวัด ๑๖. ค่าหุ้นยริษัทเดินอากาศจำกัด ๑๗. ค่าจัดการสุขาภิบาลของเทศบาลนครกรุงเทพ

นายเนิ่น เกษสุวรรณ์ (กระบี่) : ก่อนอื่นข้าพเจ้าใคร่ขอทราบว่าคุณสาคร กลิ่นผกาได้มอบเงินลายลักษณ์อักษร ให้สั่งข้าพเจ้าช่วยแปรแทนในกรณีนี้ และคุณสาครก็ได้เดินทางไปพังงา

ประธานสภาผู้แทน : โดยมากเขามอบ ก็มอบให้ผู้รับมอบฉันแทน แต่เผอิญเขาไม่ได้มอบให้ท่านมา ข้าพเจ้าจะต้องสอบถามเจ้าหน้าที่ดูก่อน ในมือข้าพเจ้าไม่มีในขณะนี้ เจ้าหน้าที่ได้บอกว่าไม่ได้รับหนังสือมอบหมายในเรื่องนี้โดยฉะเพาะจากคุณสาคร

นายเนิ่น เกษสุวรรณ์ (กระบี่) : ถ้าเป็นเช่นนั้นข้าพเจ้าจะได้แจ้งให้คุณสาคร ฯ ได้ทราบต่อไปว่าเป็นเพราะเหตุอะไร

เลขาธิการรัฐสภา : ๑๘. ค่าบูรณะโรงไฟฟ้าสามเสน ๑๙. ค่าชดเชยที่ดินบริเวณเพลิงไหม้ในเขตต์เทศบาลนครกรุงเทพ ฯ และเทศบาลเมืองสุราษฎร์ธานี ๒๐. เงินทุนปรับปรุง และฟื้นฟูนิคมทุ่งสีเขียวจังหวัดฉะเชิงเทราและนิคมอื่น ๆ

๑๗.๔๒ น.

~~ประธานสภาผู้แทนราษฎร (นายเชื่อม ไชยนันทน์)~~ ขอปรึกษาที่ประชุมว่า จะรับหลักการ ในบทที่ว่าโดยมีชื่อนั้นว่า ข้าพเจ้าได้แย้งรัฐบาลไว้ ข้าพเจ้าก็

ขอกราบเรียนต่อท่านสภานี้ว่ารู้สึกหนักใจเหลือเกิน ในการที่แปรญัตติอันนี้ รู้สึกว่าจะต้องทรมานกายทรมานจิตต์ใจมาก ทั้งข้าพเจ้าและสมาชิกผู้มีเกียรติ แต่ว่าจำเป็นต้องทำหน้าที่ให้สุดส่วนไปด้วยดี แม้จะได้ผลเพียงไรนั้นก็คือบุพกรรมต่อสภานี้ตามที่ข้าพเจ้าแปลมีความว่าขอแบ่งเงินจำนวนที่คณะกรรมาธิการวิสามัญชุดนี้ ตัดรายจ่ายทุกประเภทไว้ให้นั้นเป็นจำนวนไม่เกิน ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ไปเพิ่มตามส่วนเฉลี่ยเท่าๆกัน สำหรับข้อหนึ่งกับข้อสามที่ข้าพเจ้าแปรญัตติไว้ และนอกจากนั้นก็เพิ่มไปเพิ่มเงินสำหรับบำรุงทางคือ บำรุงทางต่างไปสำหรับกรมทาง ด้วยอีกหนึ่งส่วนหนึ่งทั้งนี้จะปรากฏอยู่ในหน้า ๓. คำแปรญัตตินั้น ในเรื่องนี้ทางคณะกรรมาธิการก็ได้ชี้แจงต่อข้าพเจ้าว่า ในระหว่างที่กำลังแปรญัตตินั้นยอกว่าจะทำตามที่ข้าพเจ้าแปรญัตตินี้หาได้ไม่ เพราะไม่ทราบว่าจะตัดอะไรไปบ้าง และเมื่อตัดแต่ละรายการ และรวมทั้งหมดแล้วรายการนั้นจะไปใช้จ่ายอะไรไปเพิ่มไปลดต่างๆยังไม่ทราบ แต่ข้าพเจ้าขอต่อลองว่าข้าพเจ้าจะได้ขอสงวนไว้อภิปราย ในสภาทางกรรมาธิการก็ได้ตั้งลงและก็ได้มีรายงานของคณะกรรมาธิการตั้งที่ปรากฏอยู่นั้น คำว่าเพื่อไปเพิ่มให้ตามข้อแปรญัตติข้อ ๑ และข้อ ๓ นั้นหมายความว่า ข้อ ๑ และข้อ ๓ ของข้าพเจ้าที่ได้แปรญัตติไว้ข้อ ๑ มีว่า ก. เพิ่มให้แก่กระทรวงศึกษาธิการสำหรับปลัดศึกษาธิการอำเภอชั้นตรี และสำหรับข้อเพิ่มอัตราศึกษาธิการจำเภอประจำกอง แล้วก็ในข้อ ข. ให้กระทรวงศึกษาธิการ สำหรับเงินค่าใช้จ่ายที่เป็นของกรมสามัญศึกษา และอุดหนุนโรงเรียนราษฎร์ และโรงเรียนฝึกหัดครูประถม และในข้อ ค. สำหรับกระทรวงมหาดไทย สำหรับเป็นค่าใช้สอย ของกรมมหาดไทยเพื่อใช้เป็นเงินอุดหนุนให้แก่ตำบลผู้ใหญ่บ้านและสารวัตรกำนัน และในข้อ ๓ นั้นหมายความว่าให้จ่ายเงินไปเพิ่มในการซ่อมประสานราษฎร์ ในการนี้ข้าพเจ้าจะต้องมีรายชื่อจำนวนไว้ ข้าพเจ้าได้สืบสวนรวบรวมอยู่

แล้วว่า ในเรื่องที่จะบำรุงอุดหนุนกำนันผู้ใหญ่บ้านกันนั้น รัฐบาลนี้และกรรมาธิการนี้ก็ได้รับรองมาแต่เมื่อคืนนั้น และในวันนี้ก็ว่าจะได้ตั้งไว้ในปี พ.ศ. ๒๔๙๒ ให้ทั่วขึ้น และในปีนี้ก็ได้เพิ่มให้ตามส่วน เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วเพื่อจะได้เป็นการตัดเวลา ข้าพเจ้าก็ไม่ติดใจในเรื่องนี้ ในส่วนอันที่เกี่ยวกับการที่จะไปบำรุงการชลประทานราษฎร์นั้น ท่านนายกรัฐมนตรีก็ได้ชี้แจงแล้วว่าในปี พ.ศ. ๒๔๙๒ ซึ่งจะได้เสนองบประมาณเข้ามาในเทศบพฤศจิกายนนั้น จะได้จัดให้เป็นการสมส่วนกับภูมิภาค ซึ่งท่านจะให้มากกว่านั้น และก็ได้ให้สมาชิกในสภานี้ได้มีโอกาสได้ร่วมเสนอนั้น ข้าพเจ้าก็รู้สึกเป็นที่พอใจจึงไม่ขออภิปรายอีก และในส่วนอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการบำรุงทางนั้นก็เป็นส่วนสำคัญมาก เพราะในสมัยที่ท่านเป็นนายกรัฐมนตรีนั้น เมื่อได้นับย้อนถอยหลังไปถึง ๔ ปีแล้วท่านจะเห็นได้ว่าท่านได้สร้างทางไว้มาก และบัดนี้ก็ได้ปรากฏว่าได้มีการเสื่อมโทรมลงไปอย่างที่น่าจะเป็นอันตราย และไม่เป็นที่ปลอดภัย เพราะฉะนั้นจึงเป็นที่เสียดายมาก ซึ่งเมื่อพูดกันแล้วก็จะเข้าในหลักที่ว่า เมืองไทยนี้แต่จะสร้าง แต่การบำรุงนั้นมีน้อยที่สุด เหมือนอย่างสร้างบ้านเรือนก็มีการบูรณะน้อยที่สุด อย่างข้าพเจ้าได้เคยถามกรมทาง และได้เคยติดต่อกับเจ้าหน้าที่มาแล้ว ก็ว่าเงินบำรุงทางนี้เมื่อได้สร้างไปแล้ว ก็ไม่มีการบูรณะเลย และเมื่อจะคิดเฉลี่ยถึงค่าบูรณะแล้ว ก็จะได้เป็นว่าสร้างไป ๑ บาท บำรุง ๑๐ สตางค์ ในสิบสตางค์นี้เราจะต้องจ่ายค่าคนงาน และค่าคนถางถนนก็หมดแล้วดังที่ปรากฏนั้น เพราะฉะนั้นเราจึงหาถนนดี ๆ เรียบร้อยไม่ได้ เพราะฉะนั้นอันนี้ข้าพเจ้าจำเป็นจึงขอร้อง กับอีกข้อหนึ่งในเรื่องเกี่ยวกับกระทรวงศึกษาธิการ ศึกษาธิการประจำกิ่งและสำหรับเงินอุดหนุนเรียนราษฎร์ที่ข้าพเจ้าแย่นั้นข้อแรกสมัยมาถึงว่าข้าพเจ้าจะขอเงิน

โปรดกรุณาด้วยเพราะเย็นพะยานได้คือรายจ่ายสามัญประจำปีกฎหมาย
ตั้งไว้เดิม ๖๗๙,๕๙๘,๔๑๗ บาท กรรมาธิการตัดไปโดยรายละเอียด
อื่นๆ ข้าพเจ้าจะไม่กล่าวที่นี่จะยืดยาว คงตั้งใหม่ในกฎหมายประกอบกัน
๖๗๘,๙๒๗,๑๐๙ บาท ก็เย็นอันตัดรายได้ ๖๗๑,๓๐๖ บาท อันนี้เย็น
รายจ่ายประจำซึ่งจ่ายตามรายรับมาตรา ๓ ในข้อนี้ข้าพเจ้าจะขอแปรญัตติ
ให้แก่กระทรวงศึกษาธิการ ที่นี้มีปัญหาว่าในกระทรวงศึกษาธิการนั้น
ได้ตัดอะไรรายได้อย่างในกระทรวงศึกษาธิการได้ตัดไว้คงนั้น ยอดกระทรวง
ศึกษาธิการตามหน้า ๔๖๒ตั้งไว้เดิม๘๙,๒๔๐,๔๘๔บาท กรรมาธิการ
ได้ตัดเลียตามรายละเอียดของกรมกองต่าง ๆ คงตั้งไว้ ๘๘,๒๖๖,๗๐๔
บาท คงตัด ๙๗๓,๗๘๐ บาท การตัดเช่นนี้ตัดออกจากทุก ๆ กรมใน
กระทรวงศึกษาธิการเย็นส่วนมาก คือในยอดเงินเดือนได้ถูกตัดเย็นต้น
ว่าสำนักงานปลัดกระทรวง กรมการศาสนา และปลัดกระทรวง นอกจาก
นั้นก็มีตัดรายการอื่น ๆ ซึ่งจะชี้แจงเย็นการยืดยาว กระทรวงศึกษาธิการ
ได้ตัดเงิน ๙ แสน และโดยฉะเพาะอย่างยิ่งสำนักงานปลัดกระทรวงซึ่ง
เย็นเข้าที่ข้าพเจ้าเสนอนี้เขาตัดรายได้เย็นเงิน ๘,๘๘๐ บาท เพราะเหตุ
สำนักนี้ตั้งไว้เดิม ๑,๑๒๖,๖๖๔ บาท ตัดแล้ว ๘ พันกว่าตั้งไว้ ๑,๑๑๘,
๒๒๔ บาท เมื่อเย็นเช่นนี้ข้าพเจ้าก็ได้พยายามที่จะตั้งกรรมาธิการและ
ถามแล้วท่านก็ยอกเราตัดไม่ได้ เมื่อตัดไม่ได้แล้วแล้วที่ตัดออกไม่ได้เพิ่ม
อันใหม่นี้ยวกอันนี้ หาเหตุผลเสนอต่อสภา ที่ตัดนี้ไม่ใช่ตัดทุก ๆ กรมและ
ในที่สุดยอดเหลือสุทธิก็ยังมีอยู่ตามที่กรายเรียนมาแล้ว เมื่อเย็นเช่นนี้จะ
ทำอย่างไรนี่ปัญหาหนึ่ง อีกปัญหาหนึ่งท่านอาจจะยอกว่าผิดข้อบังคับ
ท่านผู้ทรงเกียรติที่เคารพการผิดข้อบังคับหรือไม่นั้นอยู่ที่สภาฯ สภาของ
เราเย็นสภาที่จะตรวจตนเองการในอย่างมากว่าละไรเย็นประโยชน์แก่ชาติ
บ้านเมืองเราก็ควรที่จะได้ดำเนินการได้ ถ้าจะไม่เย็นประโยชน์ก็พึง

กำหัดออกไป ข้าพเจ้าทำนี้ก็เพื่อประโยชน์คือ ในเรื่องการศึกษาธิการอำเภอข้าพเจ้าจะไม่ยอมกล่าวถึงศึกษาธิการอำเภอชั้นตรี ซึ่งข้าพเจ้ากับกรรมาธิการได้แปรญัตติไว้ได้ แล้วไปเพิ่มอัตราในเวลาสี่เดือน อันนั้นข้าพเจ้าได้ตกลงกับกรรมาธิการแล้ว แล้วเมื่อคืนนี้วันฤดีกาลเกี่ยวกับศึกษาธิการประจำกองอิกเจ็ดคน ข้าพเจ้าก็ได้เสนอไว้ ที่นี้ขอให้ท่านโปรดกรุณาดูว่า เมื่อมีที่ว่างอย่างนั้น สมควรจะให้หรือไม่ ในเรื่องนี้ท่านยอกว่ารัฐบาลไม่ต้องการ แต่ความจริงนั้นผมขอเรียนด้วยเกียรติยศว่า รัฐบาลท่านควง อภัยวงศ์ ก็ต้องการ ขอไปแล้วก็ผ่านไป ในเวลานั้นข้าพเจ้าเป็นเลขานุการรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ ข้าพเจ้าก็ว่าเป็นอยู่ตั้งเดือน ตอนนั้นแล้วทางกรรมการกองกำลังขอตัดออก เพราะฉะนั้นในเล็กคำแหน่งนี้ก็ยังอยู่ เมื่อคืนนี้พูดกันไปต่าง ๆ นา ๆ ว่าจังหวัดไม่มีอย่างนั้น อำเภอไม่มีอย่างนั้น ซึ่งที่จริงก็ไม่มีอย่างนั้นข้าพเจ้าก็ไม่ปาก แข็ง ซึ่งท่านจะลบล้างข้าพเจ้าก็เดียว ก็อยากจะเรียนให้ทราย แต่ไม่ใช่ต่อสู้ ว่ากองอย่างนี้ยังต้องมี ๗ กอง ต้องมีสมุหบัญชี ต้องมีตำรวจสรรพสามิตต์ ถ้าไม่มีก็ต้มเหล้าเถื่อน มีอะไรหลายสิ่งหลายอย่างเช่นนี้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอความเห็นอกเห็นใจจากสภานี้จะโปรดกรุณาหรือไม่ แล้วท่านอาจจะยอกว่ารัฐบาลไม่ต้องการแล้ว ข้าพเจ้าก็ขอปฏิเสธว่าไม่เป็นความจริง ขอความกรุณาท่านรัฐมนตรีว่าการหรือจะเป็นเลขานุการก็ได้ ขอได้โปรดให้ความจริงในข้อนี้ ถ้าหากว่าท่านปฏิเสธไม่ต้องการ ข้าพเจ้าเป็นตัวแทนก็จะนั่งลงโดยทันที ถ้าหากว่าท่านต้องการแล้ว โปรดกรุณาสนับสนุนข้าพเจ้าในคราวนี้ทันที เมื่อท่านยอกว่าไม่มีข้าพเจ้าจะกล่าวข้อยืนยันเพื่อรวบรัดเวลา คือว่าในเรื่องเงินบำรุงทางหลวงนี้ ข้าพเจ้าจะเสียเวลามาก เพราะข้าพเจ้าจะขอพูด

เพราะเงินก็มีเหลืออยู่ เอาเข็ดทำแหน่งเวลาสามเดือนก็ได้ ขอเท็จจริง ก็เห็นแจ้งไม่กี่ยาก แล้วการเพิ่มขึ้นอีกก็ไม่ทำให้งบประมาณเสียดุลยภาพ แต่ประการใด เพิ่มแล้วก็ต่วมรายการเดิม ก็ขอความเห็นใจทั้งรัฐบาล และสภา

พ.ต. ดวง อภัยวงศ์ ประธานกรรมาธิการรายจ่าย : ผมก็เห็นใจท่านชุนคงอยู่มากมายที่เดียว แต่ที่ผมก็อดเห็นใจท่านสมาชิกอื่น ๆ ไม่ได้ ที่ผมยอมท่านชุนคง ทุกคนก็จะชูมือกันสลอนเชียว เพราะฉะนั้นผมขอให้ไม่ได้ ที่ผมให้ไม่ได้เป็นอย่างนี้ ยิ่งพรรคเดียวกันด้วย ต้องกวดขันหน่อย เดี๋ยวจะหาว่าลำเอียง คือว่าที่ท่านชุนคงแปรนั้น ที่คณะกรรมาธิการขัดข้องอย่างนี้ คือ ๑. การแปรของชุนคงเหวี่ยงแห คือว่าคิดไม่เท่าไรเอา ๕๐% คือว่าส่วนท่านชุนมากกว่าเพื่อน แล้วสมาชิกอีกเท่าไรก็ไม่รู้ เพราะฉะนั้นก็ให้อย่างนั้นไม่ได้ แต่ถึงอย่างไรก็ตาม คณะกรรมาธิการได้พิจารณาโดยที่เรียกเจ้าหน้าที่มาขอให้ท่านชุนติดต่อกับเขา เราก็เพิ่มให้ในกระทรวงศึกษาธิการที่ท่านว่าเย็นอย่างนี้ เราตัดทิ้งมากที่โน่นที่นี่ แต่ทว่าเราเพิ่มให้หมดแล้ว ตัดทางซ้ายมาปะทางหลังอะไรอย่างนี้ ตกลงในเนื้อหาเราไม่ได้ตัดอะไรนอกจากตัด ๘ แสน ๘ แสนนี้คืออะไรท่านคงจำได้ คือของสร้างโรงเรียนพาณิชยการ ๓ ล้าน ๕ แสน นี่เราสงสัยว่าจะไปซื้อบ้านผมนังคศิลา ข้าพเจ้าก็ถามเจ้าหน้าที่ว่าทำไมจึงมาตั้งที่เพาะเจาะจง ตัวเลขมันตรงกันจริง เขายอกว่า เปล่า ยังไม่ได้ก๊ะ ก็ถามว่าเอาที่ไหนมา เขายอกว่าไม่รู้ ข้าพเจ้าก็เอะอะใหญ่ ท่านรัฐมนตรีศึกษาก็ทราบ เราตะงงประมาณต้องรู้แน่ว่าตั้งทำไม ตกลง [illegible] ก็ได้ความว่าเขาได้ที่ตรงกันข้ามกับที่ทำเนียบท่านนายกรัฐมนตรี วัง

[illegible] ๘ แสน ก็ยังไม่ได้ ๘ แสนเป็นเงินค่าสละสิทธิ์ ก็เอามาใช้ค่าสิ่งปลูกสร้างไม่ได้ คือนั้น

มันเงินลงทุน แล้วเอามาตั้งเบี้ยเงินเดือนอย่างท่านขุนว่าไม่ได้ คณะกรรมาธิการเห็นใจกระทรวงศึกษาธิการก็เลยเพิ่มให้อีก ๓๓ ตำแหน่ง อย่างที่ว่าเพื่อให้พอใจ เพื่อให้ได้แสนหนึ่ง ส่วนสมาชิกอื่น ๆ ก็พอใจ จนกระทั่งท่านรองประธานเองจะเอาถนนให้ได้ ก็ยอมว่าเห็นใจเหมือนกัน โดยเหตุโดยผลเมื่อสำคัญเหตุผลแล้ว ของท่านรองประธานก็น่าจะได้ เงินกู้ของท่านรองประธานเงินกู้ ๘๒ ล้าน ข้าพเจ้าตัดได้ทั้งหมด ๑ หมื่น ๗ พันกว่าบาท ผมจำไม่ได้ ๑ หมื่น ๗ พันแน่ ๆ แล้วก็ให้ม้าหลวงอรรถพร ฯ ซึ่งเย็นกรรมาธิการก็จะเอา แต่ทีนี้พอท่านรองประธานพูดไปพูดมาผมก็ยอกว่าหลวงอรรถพร ฯ อย่าเอาเลย ถนนของคุณหลวงรอก่อน ให้ท่านรองประธานก่อน ไหน ๆ อุตส่าห์ยากหน้ามาแล้ว เราเองเย็นกรรมาธิการหลวงอรรถพร ฯ ก็ยอม แล้วผมก็ให้ไปแล้วส่วนอื่นก็ให้ไปตามส่วน ที่เราตัดได้ทั้งหมด ๒ ล้าน ถ้าให้ขุนคง ฯ ๑ ล้าน คนอื่นก็แย่ สภาก็เกิดอลเวงใหญ่ เพราะฉะนั้นขอให้สภาทรายผมขอเรียนอย่างนี้ แต่ทางเจ้าหน้าที่เองก็ตามว่าไปไม่ได้ทุกอัน ถ้าไปได้ถ้ามีส่วนเราเจียดมาได้ทุกที แต่เขายอกว่าเจียดไม่ได้ที่หลังเขายอกว่าเจียดได้ก็สุดแล้วแต่สภาข้าพเจ้าก็หมดปัญญา เพราะฉะนั้นขอให้รัฐบาลเห็นใจข้าพเจ้าทุกคนอยากจะได้แต่ว่าเราก็แบ่งตามความจำเป็น ส่วนใหญ่แล้วมีเป็นอย่างนี้ ขอเรียนว่าอยากจะให้อย่างท่านนายกรัฐมนตรีว่ารอเอาปีหน้าก็แล้วกัน

ขุนคงฤทธิ์ศิลปกร (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้านั้นโดยปกติก็ไม่อยากจะต่อสู้กับท่านหัวหน้า ข้าพเจ้าในฐานะอยู่ในพรรคเดียวกัน แต่ว่าข้าพเจ้าจำเป็นต้องชี้แจงบ้าง ท่านหัวหน้าอภิปรายนำให้ข้าพเจ้า [illegible]

ใน แต่ว่าข้าพเจ้าอยากจะยืนยันว่าตามที่ท่านประธานกรรมาธิการวิสามัญได้กรุณาแจงชี้แจงนั้นว่า ถ้าให้รายนี้แล้วก็จะเป็นเหตุให้รายอื่นน้อยอกน้อยใจ ข้าพเจ้าขอเรียนว่าในเรื่องนี้เท่านี้ข้าพเจ้าขอร้องว่าเรื่องแปรญัตติในระยะที่ ๒ แล้วเสร็จจะขึ้นมาตรา ๘ อยู่แล้ว ขืนก็ผ่านไปหมดแล้วจะย้อนไปเพิ่มเติมยกลงไม่ได้ เว้นแต่ว่าในกรณีของข้าพเจ้าที่ว่านั้นมันเป็นเรื่องของการแปรญัตติที่หลัง ข้ออื่น ๆ ในมาตรานั้นทำได้ก็แก้ได้ แต่ส่วนท่านอื่น ๆ ท่านมิได้แปรญัตติดังกล่าวนี้ท่านจะย้อนมาเรื่องทางอื่นก็ไม่อยู่ในระเบียบวาระนี้ แม้นผ่านมาถึงนี่แล้วข้าพเจ้าก็คิดว่าคงจะไม่มีใครที่จะคิดเช่นนั้นแล้ว ข้าพเจ้าเข้าใจว่าเรื่องนี้คงจะมีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติอาจจะได้ช่วยสนับสนุนอีกหลายคน จึงขอยกให้โอกาสท่านอภิปราย

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ กรรมาธิการ : เหตุผลของท่านสมาชิกที่กรรมาธิการไม่สามารถรับคำแปรญัตติได้ก็เพราะผิดระเบียบการแปรญัตติตามข้อบังคับข้อ ๘๐ คือการขอลดจำนวนหรือจะขอเพิ่มรายจ่ายนี้ผู้แปรญัตติจะต้องขอลดเสียก่อน นี่ก็ไม่ได้ขอลดมาอ้างกรรมาธิการซึ่งความจริงผู้แปรญัตตินี้เคยทำมาครั้งหนึ่งแล้วในงบประมาณปี ๒๔๙๘ ซึ่งกรรมาธิการสมัยนั้นก็เห็นว่าไม่ได้เพราะผิดข้อบังคับ ปีนี้ก็ยกขึ้นผิดอีกจึงให้ไม่ได้เพราะว่าผิดหลัก

นายสวด ทองโรจน์ (มหาสารคาม) : ข้าพเจ้าขอให้ผ่านญัตตินี้แปรนี้ไปถ้าใครเห็นชอบด้วยโปรดยกมือ

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ต้องเสนอะไรหรอก เมื่อกรรมาธิการชี้แจงว่าผิดระเบียบของการแปรญัตติ แต่ว่าเมื่อปรากฏมาในรายงานอย่างนี้ก็ต้องให้เจ้าของเขาพูด ถ้าให้ลงมติได้แล้วก็ต้องเป็นไปข้างใดข้างหนึ่ง เพราะฉะนั้นที่เสนอมานี้ไม่ต้องหรอก

นายบุญคุ้ม จันทรศรีสุริยวงศ์ (อุดรธานี) : ข้าพเจ้าว่าไม่เป็นการผิดระเบียบที่ท่านขุนคง ฯ เสนอแปรญัตติ เพราะว่าถ้าผิดก็คงมีการทักท้วงกันในชั้นกรรมาธิการแล้วคงไม่ปล่อยให้ล่วงเลยมาในชั้นนี้ ข้าพเจ้าเห็นควรจะให้มีมติของที่ประชุม ข้าพเจ้าขอกราบเรียนอีกเล็กน้อยว่า ท่านประธานกรรมาธิการรายจ่ายท่านบอกว่าถ้าให้ขุนคง ฯ แล้วแรกที่นั่งอยู่นี้ก็คงจะยกมือสลอนเสียอีก ข้าพเจ้าขอเรียนว่าพวกเราทุกคนที่นั่งอยู่นี้เป็นผู้ใหญ่พอแล้ว ทำงานด้วยเหตุผลไม่ใช่ด้วยอารมณ์ที่ขุนคง ฯ แปรญัตติมานี้ถ้าทางกรรมาธิการจะยืนคำให้แล้วพวกเราก็ยืนคำที่จะให้ทุกคนไม่ใช่ชิงฉวยอย่างใด แต่อย่างที่คุณกว้าง ฯ ที่เสนอมานั้นไม่น่าจะให้จริง ๆ อย่างเหตุผลที่คุณสวน ฯ พูดแล้ว คือเราต้องฟังเจ้าหน้าที่เทศมนตรีเขา นี่ข้าพเจ้าที่เทศมนตรีเขาก็ไม่อยู่เราจะฟังใครเมื่อฟังใครไม่ได้ก็ไม่ควรให้ และถ้าจะโหวตกันแล้วของคุณโสภณ ฯ แพ้แน่ แต่ของขุนคง ฯ นี้ถ้ากรรมาธิการเห็นว่ามีเหตุผลดีข้าพเจ้าก็พร้อมที่จะให้ เพราะฉะนั้นขอให้ทางท่านเจ้าของกระทรวงคือรัฐมนตรีศึกษาธิการว่าท่านต้องการไหมและท่านจะตัดให้ได้ไหม

ประธานสภาผู้แทน : ฟังกรรมาธิการอีกทางหนึ่ง

หลวงอรรถพรพิศาล กรรมาธิการ : ตามข้อบังคับไม่ถือว่าเป็นการแปรญัตติอันถูกต้อง กรรมาธิการก็ได้ชี้แจงแล้วครั้นพิจารณาที่กรรมาธิการพิจารณาอยู่ก็ได้ชี้แจงต่อท่านผู้แปรญัตติแล้ว ว่าการแปรญัตติอย่างนี้ไม่ถูก เพราะเหตุว่ามาขอแบ่งเงิน ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ไม่ยอมตัดเป็นการขอแบ่งขอความกรุณาเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นกรรมาธิการก็ได้พยายามชี้แจงแล้ว แต่ท่านยกว่าท่านจะลงมา กรรมาธิการก็ไม่

~~กระทู้ถามท่านเหล่านี้ก็ได้ [illegible]~~

จะยกเลิกรายกรรมาธิการก็ขอยืนยันว่าไม่ให้แปรญัตติ ถ้าท่านจะว่าเป็น

การแปรญัตติก็เป็นการผิดข้อบังคับไม่มีทางพิจารณาอย่างใด แล้วก็ได้พิจารณาผ่านมาแล้วทั้งนั้น

ขุนคงฤทธิ์สิกษากร (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าก็อนาถใจเหลือเกิน ไม่นึกเลยว่าคำแปรญัตติของข้าพเจ้าเกิดเป็นญัตติปลอมญัตติเก๊ ทั้งๆที่มีผู้รับรองถูกต้องแล้วเป็นระเบียบว่าระดับสภานี้รับแล้วเหตุไฉนจึงเกิดเป็นของเก๊ขึ้นมาได้ ข้าพเจ้าไม่เข้าใจข้อบังคับข้อ ๙๐ ของท่านนั้นว่าอย่างไร แย่ลไม่ได้เรื่องอะไรกันแล้วการแปรญัตตินั้นเดิมทีเดียวข้าพเจ้าจะขอแปรทุกข้อทุกมาตราข้าพเจ้าทำได้ แต่ข้าพเจ้าแปรทุกข้อท่านก็จะนึกว่า ทีนี้ข้าพเจ้าไม่ทำอย่างนั้น เพื่อตัดเวลาทั้งๆก็ไม่มีใครแปรมากมาย ข้าพเจ้าถือว่าสภานี้เป็นสภาออกกฎข้อบังคับ ออกกฎหมายตัดหัวคนก็ได้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอสนับสนุนเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้สนับสนุนข้าพเจ้ามาแล้วขอคุณยุญคุ้ม ฯ

นายโสภณ สุภธีระ (ขอนแก่น) : เมื่อได้ยกเอาข้อบังคับมาพูดถึง กระผมจะประทานพูดสักเล็กน้อย เพราะเหตุว่ามันจะเป็นประเพณีของสภาต่อไป กระผมมีความเห็นพ้องกับทางท่านกรรมาธิการที่ได้กล่าวความจริงการแปรญัตตินั้นข้อบังคับข้อ ๙๐ ซ. ได้ระบุได้ชัดว่า "การแปรญัตตินั้นจะเป็นการตั้งรายจ่ายขึ้นใหม่หรือเพิ่มรายจ่ายต้องระบุหรือชี้ตัวจำนวนอนุญาตข้ายเสียก่อนแล้วต้องตั้งอยู่ในวงเงินที่ขอแปรญัตติ" คือขอตัดเท่าไรขอแปรเท่าไรกันจะได้รู้จำนวนความจริง ข้าพเจ้าก็พรรคเดียวกัน ขอประทานโทษ แต่เพื่อรักษาระเบียบธรรมเนียมอันดีของสภาก็ต้องคัดค้าน คือถ้าอย่างนี้แล้วการแปรญัตติไม่มีประโยชน์ ไปนอนสบายดีกว่าบ้านว่า ข้าพเจ้าขอตัดรายจ่ายตรงประเภทให้เหลือ ๙๐ เปอร์เซ็นต์ ถ้าตัดข้าพเจ้าก็ขอรวบรัดอย่างนี้ทั้งหมดทั้งสิ้น ข้าพเจ้า

คอยรวยเหมือนกันสมัยหน้า คอยรับ เพื่อรักษาประเพณีข้าพเจ้าสนับสนุนกรรมาธิการ

ประธานสภาผู้แทน : ขัญหาเลยถึงข้อยังคับ ก็อยากจะชี้แจงว่าอย่างนี้ คือในนี้เป็นรายงานของคณะกรรมาธิการท้างยประมาณที่สภาได้ตั้งไว้ให้ทำ เพราะฉะนั้นมีอันใดในขณะนี้ที่คณะกรรมาธิการคณะนี้พิจารณาก็ชอบที่คณะกรรมาธิการคณะนี้จะต้องเสนอโดยละเอียด แต่ข้อที่ว่าญัตติที่ควรจะเป็นญัตติหรือไม่ควรเป็นญัตติก็มีข้อยังคับ ก็น่าจะสันสุดที่คณะกรรมาธิการ คณะกรรมาธิการก็เป็นผู้วินิจฉัยและรับพิจารณาในการแปรญัตติเป็นอย่างนี้ แล้วข้อยังคับก็เขียนไว้ชัดอย่างนั้น ที่ใช้กันอยู่นี้ ที่สมาชิกชี้แจงเมื่อกันก็เขียนไว้ชัดเจนเหลือเกิน เรื่องเป็นอย่างนี้ ที่ประชุมจะว่าอย่างไร

นายบุญคุ้ม จันทรศรีสุริยวงศ์ (อุดรธานี) : ข้าพเจ้าว่าไม่น่าจะมีข้อขัญหา เพราะว่าการขอตัดหรือขอแบ่งก็มีความหมายอย่างเดียวกัน คือได้ผลเท่ากัน คือสมมติว่าเงินกรรมาธิการตัดแสนหนึ่ง ขนลงฤทธิ์ขอแบ่ง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ก็จะได้ ๕ หมื่น หรือขอตัด ๕๐ เปอร์เซ็นต์ก็ตัด ๕ หมื่น มีผลเท่ากัน การตัดแบ่งมีความหมายไม่แตกต่างกัน ข้าพเจ้าว่าอย่างนี้

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : ผมก็อีกคนหนึ่งเหมือนกันที่เป็นกลุ่มอิสสระ แล้วคุณบุญคุ้มก็เป็นเพื่อนกลุ่มอิสสระเหมือนกัน และวันนี้ต้องตัดค้านและโต้แย้ง ข้อยังคับต้องเป็นข้อยังคับ กฎหมายต้องเป็นกฎหมาย ถ้าข้อยังคับไม่เป็นข้อยังคับ กฎหมายไม่เป็นกฎหมาย แล้วสมาชิกจะอ่านอย่างนั้นนั่น เมื่อท่านประธานลุกขึ้นแล้วสมาชิกจะยืนนั่ง เสียงประธานสั่งเสียง ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยกับคำว่าขอตัด ขอตัด

จำนวนหนึ่งแล้วไปเพิ่มอีกจำนวนหนึ่ง นี่ตัดก็ตาม แต่เอามาแบ่ง ที่กรรมาธิการยืนยันว่าขอแบ่งไม่ใช่ตัด แล้วถือข้อยังคับแน่นอนทีเดียว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าการกระทำนั้นไม่ถูกต้อง ฝิตข้อยังคับ ไม่ควรอนุมัติ ขอให้ผ่านไป

ขุนคงฤทธิ์ศึกษากร (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้ารู้สึกอึดอัดใจมากขึ้น คือเมื่อกี้นี้ขอแปรญัตติตัดจากแห่งหนึ่งไป แต่เผอิญไม่เย็นไปโดยปกติก็จำเย็นต้องเอาอันนั้นแล้วก็โยงมาพูดอันนี้ ก็ตกลงกันแล้ว ข้าพเจ้าไม่นึกว่าจะไปกันใหญ่โต จริงอยู่ ท่านว่าทำไมไม่ดูข้อยังคับ แต่ข้าพเจ้าไม่ได้พูดเรื่องตัดพูดเรื่องแบ่ง ความประสงค์ของข้าพเจ้าก็เย็นเรื่องที่ว่าผ่านไปแล้ว

นายฮวด ทองโรจน์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานรักษาข้อยังคับ

ประธานสภาผู้แทน : ทั้งนี้ก็ไม่ได้ผิดอะไร

นายฮวด ทองโรจน์ (มหาสารคาม) : เตือนให้ทราบเพราะว่าเสนอขอให้ผ่านอภิปรายไปแล้วมีผู้รับรองถูกต้องแล้ว

ประธานสภาผู้แทน : อภิปรายต่อไป

ขุนคงฤทธิ์ศึกษากร (นครราชสีมา) : เมื่อเย็นอย่างนี้ ข้าพเจ้าก็อยากจะพูดง่าย ๆ ถ้าหากว่ารัฐบาลรับว่าในปี ๒๔๙๒ ตำแหน่งเหล่านี้จะมีกี่ราย คือโดยเฉลี่ยของประมาณใหม่ก็ดี ตลอดจนโรงเรียนรายภูร์ จะได้เพิ่มขึ้น ค่าอุดหนุนโรงเรียนฝึกหัดครู ยืนยันเรื่องร้องไป ข้าพเจ้า ~~ก็ยินดีจะ ขอถอนการขัดข้องของข้าพเจ้าเสียนี้~~

ประธานสภาผู้แทน : แปลว่ารัฐบาลไม่คิดใจในข้อนี้

ขุนคงฤทธิ์ศึกษากร (นครราชสีมา) : เมื่อรัฐบาลรับรอง

ประธานสภาผู้แทน : อย่าให้ไปผูกพันรัฐบาลเลยเพื่อความสงบ

ขุนคงฤทธิ์ศึกษากร (นครราชสีมา) : ไม่ได้ผูกพันอยากจะขอให้รัฐบาลได้เสนอมาประมาณเข้ามา เพราะรัฐบาลเสนอมาอาจจะได้ก็ได้ไม่ได้ก็ได้ เพราะสภาเป็นผู้ตัดสิน กรรมาธิการจะต้องไปแปรญัตติมิได้ผูกมัด แต่อยากจะเห็นว่าที่ข้าพเจ้าแปรญัตตินี้สอดคล้องกับจิตต์ใจของรัฐบาลหรือเปล่า ข้าพเจ้าจะได้รู้จิตต์ใจแล้วข้าพเจ้าจะได้เข็ดๆ เสียที

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ใช่ เป็นปัญหาว่าท่านแปรญัตติถูกลูกเครื่อง คือตัดเท่าไรจะขอแบ่ง ที่นี้ก็เป็นปัญหาเกี่ยวถึงข้อบังคับซึ่งมีปัญหาถกเถียงกันถึงข้อบังคับ ที่นี้ก็ไปถกันยืดยาว แล้วไปผูกพันให้รัฐบาลรับรอง

พล. โท มังกรพรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ: การที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ให้ทางรัฐบาลรับรองนั้น ความจริงเป็นความประสงค์ของกระทรวงศึกษาธิการที่จะตั้งเงินในเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นสำหรับปี ๒๔๙๒ ทางกระทรวงศึกษาธิการจะได้ตั้งงบประมาณไปตามความประสงค์ของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ

ขุนคงฤทธิ์ศึกษากร (นครราชสีมา) : ขอขอบใจ

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าไม่ติดใจ และขอบคุณขุนคงฤทธิ์ด้วยๆ ก็เห็นจะไม่ติดใจ เป็นอันหมดปัญหา ขอให้พิจารณาต่อไป

เลขาธิการรัฐสภา : มาตรา ๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๙ ไม่มีการแก้ไข

ขุนคงฤทธิ์ศึกษากร (นครราชสีมา) : งบประมาณซึ่งจะได้เสร็จสิ้นไปนั้น ข้าพเจ้าขอแสดงความยินดีในและขอชี้แจงสัก ๒ นาที คือว่ารายจ่ายที่ตั้งไว้ในรายงานนั้นเนื่องจากว่า ๔ เดือนจ่ายเสร็จสิ้น ถ้าหากจะตั้งเป็นข้อสังเกตว่าการจ่ายเงินนั้นให้อยู่ในวงงบประมาณรายจ่ายจะใช้กันได้หรือไม่ อีกอันหนึ่งเกี่ยวกับการรถซึ่งข้าพเจ้าแน่ใจว่าแม้แต่การก่อสร้างนั้นจะได้มีตามสัญญาเป็นหลักฐานว่าจะทำให้เสร็จภายในสิ้นปีงบประมาณก็ตาม แต่ว่าในบางครั้งผู้ที่เป็นคู่สัญญาอาจจะผิดพลาดไปได้เพราะฉะนั้น .....

ประธานสภาผู้แทน : ท่านขุน ๆ ของเวลาเดียว คือว่าอย่างนี้ในการพิจารณาวาระที่ ๒ ให้พิจารณาเลียงลำดับมาตราฉะเพาะถ้อยคำหรือข้อความที่แปรญัตติซึ่งสมาชิกผู้แปรญัตติมีผู้รับรองและที่ขอสงวนไว้เปิดอภิปรายในสภาหรือผิการแก้ไขโดยคณะกรรมาธิการเท่านั้น เว้นแต่ที่ประชุมจะลงมติเป็นอย่างอื่น ในข้อนี้ตามระเบียบถือเสร็จสิ้นไปแล้ว โดยวิธีการอย่างนี้ผู้ที่จะชี้แจงในขณะนี้ก็มีอยู่ว่า คณะกรรมาธิการหรือรัฐบาลจะไรไปในทำนองนั้น คือที่เคยกันมา เพราะฉะนั้นเพื่อให้เป็นไปโดยวิธีอย่างนี้ ท่านขุนก็ได้ชี้แจงมาแล้วก็ขอเท่านี้

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : ขั้นการพิจารณาพระราชบัญญัติงบประมาณในการครั้งที่ ๒ จะเสร็จสิ้นลงไปในทางรัฐบาลอยากจะเปิดโอกาสเรียนต่อทางสภานี้ให้ทราบบางประการ กล่าวคือว่าตามที่ได้พิจารณางบประมาณนี้ก็มีเรื่องที่ควรจะเรียนให้ทราบซึ่งทางรัฐบาลยังละเพาะอย่างยิ่งตัวของข้าพเจ้านี้ยังไม่ได้ตอบเมื่อวานนี้ คือไม่มีโอกาสที่จะพูดได้ กล่าวคือได้มีเรื่องถึงการขึ้นเงินเดือนสมาชิกผู้แทนราษฎรเข้าได้ผ่านไป ในเรื่องการขึ้นเงินเดือนสมาชิกผู้แทนนี้ ๆ

เรียนให้ทราบว่า ความจริงนั้นในเรื่องการเกี่ยวกับการเงินพระราช
บัญญัติการเงินหรือเกี่ยวด้วยการเงินแล้ว ตามธรรมดาแล้วก็ต้องเป็น
หน้าที่ของรัฐบาลที่จะต้องเสนอเห็นด้วย แม้สมาชิกสภาผู้แทนจะเสนอ
พระราชบัญญัติเกี่ยวด้วยเรื่องเงิน นายกรัฐมนตรีก็ต้องได้รับความเห็น
ชอบด้วยจึงจะเสนอได้ เพราะฉะนั้นจึงขอเรียนต่อสภาว่า ในเรื่องเกี่ยว
ด้วยการเพิ่มค่าใช้จ่ายของสมาชิกสภาผู้แทนนี้ ทางรัฐบาลนี้ได้มีความ
เห็นด้วยและได้ไปเสนอในคณะกรรมาธิการนั้น เพื่อหมดข้อสงสัยของ
สภานี้และในทางการเหตุผลที่ทางรัฐบาลเห็นชอบในการที่จะเพิ่มรายได้
ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น ทางรัฐบาลนี้ไม่ได้คิดแต่ฉะเพาะว่า
ทางสมาชิกนั้นไม่มีรายได้ที่จะพอกับรายจ่ายเท่านั้นหามิได้ ทางรัฐบาล
นี้ได้มีอุดมคติที่จะขึ้นเงินเดือนหรือที่จะเลื่อนนี้ ก็ต้องยึดอุดมคติอยู่เหมือน
กัน ในการที่เราได้อ่านพระราชบัญญัติไปตั้งแต่ครั้งสมัยรัฐบาลก่อน
นั้น ก็ได้มีการเพิ่มเงินเดือน คือได้ปรับปรุงอัตราขั้นเงินเดือนของข้าราช
การประจำ และในการปรับปรุงเงินเดือนข้าราชการประจำในคราวนั้น
ก็ได้พิจารณากันแล้ว ก็เห็นว่าทางราชการประจำก็ได้มีโอกาสที่จะได้
เลื่อนเงินเดือนเข้าขั้นซึ่งปรากฏในงบประมาณแล้ว เราก็ตั้งงบประมาณ
อีกเป็นจำนวนไม่ใช่น้อย เพราะฉะนั้นก็นับว่าในการที่เราเลื่อนเงินเดือน
ให้มีขึ้นนั้นของข้าราชการนี้ก็เป็นการอุดหนุนข้าราชการประจำให้ได้เงิน
เดือนมากขึ้นประการหนึ่งแล้ว นอกจากนั้นทุก ๆ ปีข้าราชการประจำไม่
ได้ขึ้นเงินเดือน เพราะฉะนั้นคือขึ้นข้าราชการประจำเมื่อมีอัตราเงิน
เดือนส่วนมากก็ขึ้นเงินเดือนทุกปี ไม่เหมือนอย่างแต่ก่อนนั้น ทั้งนี้แสดง
ให้เห็นว่า ข้าราชการที่ขึ้นเงินเดือนและอัตราเงินเดือน และอัตราเงินเดือน

ไม่ได้กำหนดตายตัวขึ้นทุกปี และขึ้น ๑๐ บาทก็มีอัตราคุณ เพราะฉะนั้นรัฐบาลได้ระลึกถึงในการที่จะเพิ่มเงินเดือนนี้อยู่แล้ว ตามพระราชบัญญัติที่กล่าวนั้น ส่วนผู้แทนราษฎรได้ขึ้นอีก เพราะเหตุว่าผู้แทนราษฎรมีอัตราเงินเดือน ๓๕๐ บาท แล้วเงินเพิ่มไม่มี ขึ้นวิ่งไม่มี ด้วยเหตุนี้ก็เป็นสาเหตุอันหนึ่งที่ทำให้รัฐบาลนี้เห็นอกเห็นใจสมาชิกสภาผู้แทน เมื่อไม่ให้ขึ้นวิ่งอย่างเขา เงินเพิ่มก็ไม่ได้วิ่งไปด้วย เพราะฉะนั้นจึงได้หาเงินจำนวนหนึ่งที่จะเพิ่มให้กับท่านสมาชิก และนอกจากนั้นเมื่อเราคิดดูในระหว่างข้าราชการกับสมาชิกสภาผู้แทนนี้ก็ย่อมจะต้องมีลำบากอาวุโสกัน ข้าพเจ้าได้เคยถูกหาว่าเป็นนายกรัฐมนตรีมาตั้งแต่ ๑๐ ปี ก่อนนั้น ข้าพเจ้าเป็นคนที่มีเงินเดือนแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาตลอดมา ข้าพเจ้าขอยืนยันว่าในเรื่องเงินเดือนนั้นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในชั้นต้นได้เงินเดือนเพียง ๑๐๐ บาท เท่านั้น ต่อมาก็เพิ่มเป็น ๒๐๐ และ ๓๕๐ บาท เพิ่มกันเรื่อยมา และคนนั้นท่านสมาชิกทั้งหลายจะเห็นได้ว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๑ ถ้าท่านผู้ใดอยู่ ณ ที่นี้จะเห็นได้ว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นจะไม่ได้มีโอกาสเข้ามาเป็นนายกรัฐมนตรี เพราะเหตุว่าเป็นการเปลี่ยนการปกครองกันใหม่ๆ และระเบียบการปกครองอย่างนี้ยังไม่มีการสืบทราบกันพอ เพราะฉะนั้นผู้ที่ได้เป็นนายกรัฐมนตรีในสมัยนี้จึงไม่ได้เลือกเอาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๑ ที่ได้เลือกมาจากราษฎรเข้ามานั่งรัฐมนตรีซึ่งท่านทุกท่านจำได้ ถ้าจะตรวจดูอย่างหลังไปครั้นมาเวลาสัก ๑๐ ปี หลังจากเปลี่ยนการปกครองแล้ว จะเห็นได้ว่าระบบประชาธิปไตยนี้ ประชาชนก็ยังคงมีทั้งในโลกนี้ก็ยังมีความรู้สึกสนใจและชอบธรรมในระบบการปกครองอย่างนี้ และนอกจากนั้น

เป็นการฝังรากในจิตใจของประชาชนว่าประเทศไทยเรานั้นควรจะปกครองระบอบประชาธิปไตย ความเจริญในเรื่องระบอบประชาธิปไตยจึงได้เจริญขึ้นตามลำดับมาจนกระทั่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในปัจจุบันนี้ก็มีส่วนเข้าเป็นรัฐมนตรีกันเป็นจำนวนมาก บางทีก็เกินครึ่ง บางทีก็เป็นจำนวนตั้ง ๓ ใน ๔ ก็มี เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าผู้ที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น เวลานี้ก็ได้เลื่อยฐานะขึ้น ก็หมายความว่าเข้าในระบอบการปกครองชาติเรา คือว่าการปกครองในเวลานี้ระบอบนี้เราก็ถือว่าให้ราษฎรเลือกกันขึ้นมาแล้วก็ประกอบตั้งเป็นรัฐบาลโดยราษฎรก็เพื่อราษฎรที่เราเคยพูดกัน เพราะฉะนั้นก็เป็นไปตามระบอบอย่างนี้ เวลานี้หมายความว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้เลือกเข้ามานี้ก็เลือกมาจากราษฎร และจากสมาชิกนี้ก็ได้เข้ามาเป็นรัฐบาล เพราะฉะนั้นเราได้ก้าวไปสู่ในระบอบนี้ได้ไกล และเป็นการมั่นคงแล้ว เมื่อเป็นเช่นนี้จะเห็นได้ว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นได้กระทำกันอยู่เป็นเวลา ๒๐ ปี ได้เลื่อยเกียรติคุณได้เลื่อยฐานะของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขึ้นมาเป็นรองจากรัฐมนตรีหรือสมัยก่อนเรียกว่าเสนาบดี คือว่าจากสมาชิกไปเป็นรัฐมนตรีด้วยเหตุดังนี้เมื่อได้คิดไปถึงทางนั้นตำแหน่งก็ต้องเดินลงไป เช่นเวลาเข้าไปในระเบียบการสังคมตามธรรมดาสมาชิกสภาผู้แทนก็ย่อมอยู่ในระดับที่ถัดจากตำแหน่งรัฐมนตรีลงไป เมื่อเป็นเช่นนี้ทางรัฐบาลจึงเห็นความจำเป็นในการที่จะได้เลื่อนฐานะในเรื่องค่าใช้จ่ายให้เพิ่มให้สมกับตำแหน่งซึ่งเป็นตำแหน่งที่สูง และนอกจากนี้ในการขึ้นเงินเดือนไม่ใช่พูดแต่เพียงในทางดีฉ่ายเดียว เมื่อเป็นเช่นนี้เราจะเห็นว่าระบอบประชาธิปไตยนั้นเขาหมายความว่าจะต้องเข้าสู่ระเบียบ เพราะฉะนั้นทางรัฐบาลก็จำจะต้องจัดรายได้และทำทุก ๆ สิ่งทุก ๆ อย่าง เพื่อให้เกียรติของ

ท่านอยู่ในระดับที่รองจากรัฐมนตรีลงมา เงินเดือนที่รัฐมนตรีที่ได้อยู่ในขณะนี้ก็ราว ๆ ๒,๕๐๐ บาท สำหรับสมาชิกสภาผู้แทนก็จะได้ประมาณ ๒,๐๐๐ บาท ยิ่งกว่านั้นก็เย็นอัตราตายตัวและในการขึ้นเงินเดือนอย่างนี้ก็มีบางท่านกล่าวว่าอาจจะทำให้ของแพง ผมเห็นว่าของแพงหรือถูกนั้นมันไม่ใช่อยู่ที่การขึ้นเงินเดือนของข้าราชการ ข้าพเจ้าว่ามันอยู่ที่ความสงบเรียบร้อยของบ้านเมืองอยู่ที่เงินของเราจะเพื่อหรือไม่อยู่ที่เราไม่ได้ผลิตของ อยู่ที่เราเอาของหนีออกไปนอกประเทศมากหรือไม่ ซึ่งอาจจะรวมความได้ว่าอยู่ด้วยเสถียรภาพของประเทศต่างหาก ในเวลาที่ขึ้นเงินเดือนแต่ที่ขึ้นเงินเดือนของจะถูกหรือแพงนั้นอยู่ที่ว่าข้าพเจ้าว่าไม่เย็นสิ่งที่ทำให้ของแพง เพราะเชื่อว่าในเวลา ๕ เดือนที่รัฐบาลนี้เข้ามาบริหารงานก็อยากจะเสนอเย็นความเห็นว่าทั้งทิ้งยประมาณก็ยังไม่ได้ผ่านไปนี้รัฐบาลของท่านที่ตั้งไปนี้มีอายุ ๕ เดือนแล้วก็ยังไม่มีงบประมาณแล้วที่จะบริหารราชการแผ่นให้ดี เพราะฉะนั้นบางสิ่งบางอย่างถึงแม้จะไม่ลดราคาลงไปแต่ราคาเหล่านั้นก็ยังทรงตัวอยู่และมีหลายอย่าง ที่ลดลงไป เพราะฉะนั้นการขึ้นเงินเดือนสำหรับข้าพเจ้าเห็นว่ามันไม่เกี่ยวกับค่าครองชีพ ไม่เกี่ยวกับการขึ้นเงินเดือนในกรณีที่เรามีเหตุผล แล้วนอกจากนั้นกระผมอยากจะเรียนว่าเรื่องการขึ้นเงินเดือนในตราวนี้สรุปอีกทีรัฐบาลนี้เย็นส่วนที่ได้มีความเห็นอกเห็นใจที่จะได้จัดเข้าระเบียบไม่ใช่เกี่ยวด้วยโดยฉะเพาะจะให้พอใช้จ่ายหรือไม่เท่านั้นหามิได้ ก็ยังเชื่อว่าท่านได้ขึ้นเงินเดือนไปอย่างนี้รัฐบาลก็หวังว่าถ้าขึ้นเงินเดือนไปอย่างนี้รัฐบาลเองก็เห็นว่าต่อไปก็คงจะหมดโอกาสก็คงไม่ต้องขึ้นต่อไปอีก เพราะเข้าที่อยู่แล้วก็เย็นอันว่าสำหรับเงินเดือนของสมาชิกสภาคงยุติที่พร้อมด้วยระบบการยุติธรรมของเรานี้ผลว่ายุติที่ไหนระดับประชาชนไทยที่มันควรต่อไป

เรื่องเกี่ยวกับเงินเดือนผมขอเรียนเพียงเท่านี้ นอกจากนี้มีเรื่องทาง ๆ

ซึ่งทางสภานี้ได้อภิปรายกันมา แต่ข้าพเจ้าก็ได้ฟังแล้วก็ทราบซึ้งถึงความประสงค์ของราษฎรซึ่งผ่านทางผู้แทนราษฎรผู้มีเกียรติเหล่านั้นท่านทั้งหลายณที่นี้ก็หมายความว่าท่านมีความปรารถนาที่จะให้ถนนย่างให้ถึงตัวประชาชนให้ใกล้ที่สุดไม่ใช่ย่างให้อยู่ห่างไกล ท่านก็มีความต้องการจะได้โรงพยาบาลไปจนถึงอำเภอ บางท่านต้องการชลประทานราษฎร์ ท่านต้องการถนนไปถึงบ้านราษฎรในตำบลบ้าง และอื่น ๆ เหล่านี้ตลอดจนกระทั่งการศึกษาได้ฟังอยู่เท่าที่ท่านแปรญัตติและเสนอก็มีเรื่องเหล่านี้ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญและเรื่องเหล่านี้ทางรัฐบาลได้ตั้งกรรมการซึ่งเรียนทันหนหนึ่งแล้วว่าทางรัฐบาลมีความสบายใจและมีความเห็นตรงกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่กล่าวมาเราจะช่วยราษฎรให้ใกล้ชิดที่สุดก็หมายความว่าในเรื่องงบประมาณนี้ชลประทานราษฎร์ก็ดี ชลประทานหลวงก็ดีเกี่ยวด้วยการศึกษาการพยาบาลเกี่ยวด้วยถนนหนทางเหล่านี้ทางกระทรวงคลังก็ได้แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ผู้ชำนาญได้ปรับปรุงทำงบประมาณในปี ๒๔๘๒ ก็จะได้คิดถึงเรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องแรก เพราะฉะนั้นขอเรียนต่อท่านสมาชิกผู้มีเกียรติณที่นี้ถ้าหากท่านมีความปรารถนาอย่างใดเพื่อจะช่วยราษฎรโดยชาติบ้านเมืองเพื่อให้ถูกใจประชาชนของเราตามที่ตั้งการเพราะท่านอยู่ใกล้ชิดประชาชนมากกว่ารัฐบาลและรัฐบาลก็จะได้ทำให้ถูกใจท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพื่อจะได้ส่งผลไปถึงราษฎรโดยตรง เมื่อจะตั้งงบประมาณท่านมีสิ่งใดให้ความคิดเห็นเพื่อให้รัฐบาลทะนุบำรุงราษฎรโดยประเทศชาติในสิ่งใดขอให้โปรดเสนอหลักฐานหรือให้ความคิดเห็นจะส่งมายังสำนักนายกรัฐมนตรีก็ได้ หรือส่งไปยังเจ้ากระทรวงก็ได้ ซึ่งรัฐมนตรีทุกท่านมีความคิดเห็นและปรึกษาหารือแล้วคงมีความคิดที่เรื่องนี้ [illegible]

ประธานสภาผู้แทน : สมาชิกการประชุมปรึกษาเพื่อการณ์เรื่องนี้ใน

วาระที่ ๒ แล้ว ข้าพเจ้าขอรับรองในวาระที่ ๓ ต่อไป ท่านผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้เป็นกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้อนุมัติให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้ได้ด้วยความพร้อมเพรียง

สมาชิกที่ประชุมปรบมือ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : ท่านผู้เป็นประธานและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย ในการที่ได้ผ่านพระราชบัญญัติงบประมาณนี้ไปด้วยความพร้อมเพรียง ทั้งนี้ ข้าพเจ้าในนามของรัฐบาลของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ขอขอบคุณท่านประธาน ท่านรองประธาน และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย ตลอดจนเจ้าหน้าที่ได้ตั้งใจเคร่งและทำกิจการในเรื่องงบประมาณนี้ได้พิจารณาไปด้วยดี และนอกจากนั้นบรรดาท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายที่ได้แสดงความคิดเห็นและโต้ตอบกันในที่ประชุมนี้ จนพระราชบัญญัติปี พ.ศ. ๒๔๙๑ นี้ได้ผ่านไปด้วยความพร้อมเพรียงและเชื่อว่าด้วยความเรียบร้อย ก็ขอขอบคุณท่านไว้ในที่นี้ด้วย และสำหรับท่านที่เป็นกรรมาธิการงบประมาณก็ได้ช่วยพิจารณาพระราชบัญญัติงบประมาณนี้แทนรัฐบาล มีการตัดทอน มีการเพิ่ม มีการปรับปรุง เพื่อให้ดียิ่งขึ้น เพราะฉะนั้น ในนามของรัฐบาลนี้ ข้าพเจ้าก็ขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ปรธานสภาผู้แทน ... เป็นอันว่าเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๘.๓๕ นาฬิกา

ประเสริฐ ธัทมะสุคนธ์ ผู้จดรายงาน

ประสิทธิ์ ศรีสุชาต ,,

สุรินทร์ ลิพลาภ ,,

สุชัยธ์ วิตรกฤก ,,

ศิริ มนต์ไตรเวศย์ ,,

พิพัฒน์ เอกะโรหิต ,,

เล็ก วานุกัฏ ,,

โชค กุปตะวาทิน ,,

ชาวิวัฒน์ สู่บุญ ,,

อุดม พลชนสังวาลย์ ,,

ประสิทธิ์ จิณตามัย ,,

เจริญ ปัณฑะโร
เลขาธิการรัฐสภา

เกษม บุญศรี
ประธานสภาผู้แทน

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร